

DE STER

98E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 1998

DE STER

OP DE OMSLAG:

In 'Aan een succesvol huwelijk werken' (biz. 26) vertellen heiligen der laatste dagen hoe zij met de evangeliebeginselen als leidraad aan hun huwelijk hebben gewerkt. (Fotografie: Brian K. Kelly, Craig Dimond and Maren Mecham.)

OMSLAG DE KINDERSTER:

Harry Anderson: *Wat is er met je hand gebeurd?*
© Review and Herald Publishing Association.

ARTIKELN

- 2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: INSPIRERENDE RAAD**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 14 'GIJ ZULT GEEN VALSE GETUIGENIS SPREKEN' ROBERT J. MATTHEWS
- 25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: 'OPDAT IK U MOGE GENEZEN'**
- 26 **AAN EEN SUCCESVOL HUWELIJK WERKEN**
- 32 **OP U KOMT HET AAN: PAUL COX – DE SCHEPPINGEN VAN GOD BESCHERMEN**
ANNE BILLINGS

VOOR DE JONGEREN

- 8 **DOOR DE GEEST GELEID** RONAL NAVARRO GUTIÉRREZ
- 10 **DE LICHTSTAD** RICHARD M. ROMNEY
- 22 **HET HONDERDSTE SCHAAP** JAMES EDWARD PEDERSEN
- 38 **VRAAG EN ANTWOORD: HOE KAN IK ME TEGEN DE NEGATIEVE INVLOEDEN IN HET LEVEN VERWEREN?**
- 42 **DE HEER OP DE EERSTE PLAATS ZETTEN** LINDA VAN ORDEN
- 46 **JIJ MOET KIEZEN** OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN

DE KINDERSTER

- 2 **VUUR OP DE PRAIRIE** REBECCA TODD
- 5 **EEN DANKBAAR HART** PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 6 **PARTICIPATIEPERIODE: DANKEN** SYDNEY REYNOLDS
- 8 **VOOR KLEINE VRIENDEN: ROBBIE DENKT ERAAN**
MATTHEW EN DANIELLE KENNINGTON
- 10 **WAT MOZES ZIJN VOLK LEERDE** VIVIAN PAULSEN
- 12 **OP JEZUS GAAN LIJKEN: EEN VOORBEELD ZIJN** NATALIE RUSSI SILVA
- 14 **WAT WIL JEZUS CHRISTUS DAT IK DOE?** D. J. EN LINDA SHERWOOD

ZIE BLZ. 46

ZIE BLZ. 32

ZIE BLZ. 42

ZIE BLZ. 10

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Roed der Twaal:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring
Editeur: Morlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie opleiding leerplanning:

Hoofddirecteur: Rowell L. Knighton
Directeur planning en redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofddirecteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofddirecteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Rooster: Beth Dayley
Assistent publicaties: Connie Shakespeare

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharon Cook
Vormgever: Tadd R. Petersen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,
Jason L. Mumford
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen
Verstalling:
CPB Verhaalbureau
Heshepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490
Fax: 0412-692266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestras 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0545 865984
Kopij leeft op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratieve: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-600502

Abonnementenprijs:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: startings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerkeuws naar: International Magazines, 50 East
North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-
3223, USA. USA; af e-mail naar: CUR-Liahona-
Mag@ldchurch.org.

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het
Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans,
Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees,
Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de
twee maanden in het Indonesisch en Thais; en eens per
kwartaal in het Bulgaars, Cebeuano, Fijisch, Kiribaï,
Hongaars, Ilands, Pools, Roomeens, Russisch, Tagalog,
Tjechisch, Oekraïens en Vietnamees. Pas beginnende
tijdschriften kunnen onregelmatig verschijnen.

Uitgever:

©1998 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

November 1998 vol. 98 no. 11. DE STER ISSN 1044-
3401 is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$14.00. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue;
changes cannot be made unless both old and new
address are included. Send USA and Canadian subscrip-
tions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church
Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-
0368. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

NIEUW GEZICHTSPUNT

Ik wil broeder S. Michael Wilcox graag hartelijk bedanken voor het artikel 'Geen andere geden voor mijn aangezicht', in de *Liahona* (Spaans) van februari 1998. Ik heb geleerd dat tegenspoed niet alleen een hulpmiddel is om het goede te leren kiezen; het is ook een gelegenheid om goddelijke eigenschappen te ontwikkelen. Ik ben ook dankbaar voor het artikel 'Adam' van Robert L. Millet in dezelfde uitgave. Bij beide artikelen heb ik duidelijk de Geest gevoeld.

*Ouderling Navarro,
zendingengebied Comayagua (Honduras)*

VAN A TOT Z

Ik lees de *Liahona* (Engels) van a tot z – zelfs *The Friend*. Ik ben onder de indruk van de heiligen in verschillende delen van de wereld waar ik in het tijdschrift over lees. Ik word altijd geïnspireerd door de artikelen voor de jeugd, en vooral door de boodschappen van onze hedendaagse profet. Ik heb geleerd hoe ik de beginselen die ik lees in mijn leven kan toepassen.

*Violeta de Tomas Cereno,
wijk Mapandan,
ring San Fabian (Filipijnen)*

DE TAAL BIJHOUDEN

Ik heb al 25 jaar af en aan een abonnement op *O Le Liahona* (Samoans) om de taal die ik op zending heb geleerd bij te houden. Nu de kerk steeds meer zending-echtparen nodig heeft, vind ik dat de leden andere talen moeten leren en bijhouden. Een goede manier om dat te doen, is om een abonnement op het tijdschrift van de kerk in een andere taal te nemen. Veel mensen weten vaak niet dat ze zich in iedere taal op het tijdschrift kunnen abonneren – ongeacht waar ze wonen.

Onze gemeentepresident in Uppsala (Zweden) heeft ons verteld dat het aantal abonnementen op *Nordstjärnan* (Zweeds) moeten vergroten. Anders krijgen we het tijdschrift niet maandelijks meer. Hij heeft gezegd: 'We hebben het woord van de profet nodig, dus willen we iedereen aanmoedigen om een geschenkenabonnement weg te geven.' Ik werd daar zo door geraakt dat ik net als andere leden van onze gemeente en ring hem onmiddellijk geld voor een geschenkenabonnement heb gegeven.

*Paul Cox,
gemeente Uppsala,
ring Stockholm (Zweden)*

Nota van de uitgever: Voor meer informatie over Paul Cox en zijn werk in Samoa, Zweden en andere delen van de wereld verwijzen wij u naar 'Paul Cox – De scheppingen van God beschermen', op blz. 32 van deze uitgave.

INSPIRERENDE RAAD

President Gordon B. Hinckley

GETUIGENIS

'Wat zijn we gezegend dat we deel mogen uitmaken van het evangelie van Jezus Christus, van dit eeuwige heilsplan, van dit programma dat activiteit, groei en een groter begrip van het doel van de Vader tot stand brengt. We zijn zo rijkelijk gezegend. We moeten erg dankbaar zijn. Ik weet dat als ik mijn getuigenis hiervan kan geven, u dat ook kunt, omdat u net als ik het recht hebt op een getuigenis in uw hart dat dit werk van God is. En net zo zeker als ik dat getuigenis heb, kunt u dat getuigenis ook ontvangen, als u het tenminste nog niet hebt. Als u het woord van de Heer bestudeert, als u het woord van de Heer bepeinst, als u over het woord van de Heer in gebed gaat, als u het werk van de Heer verricht, zal zich in uw ziel de overtuiging vastzetten dat dit werk waar is.'¹

TROUW AAN DE KERK

'Wees trouw aan de kerk. Sta er pal voor. Verdedig de kerk. Spreek er geen kwaad over. Het is het werk van God. Hij die er de spot mee drijft, beledigt

'Als u het woord van de Heer bestudeert, als u het woord van de Heer bepeinst, als u over het woord van de Heer in gebed gaat, als u het werk van de Heer verricht, zal zich in uw ziel de overtuiging vastzetten dat dit werk waar is.'

Hem van wie de kerk is. De kerk draagt de heilige naam van de Heer Jezus Christus.

'De kerk is als een liefdevolle moeder. In haar armen vindt u beschutting, warmte, troost en geborgenheid.

*Voorwaarts, christenstrijders,
gordt u aan ten strijd!
Onder 't kruis van Jezus,
dat u steeds geleidt.*

(‘Voorwaarts, christenstrijders’,
lofzang 165.)

‘U kunt niet onverschillig tegenover dit grote werk staan. U hebt het aanvaard. U hebt heilige verbonden gesloten. Wat u in de toekomst ook zult doen met de kennis die uw opleiding u brengt, u kunt uw plicht niet ontlopen die is verbonden aan uw doop en die u elke zondag tijdens het avondmaal hernieuwt.’¹²

DE MACHT VAN HET MELCHIZEDEKS PRIESTERSCHAP

‘Het is niet niks om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen. Het is door Petrus, Jakobus en Johannes aan de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery verleend. Het is het priesterschap waardoor de kerk wordt geleid. Het priesterschap waardoor u in de naam van de Heer de zieken zalft. Het priesterschap waardoor u zegens geeft. Het priesterschap waardoor u in de naam van de Heer spreekt.

Spring er niet lichtzinnig mee om. Spring er nooit lichtzinnig mee om. Bescherm het altijd. Zorg dat u het altijd in alle opzichten waardig bent.’¹³

GEZINSVERHOUDINGEN

‘In het plan van de hemel gaan man en vrouw zij aan zij door het leven. Geen van beiden loopt voorop, maar een dochter van God en een zoon van God lopen zij aan zij. Zorg ervoor dat uw gezin een gezin van liefde, vrede en geluk is. Roep uw kinderen bijeen en houd gezinsavond, onderwijs uw kinderen in de wegen van de Heer, lees hen uit de Schriften voor, de woorden van de Almachtige, zodat zij op de hoogte zullen zijn met de prachtige waarheden van het eeuwige evangelie.’¹⁴

VERTROUWEN IN DE JEUGD

‘Jullie zijn geweldig. Ik ben van mening dat jullie de beste generatie zijn die we ooit in de kerk hebben gehad. We hebben nog nooit zo’n geweldige generatie jongeren gehad. Ik heb groot vertrouwen in jullie. Ik geloof dat jullie alles kunnen bereiken wat je maar wilt. Dat geloof ik met heel mijn hart. We leven allemaal in een grote, moeilijke wereld. Er zijn overal verleidingen om ons heen, allerlei vernietigende verleidingen. Maar als je je oog op het evangelie gericht houdt, zul je niet worden

vernietigd, maar zul je op een geweldige manier, met een glimlach om je mond, als overwinnaar uit de strijd komen.’¹⁵

DEUGDZAAMHEID

‘Er is geen vervanging voor deugdzaamheid. Houd uw gedachten rein. Sta boven al het vuil dat er in deze wereld om u heen is, en sta pal in waarheid en deugd. Ik hoop dat God u zal zegenen in het koesteren, ontwikkelen en behouden van deze geweldige gave – de eigenschap van persoonlijke deugdzaamheid.’¹⁶

ZEDELIJKE RECHTSCHAPENHEID

‘Beste vrienden, ik moedig u aan om het op te nemen voor de zedelijke normen, nu onze samenleving wordt overspoeld door vuiligheid, pornografie en allerlei andere immorele zaken. We kunnen het ons niet veroorloven om verstrikt te raken in die waardelose rommel. Niemand van ons, ik niet en u niet, moet zich inlaten met seksfilms, suggestieve televisieprogramma’s en films, sensuele tijdschriften, de zogeheten 06-nummers, of de troep die je tegenwoordig op het Internet kunt vinden. Vermijd dergelijke zaken als de pest, want het is een ernstige en dodelijke ziekte.

‘Geef uw steun aan de strijd tegen drugs. Het gebruik daarvan is de afgelopen vier jaar vooral onder de jeugd verdubbeld. Waar moet dat naartoe? Als jongeren drugs

FOTOGRAF. BRIAN K. KELLY

gebruiken en er verslaafd aan raken, vernietigt dat hun leven en carrière, en brengt dat schade toe aan de volgende generatie, vaak zelfs blijvend.

'U kunt de onbezonnen beslissing van een jongen of meisje voorkomen. Uw belangstelling, uw zorgzame houding en uw stem kunnen letterlijk het verschil tussen leven en dood betekenen.

'Sta voor integriteit in uw beroep, thuis en in de samenleving.

'Het is niet voldoende om u van de wereld af te zonderen en alleen aan uw eigen doelen te werken. U moet luid en duidelijk voor het goede opkomen. Het gewicht van uw houding kan de weegschaal aan de kant van de waarheid laten doorslaan.'⁷

'Roep uw kinderen bijeen en houd gezinsavond, onderwijs uw kinderen in de wegen van de Heer, lees hen uit de Schriften voor, de woorden van de Almachtige, zodat zij op de hoogte zullen zijn met de prachtige waarheden van het eeuwige evangelie.'

FOTOGRAFIE: JERRY GARNIS

‘Jullie bieden niet-leden een betere manier van leven, een beter gezinsleven. (. . .) Jullie hebben de geweldige zegeningen van het huis des Heren aan iedere man en vrouw te bieden die het waardig zijn de tempel te betreden.’

JOSEPH SMITH

‘Toen ik twaalf jaar was, wist ik niet veel over Joseph Smith, maar ik had wel een bepaald gevoel in mijn hart. Sindsdien heb ik Joseph Smith leren kennen. Ik heb over zijn ervaringen gelezen. Ik heb zijn getuigenis gelezen. Ik heb het Boek van Mormon bestudeerd. Ik heb de organisatie van deze geweldige kerk gezien. Ik heb de macht van het priesterschap aanschouwd. En ik denk dat ik Joseph Smith nu ken. “Groot is zijn glorie, zijn priesterschap eindeloos, eeuwig behoudt hij

de sleutels en macht” (‘Ere de man’, lofzang 24). Hij is de profeet van God in de herstelling van het evangelie, in deze bedeling van de volheid der tijden. Als dat maar tot ons door kan dringen, dan zullen we weten dat dit inderdaad het werk van God is.’⁸

ZENDINGSWERK

‘Ik hoop dat iedere jongeman in zijn hart het verlangen zal hebben om op zending te gaan en het evangelie in de wereld te verkondigen. Ik hoop dat de jongemannen zich nu al

zullen voorbereiden door geld te sparen en de beginselen van het evangelie te bestuderen die ze eerst zelf moeten leren kennen voordat ze er met anderen over kunnen praten. Als iemand eraan twijfelt of dit werk van God is, hoeft hij alleen maar naar het wonder te kijken dat nu plaatsvindt.’⁹

WAT ZENDELINGEN VOOR DE KERK KUNNEN BETEKENEN

‘Jullie bieden niet-leden een betere manier van leven, een beter gezinsleven. Iedere man gaat zich realiseren dat de vrouw met wie hij getrouwd is, de grootste schat op aarde is. En iedere vrouw zal beseffen wat ze haar lieve man te bieden heeft, en dat hun kinderen in de Heer moeten worden geliefd,

verzorgd, gezegend en opgevoed. De houding van de mensen zou veranderen als er thuis meer respect en liefde zou zijn. En jullie kunnen dat aanbieden. Jullie hebben de geweldige zegeningen van het huis des Heren aan iedere man en vrouw te bieden die het waardig zijn de tempel te betreden, en een tempelhuwelijk te sluiten dat niet door de tijd kan worden vernietigd of verbroken. Het leven is eeuwig, en dat is de grote zegen die jullie de wereld te bieden hebben.¹⁰

GEEF BEKEERLINGEN EEN TAAK

'Iedere bekeerling moet onmiddellijk een taak krijgen. Het mag best een kleine taak zijn, maar zijn leven zal erdoor veranderd worden. (...) Ik begrijp niet waarom bekeerlingen niet onmiddellijk na hun doop iets te doen krijgen. We hebben de neiging om te zeggen: "Ze hebben nog niet voldoende kennis." Maar laten we ze een kans geven. Kijk eens naar de kansen die u van de Heer hebt gekregen. Geef hen iets te doen, ook al is het maar een kleine taak. Geef hen een specifieke taak waardoor ze kunnen groeien. Een getuigenis is net als uw arm: naarmate u de arm gebruikt, wordt hij sterker. Hang de arm in een mitella en hij zal verzwakken en onbruikbaar worden. De mensen zullen zich in deze kerk niet ontwikkelen als ze geen taak krijgen.¹¹

HET GELD VAN DE KERK

'De kerk staat er financieel goed voor. Daarvan wil ik u verzekeren. (...) Ik krijg soms tranen in mijn ogen als ik het geloof van onze leden zie in het betalen van hun tiende en andere bijdragen. (...) Het geld van de kerk is heilig en moet gewaarborgd worden, omdat het zowel het offer van de weduwe als de gave van de rijke omvat. We proberen er voorzichtig, verstandig, zorgvuldig en geïnspireerd mee om te gaan. Maar dat alles is uitsluitend mogelijk door het geloof van de leden die hun tiende en andere bijdragen betalen.¹²

DE SABBAT

'Het is niet nodig dat de leden de sabbat ontheiligen door op zondag boodschappen te doen. Op zondag behoren we geen boodschappen te doen. (...) U zult er niets op verliezen als u op een andere dag dan zondag boodschappen doet. De sabbat is een dag om te mediteren, om de Schriften te bestuderen, om thuis met elkaar te praten, en om met de zaken van God bezig te zijn. Als u dat doet, zult u gezegend worden.¹³ □

NOTEN

1. Haardvuuravond, herinwijding van Hyde Park Chapel, Londen, 27 augustus 1995.
2. BYU-devotionaal, Provo (Utah), 17

september 1996.

3. Ringconferentie, Salt Lake Sugar House, 5 januari 1997.
4. Haardvuuravond, Buenos Aires (Argentinië), 12 november 1996.
5. Jongerenbijeenkomst, Washington D.C., 1 december 1996.
6. Zendingenbijeenkomst, Salt Lake City (Utah), 18 december 1995.
7. BYU-devotionaal, Provo (Utah), 17 september 1996.
8. Haardvuuravond, Lima (Peru), 9 november 1996.
9. Avondmaalsdienst, gemeente Promontory, ring Tremonton-Zuid (Utah), 15 oktober 1995.
10. Zendingenbijeenkomst, San Salvador (El Salvador), 23 januari 1997.
11. Regionale conferentie voor gehuwde studenten van de BYU, priesterschapsleidersvergadering, Provo (Utah) 10 februari 1996.
12. Regionale conferentie, priesterschapsleidersvergadering, Charlotte (North Carolina), 24 februari 1996.
13. Regionale conferentie, South Jordan (Utah), 2 maart 1997.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

.....

1. 'En wat zij ook zullen spreken, wanneer zij door de Heilige Geest worden gedreven, zal Schrift zijn, de wil des Heren, de zin des Heren, het woord des Heren, de stem des Heren, en de kracht Gods tot zaligheid' (LV 68:4).
2. Kies met een gebed in uw hart de uitspraken die de personen en gezinnen waar u op huisonderwijs gaat zullen versterken en zegenen.

Toen ik in het zendingsgebied Chiclayo (Peru) aankwam, was het mijn enige verlangen om gehoorzaam te zijn en mensen te vinden die openstonden voor het evangelie. Iedere ochtend knielden mijn collega en ik in gebed neer en vroegen of we de mensen mochten vinden die op zoek naar de Heiland waren. Onze gebeden werden vaak beantwoord.

Toen ik ongeveer anderhalf jaar op zending was, werd ik overgeplaatst naar de wijk Los Proceres in de ring Chiclayo El Dorado (Peru). Mijn collega en ik gingen op dezelfde manier te werk als hij met zijn vorige collega had gedaan. Toen we op een ochtend op pad gingen, kwamen we tot de ontdekking dat we helemaal geen afspraken hadden. We besloten om langs de leden te gaan en om verwijzingen te vragen.

Op weg naar een van de leden kwamen we langs een bepaalde straat, en ik kreeg plotseling een heel bijzonder

gevoel. Ik beseftte dat de Heer van ons verwachtte dat we in die straat langs de deuren zouden gaan. Ik vertelde mijn collega over die gevoelens en stelde voor om inderdaad langs de deuren te gaan. Daar stemde hij mee in.

We klopten bij de eerste drie huizen aan – en werden bij alle drie weggestuurd. Deze reacties ontmoedigden mijn collega zodanig dat hij voorstelde om toch maar naar de leden te gaan voor verwijzingen. Ik zag hoe hij zich voelde en stemde ermee in. Maar ik kon mijn gevoelens toch niet verloochenen.

Mijn collega werd later in die maand overgeplaatst. Mijn nieuwe collega werd ouderling Meyhuay. De eerste avond hielp ik hem uitpakken, maar de volgende dag nam ik hem mee naar de straat waar ik dat bijzondere gevoel had gekregen. Hij ging ermee akkoord om ieder huis in die straat af te gaan.

We gingen aan de slag. En zoals al eerder het geval was geweest, kregen we bij de eerste paar huizen nul op

Door de Geest geleid

Ronal Navarro Gutiérrez
ILLUSTRATOR: MARK R. CIMER

rekest. Maar we lieten ons er niet door uit het veld slaan. Toen kwamen we bij het huis van het gezin Quesada Zerita. De vrouw die opendeed, liet ons binnen en we gaven haar de eerste zendelingenles. Ze was diep onder de indruk. Twee dagen later gingen we weer terug in de hoop dat haar man thuis zou zijn. Hij luisterde ook naar ons, en we gaven de tweede zendelingenles. Deze keer was het hele gezin aanwezig.

Wat volgde was fenomenaal. Na verloop van tijd wilden meer gezinnen uit die straat naar ons luisteren. Om iedereen plaats te kunnen bieden moesten we bankjes buiten zetten en onze diaklankbeelden op straat laten zien. Toen we tegen de grote groep mensen spraken die naar onze boodschap kwam luisteren, voelden we ons als de apostelen van vroeger. Het gaf ons erg veel vreugde.

Het was prachtig om naar de kerk te gaan. We hadden vier of vijf taxi's nodig om al die mensen naar

het kerkgebouw te krijgen. De mensen uit die ene straat namen wel vier rijen in de kapel in beslag. In de drie maanden dat mijn collega en ik samenwerkten, hebben we ongeveer 50 mensen gedoopt. Hun namen staan in mijn dagboek en in mijn hart geschreven.

Later heb ik gehoord dat die straat, die we de 'mormonenstraat' noemden, nu onderdeel van een nieuwe gemeente uitmaakt. De gezinnen die zich hebben laten dopen, zijn nog steeds actief in de kerk. En daar ben ik bijzonder blij mee.

Nu ik na mijn zending weer thuis in Ica (Peru) ben, word ik nog steeds met moeilijke taken geconfronteerd. Maar ik put kracht uit mijn ervaringen in het zendingsveld. Op mijn zending heb ik naar de Heer leren luisteren. Ik heb geleerd dat als ik net als Nephi de wil van de Heer probeer te doen, ik 'door de Geest [werd] geleid, van tevoren niet wetende, wat ik moest doen' (1 Nephi 4:6). □

DE LICHTSTAD

Richard M. Romney

FOTOGRAAF: RICHARD M. ROMNEY

In Parijs (Frankrijk) geven de mormoonse jongeren extra betekenis aan een oude bijnaam.

Niet alleen mensen hebben bijnamen, maar ook veel steden. Chicago wordt bijvoorbeeld de windstad genoemd. New York City wordt vaak de 'Big Apple' genoemd, en sommige mensen noemen Rome de eeuwige stad.

De bijnaam van Parijs is de lichtstad. In een legende staat dat Parijs fakkels op haar stadsmuren en langs de wegen naar de hoofdboorten had staan. Deze aangename lichten verjoegen de duisternis en gaven de reizigers een veilig gevoel. In de loop der eeuwen is *lichtstad* ook een verwijzing naar de rol die Parijs op het gebied van cultuur en onderwijs heeft gespeeld. Tegenwoordig zeggen sommige mensen dat de bijnaam verwijst naar de enorme lichten die de prachtige paleizen en monumenten 's avonds verlichten.

Eeuwenlang is Parijs een lichtbaken geweest voor hen die educatieve en culturele verlichting zochten. Voor de jonge heiligen der laatste dagen die er nu wonen, zoals Peter Caplain, Francine Petelo en Loie Gomes, is Parijs ook de plaats om het licht van het evangelie te vinden. *Achtergrond: De Arc de Triomphe, een monumentaal bouwwerk in Parijs ten westen van de beroemde Champs-Élysées.*

MEER BETEKENIS

De mormoonse jongeren die in Parijs wonen, geven nog meer betekenis aan die naam. Zij hebben de waarheid in hun leven en houden zich er zo goed mogelijk aan. Daarmee vestigen ze hun eigen lichtbaken in de lichtstad – een lichtend voorbeeld ter navolging voor de eerlijken van hart. Dat licht is het belangrijkste onderwerp van gesprek als een kleine groep jongemannen, een jongevrouw, en een aantal jeugdleiders uit de ring Parijs bij de Arc de Triomphe bijeenkomen voor een wandeling naar de Eiffeltoren. Ze praten over het Aäronisch priesterschap, over de zegeningen die de jongevrouwen uit het evangelie kunnen ontvangen, en over de rol die de mormoonse jongeren in Frankrijk moeten spelen om anderen de weg, de waarheid en het leven te laten vinden.

‘Het Aäronisch priesterschap dragen, is een grote verantwoordelijkheid’, zegt Peter Caplain (18 jaar). ‘Dat betekent dat je al hebt beloofd om alle geboden te onderhouden. Je hebt beloofd om een goed voorbeeld te zijn en in de naam van God te handelen. En dan maakt het niet uit of je een priester bent die iemand doopt, of dat je een diaken bent die het avondmaal ronddient.’

GEZAMENLIJK DOEL

Parijs is een wereldstad met miljoenen inwoners. ‘Maar zelfs in een enorme stad als Parijs,’ legt Peter uit, ‘kunnen we iets betekenen omdat we het Aäronisch priesterschap dragen. Als broeders hebben we het gezamenlijke doel om geestelijk te groeien en het eeuwige leven te ontvangen.’

Maar dat is niet alles. 'We hebben de taak om anderen te dienen', zegt Guillaume Gaba (15 jaar). 'Wij moeten doen wat Christus zou doen. Als ik iets voor een ander doe, krijg ik een tevreden gevoel. En iedere keer krijg ik het verlangen om het weer te doen en dat gevoel steeds opnieuw te krijgen. Het is fijn om je gelukkig te voelen.'

Elvin N. Soni (18 jaar) is het daarmee eens. 'Als we het Aäronisch priesterschap ontvangen, ontvangen we de macht van God, de bevoegdheid om in zijn naam te handelen. Hij heeft ons op deze aarde geplaatst zodat we anderen kunnen dienen.'

En dat geldt volgens Elvin voor zowel aardse als geestelijke taken. 'Je zorgt ervoor dat het avondmaal op de juiste wijze wordt voorbereid en rondgediend. Je zorgt ervoor dat de kapel helemaal schoon is, en dat iedereen eerbiedig is. Alle nieuwe mensen worden hartelijk verwelkomd, niemand wordt verworpen. Je probeert iedereen te laten weten dat zij belangrijk zijn, een zoon of dochter van God. Je zorgt goed voor iedereen in de kerk en helpt iedereen waar mogelijk. Je moedigt iedereen aan om voor elkaar te zorgen.'

HECHTE BROEDERSCHAP

Marceau Laval (12 jaar), uit de wijk St. Ouen, die nu zeven maanden diaken is, legt een aantal andere taken van de Aäronische priesterschap uit: 'In onze wijk moeten we op zondag de mensen in de kerk welkom heten. We zijn boodschappers van de bisschop; we moeten altijd klaarstaan om te doen wat hij van ons vraagt. We helpen de administrateur met het tellen van de aanwezigen, en we bellen mensen op die niet naar de kerk zijn gekomen om te vragen of ze ziek zijn of problemen hebben. We vertellen hen over bepaalde activiteiten en moedigen hen aan om de volgende week naar de kerk te komen.'

Loïc Gomes (13 jaar) is president van het diakenenquorum in de wijk Antony. Hij zegt dat hij de Aäronische priesterschap zo fijn vindt omdat 'we echt broeders van elkaar zijn'.

'We helpen elkaar', legt hij uit. 'Als iemand een probleem heeft, komen de anderen hem helpen.' Het diakenenquorum bestaat uit twee actieve leden en een minder-actief lid, dus de leraren en priesters helpen ook vaak mee. 'Het priesterschap is niet iets waar we alleen maar over praten', zegt Loïc. 'Het is iets dat we in praktijk brengen.'

En daar hoort ook bij dat ze er hard aan werken om die ene diaken die niet meer komt te activeren. 'Eerst kwam hij altijd; ik weet niet wat er aan de hand is', legt Loïc uit. 'Dus schrijven we hem brieven; bellen we op; en laten hem weten dat we hem missen. We hopen dat hij weer gauw terugkomt.'

DOCHTERS VAN GOD

Francine Petelo (18 jaar) een lauwermeisje in de wijk Antony luistert naar de jongemannen en glimlacht. 'Je kunt wel merken dat ze de macht van

God bij zich hebben', zegt ze. 'Dat is een grote invloed in hun leven. Ze gedragen zich niet als andere jongemannen. Ze hebben hoge normen.'

En hoe zit het met de jongevrouwen in de wijk? 'We zijn dochters van God', zegt Francine. 'Door die kennis verandert ons perspectief en ons begrip. Ook wij ontvangen de zegeningen van het priesterschap. Het priesterschap is uiterst belangrijk in een gezin. Een van mijn grootste doelen is om door de macht van het priesterschap in de tempel te trouwen.'

Martine Petelo is de oudere zus van Francine. Zij is de jongevrouwenpresident in de wijk.

'Veel jongeren komen niet uit een gezin dat hen ondersteunt of dat hen mee naar de kerk neemt', zegt Martine. 'Maar ze komen toch. Ze nemen zelf die moeite. Ze hebben geleerd om pal te staan voor hun getuigenis. Ze houden van de kerk; ze gaan altijd naar de ringconferenties en de jeugdconferenties; ze zijn altijd enthousiast. Ze komen zelf met ideeën en organiseren activiteiten. Ze

hoeven niet altijd vermaakt te worden; ze zorgen voor zichzelf. En ze blijven standvastig. Zelfs in een stad als Parijs waar zoveel verleidingen zijn.'

OP ZOEK NAAR HET LICHT

Zelfs in de lichtstad moet iemand de schaduwen van zonde uit de weg gaan. Voor de mensen die dat doen, schijnt het licht van het evangelie helder, warm en uitnodigend. Net als de fakkels op de oude stadsmuren van Parijs zal het de duisternis verjagen, en zullen we weten dat we veilig zijn, op een plaats waar de reinen van hart zich bevinden.

Er is een naam voor die plaats: Zion. □

Elvin N. Soni (uiterst links), en Guillaume Gaba en Marceau Laval (links), voor de Eiffeltoren. Zij genieten van de broederschap in de Aäronische priesterschap. Achtergrond: De fonteinen op de Place de la Concorde ten oosten van de Champs-Élysées. Inzet: Een van de vele bruggen over de Seine.

'GIJ ZULT GEEN VALSE GETUIGENIS SPREKEN'

Robert J. Matthews

Gehoorzaamheid aan het negende gebod bevrijdt ons van de angst, de onzekerheid, de twijfel, de kwelling en de eventuele veroordeling die uit leugens voortkomen.

De jongeman werkte nu een jaar bij het bedrijf. Hij hoopte dat zijn deeltijdbaan onder een van de invloedrijkste managers tot een uitdagende, bevredigende voltijdbaan zou kunnen leiden.

Toen hij op een dag met zijn manager en de directeur in vergadering zat, verdween zijn vertrouwen in de manager als sneeuw voor de zon.

Het spreken van valse getuigenissen kan vele vormen aannemen. 20 jaar lang logen de broers van Jozef tegen hun vader Jakob en zeiden dat zijn zoon was overleden.

De directeur had aanmerkingen op een verslag dat de jongeman had geschreven. Zijn manager, die het rapport had gecontroleerd en het desbetreffende gedeelte had aangepast, bleef stilzitten en zei niets.

'Maar in mijn origineel heb ik daar wel degelijk aandacht aan besteed', zei de jongeman, en hij keek zijn manager aan. De manager antwoordde: 'Daar kan ik me niets van herinneren.'

De jongeman wist zeker wat hij opgeschreven had. Later op de dag, toen de manager er niet was, pakte de jongeman het dossier waar alle rapporten in zaten. Alle rapporten zaten in de juiste volgorde in het dossier, behalve het rapport in kwestie. Dat was verdwenen.

Na die dag heeft de jongeman altijd een extra kopie van al zijn rapporten gemaakt. Hij heeft netjes onder die manager doorgewerkt tot er zich een minder glanzende positie voordeed onder een manager die wel eerlijk was. De jongeman veranderde van baan. Zijn leven

was beïnvloed door iemand die een vals getuigenis sprak.

'Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste' (Exodus 20:16) is het negende gebod van de tien geboden die aan Mozes werden gegeven om de Israëlieten te leiden en te zegenen. Maar het feit dat het als negende gebod werd opgetekend, wil niet zeggen dat het minder belangrijk is dan de andere geboden. Als we dit gebod niet onderhouden, staan vrede, geluk, veiligheid, vertrouwen en gemoedsrust op het spel.

Bij dit gebod kan men zeer gemakkelijk in overtreding vervallen, bijvoorbeeld wanneer we onze kinderen door ons slechte voorbeeld het idee geven dat het verdraaien van de waarheid niet zo erg is als je toch niet betrappt wordt. Maar de gevolgen kunnen net zo gevaarlijk zijn als de straf die iemand ten onrechte krijgt opgelegd. Het spreken van een vals getuigenis – waarvan liegen maar een onderdeel is – vernietigt de ziel van de mens, en

ook de band van algemeen vertrouwen die een samenleving bijeen moet houden.

VOOR DE LIEFDE VAN GOD EN ZIJN KINDEREN

De tien geboden bestaan uit twee gedeelten. De eerste vier geboden zijn op onze relatie tot God gericht. De andere zes geboden hebben met onze relatie tot andere mensen te maken. Het vijfde gebod – het eren van onze ouders – is een natuurlijke overgang tussen onze taken ten opzichte van onze hemelse Ouders en onze medemensen.

Deze twee gedeelten zijn ook terug te vinden in het antwoord van de Heer toen Hem gevraagd werd: 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?'

De Heer antwoordde:

'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

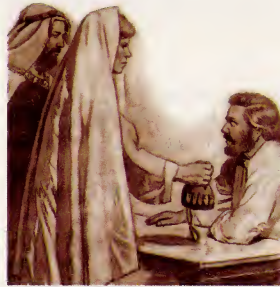
'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

'Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten' (Matteüs 22:36-40).

Daarom moet onze gehoorzaamheid aan het gebod om geen valse getuigenis te spreken op zowel onze liefde voor God als onze liefde voor onze naasten gebaseerd zijn. Maar de overtreding van het

negende gebod is een van de meest voorkomende zonden. Ouderling Adam S. Bennion (1886-1958) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geschreven: 'Moord, overspel, en diefstal die met het leven, de

Saffira en Ananias overleden ter plekke toen ze de dienstknecht van de Heer probeerden te misleiden, want dat is hetzelfde als tegen God liegen.

deugd, en het bezit te maken hebben, worden vaak als ernstigere zonden beschouwd dan het spreken van een vals getuigenis. En hoewel die zonde misschien minder ernstig is, komt hij wel veel vaker voor' ('The Ninth Commandment', in *The Ten Commandments Today* [1955], blz. 134).

Het spreken van een vals getuigenis kan karakter en reputatie vernietigen.

Het opzettelijk overtreden van dit gebod wordt ook wel laster genoemd. In *Othello* van Shakespeare staat:

Wie mij mijn beurs onsteelt, steelt slijk;

*'t Is iets, niets; 't was van mij,
Het is van hem, 't was duizenden
tot slaaf;*

*Maar hij, die mij mijn goede naam
ontneemt,*

*Berooft mij van wat hem niet rijker
maakt,*

En mij doodarm.

(Derde bedrijf, derde toneel,
regels 157-161)

DE WAARHEID EN NIETS ANDERS DAN DE WAARHEID

'Gij zult geen valse getuigenis spreken' betekent meer dan een gebod tegen het verzinnen van leugens. Uit de woorden van het gebod blijkt dat we altijd een eerlijk antwoord moeten geven als ons naar de waarheid wordt gevraagd, net als in een rechtszaal. Uit de brede betekenis van het negende gebod blijkt dat alle vormen van verkeerde of gemanipuleerde informatie verboden is. Onze woorden moeten met de feiten overeenstemmen.

In het boek *Handelingen* kunnen we een interessant voorbeeld vinden van een overtreding van dit gebod. 'En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk' in die tijd.

'En telkens waren er, die hun

Het is tragisch en ironisch dat degenen die logen om Jezus Christus aan het kruis te krijgen, daarmee het gebod overtraden dat Christus zelf had gegeven.

bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden' (Handelingen 2:44-45).

In Handelingen 5:1-11 lezen we echter over Ananias en Saffira die een stuk land verkochten. Zij hielden 'iets van de opbrengst achter' (vers 2), en spraken af dat ze zouden zeggen dat ze het voor minder verkocht hadden. Petrus kwam erachter en zei tegen Ananias: 'Gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God' (vers 4).

De verbonden die Ananias en Saffira hadden gesloten om 'alles gemeenschappelijk' te hebben, werden verbroken toen zowel man als vrouw een vals getuigenis spraken. Ze waren van plan om Petrus te bedriegen, de dienstknecht van de Heer; en dat is hetzelfde als tegen God liegen. Ze ondergingen allebei hetzelfde lot: ze stierven ter plekke. Hoewel weinig leugenaars op deze manier gestraft worden, is dit toch een goed voorbeeld van de ernst van de zonde. De Heer heeft het op deze manier afgehandeld om ons een belangrijke les te leren. (Hoe ernstig de Heer de

verbonden beschouwt die de heiligen der laatste dagen hebben gesloten, leest u in LV 42:30-34; 82:11-21; 104:1-8.)

Het negende gebod is dus een duidelijke verklaring tegen het verbreken van verbonden en eden, en tegen alle vormen van onwaarheid. En daarbij horen ook overdrijvingen, te zwakke uitdrukkingen, verzinsels, en het opzettelijk verdraaien van de feiten. Halve waarheden vertellen kan dezelfde gevolgen hebben als liegen, want dan vertellen we niet de hele waarheid. We kunnen ook schuldig zijn als we helemaal niets zeggen, vooral als we andere mensen verkeerde conclusies laten trekken terwijl wij bepaalde informatie achterhouden. Dat is in feite hetzelfde als een daadwerkelijke leugen.

De broers van Jozef logen toen ze hun vader Jakob lieten geloven dat zijn zoon was overleden. Nadat Jozef in slavernij naar Egypte was afgevoerd, hebben zijn broers zijn kleeid met geitenbloed besprenkeld en het naar hun vader gebracht. Ze zeiden:

'Dit hebben wij gevonden; zie toch, of dit het kleeid van uw zoon is of niet.

'En hij herkende het en zeide: Het is het kleeid van mijn zoon; een wild dier heeft hem verslonden' (Genesis 37:32-33).

20 jaar lang lieten de broers van Jozef hun vader met die verkeerde informatie rondlopen.

'IS HET HEM TOT ZONDE'

Leugens en onjuiste voorstellingen, in wat voor vorm dan ook, zijn verkeerd, hoe we ze ook goedpraten. En wie zich niet uitspreken tegen deze zonden, zijn ook in over-

Valse getuigenissen kunnen reputaties schaden, harten breken, of carrières vernietigen. Een onschuldige vrouw heeft zelfs ten onrechte 27 jaar in de gevangenis gezeten.

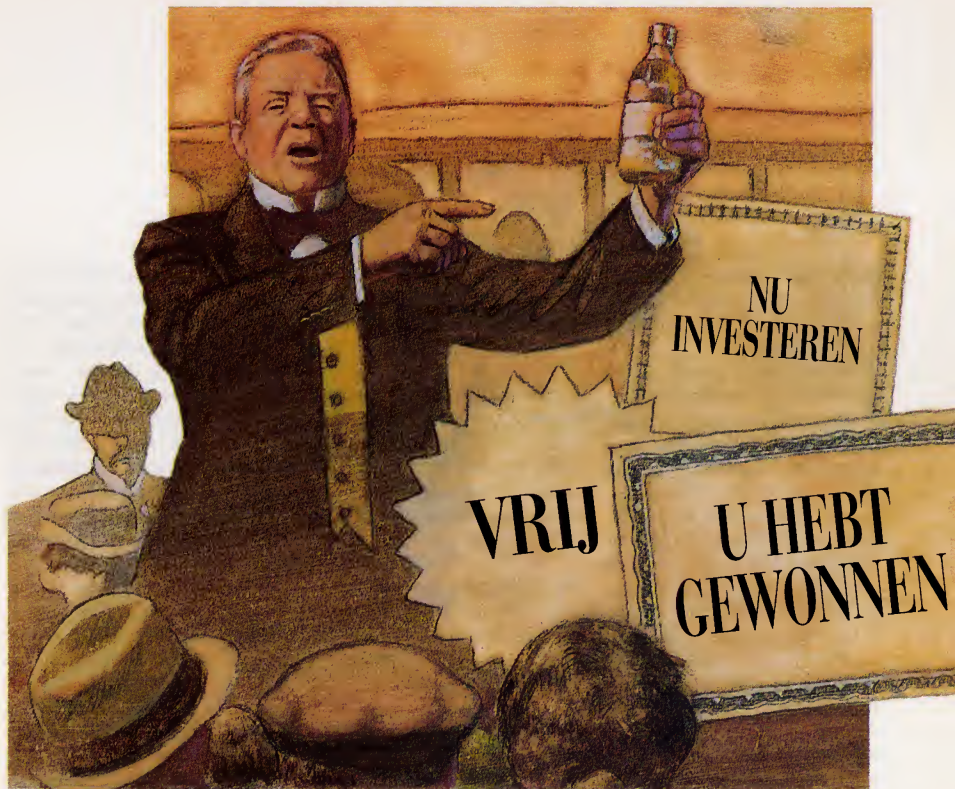
tredding. Jakobus heeft gezegd: 'Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde' (Jakobus 4:17). Aan de hand van dat beginsel is het duidelijk dat als iemand oneerlijk is, of als er kwaad over iemand wordt gesproken, wij moreel en schriftuurlijk verplicht zijn om de benadeelde partij te beschermen. Als we dat niet doen,

zijn we zelf schuldig aan het spreken van een vals getuigenis. Ouderling Gordon B. Hinckley heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen iets over dit probleem gezegd:

'Onlangs zag ik op de televisie het verhaal van een vrouw die 27 jaar in de gevangenis had gezeten omdat ze was veroordeeld door de verklaringen van getuigen, die nu toegeven dat ze gelogen hebben. Ik weet dat dit een extreem voorbeeld is, maar kent u zelf geen voorbeelden van geschade reputaties, gebroken harten of vernietigde carrières, omdat anderen met hun leugenachtige tongen valse getuigenissen gesproken hebben?' ('An Honest Man - God's Noblest Work', *Ensign*, mei 1976, blz. 61.)

In onze samenleving kunnen we overal voorbeelden van valse getuigenissen vinden: de kilometerteller van tweedehands auto's terugdraaien om een hogere prijs te kunnen vragen; de leeftijd van een kind foutief opgeven om minder te hoeven betalen; afkijken tijdens een proefwerk; werk in rekening brengen dan niet verricht is.

Een vriend zei me onlangs dat hij klant af was van een garagebedrijf. Hij had een coupon in de bus gekregen voor gratis olie verversen. Toen hij zijn auto kwam ophalen, kreeg hij een rekening voor de olie. Toen hij bezwaar maakte, kreeg hij te horen dat de coupon niet voor de olie zelf gold, alleen voor het

arbeidsloon. Juridisch hadden ze misschien wel gelijk, maar mijn vriend voelde zich bedrogen. Hij is nooit meer naar die zaak teruggegaan.

Adverteerders, bedrijven en personen manipuleren vaak hun woordgebruik om misleidende informatie te verstrekken. Ze gebruiken vaak lange, ongebruikelijke, technische bewoordingen of vakjargon, die een verkeerde indruk wekken. Het verpakken van woorden – door de lettergrootte, en het gebruik van foto's of tekeningen die niets met het onderwerp te maken hebben, of door

misleidende grafieken enzovoorts – is vaak zo misleidend dat we voorzichtig moeten zijn, en dergelijke moedwillige pogingen om ten behoeve van persoonlijk of financieel gewin valse informatie te geven, moeten vermijden.

Waarschijnlijk om dergelijke misleidingen en valse getuigenissen te vermijden, heeft Jezus zijn volgelingen geboden om hun taalgebruik als volgt te beperken: 'Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen' (zie Matteüs 5:33–37). Door eenvoudig woordgebruik kunnen we alles beter begrijpen, kunnen we

In onze huidige samenleving wordt het woordgebruik zo vaak verdraaid om de onschuldigen te misleiden, dat we voortdurend op onze hoede moeten zijn.

verwarring vermijden, en kunnen we eerlijkheid bevorderen.

Het lijkt duidelijk dat de Heer ontstemd raakt en dat het bij eerlijke mensen afkeer opwekt als wij beloven iets te betalen en het dan niet doen, of als we beloften doen die wij toch niet nakomen. De aanvaardbare norm voor heiligen der

laatste dagen ligt veel hoger; wij moeten zelfs de schijn van het kwaad vermijden (zie 1 Tessalonicenzen 5:22).

Een mormoonse moeder leerde deze les toen ze met een van haar dochters ging winkelen. Geen van de pakjes met haarstrikken had de juiste kleurselectie, maar je kon de pakjes openmaken en weer sluiten. De moeder verwijderde de kleuren die ze niet wilde hebben uit het pakje en verving die door geschikte kleuren uit een ander pakje. In beide pakjes zat het juiste aantal strikken; alleen de kleuren waren anders. Maar na de aankoop voelde de moeder zich dagenlang onrustig. Uiteindelijk zag ze het probleem goed in; ze had de waarheid gemanipuleerd om er zelf beter van te worden. Nederig vroeg ze haar dochter om vergeving omdat ze een verkeerd voorbeeld had gegeven. Samen bespraken ze hoe ze de zaak recht konden trekken.

Ouderling J. Richard Clarke, emeritus lid van de Zeventig, heeft uitgelegd dat alle vormen van misleiding niet in overeenstemming zijn met de levenswijze van een discipel van Christus:

‘In het Boek van Mormon staat dat wij “om zijn volk te worden genoemd”, gewillig moeten zijn “om te allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen, (...) zelfs tot in de dood” (Mosiah 18:8–9). Als individuele leden staat ons dagelijks leven aan

scherpe observatie bloot om te zien in hoeverre dat getuigenis daarin ook daadwerkelijk tot uiting komt. (...)

‘De Heer gebod de Israëlieten, en later de Nephieten “Gij zult geen valse getuigenis spreken” (zie Exodus 20:16; Mosiah 13:23). Zijn wij geen valse getuigen wanneer wij de evangeliebeginselen die wij beweren te hebben, niet nakomen? (De Ster, verslag april-conferentie 1985, blz. 67-68)

VRIJ VAN HET WEB VAN LEUGENS

De ernst van liegen wordt niet alleen gemeten aan de hand van het letsel en de pijn die een ander is aangedaan. Liegen heeft ook kwalijke gevolgen voor de overtreder. De leugenaar wordt van zijn zelfrespect beroofd, en zijn vermogen om goed van kwaad te onderscheiden wordt vernietigd. Als een leugen maar vaak genoeg verteld wordt, kan de persoon die de leugen vertelt, het uiteindelijk zelf gaan geloven. Dat was ook het geval met de antichrist Korihor in het Boek van Mormon (zie Alma 30:52–53).

En iemand die liegt, is vaak ook in staat om te stelen; iemand die geen respect voor de waarheid heeft, zal ook weinig respect voor anderen eigendommen hebben. De ene zonde leidt tot de andere. De Heer heeft gezegd dat leugenaars die zich niet bekeren – ‘ieder, die de leugen liefheeft en doet’ (Openbaring 22:15) – eerst naar de hel zullen gaan en

uiteindelijk voor de eeuwigheid naar het telestiale koninkrijk zullen gaan (zie Openbaring 21:8; 2 Nephi 9:34; LV 42:21; 63:17; 76:102–106).

Een bepaalde broeder kwam erachter hoe gemakkelijk een leugen ons in het web van zonde kan verstrikken, ook al geloven we dat we er zelf afstand van hebben genomen. Hij kocht een motorfiets van een man die had gezegd: ‘De prijs is 600 dollar, maar ik geef je een kwitantie voor 400 dollar. Dan hoeven we minder belasting te betalen.’ De koper was van plan om de juiste prijs van de motorfiets eerlijk op te geven; hij vond dat als de verkoper dat niet deed, dat zijn eigen zaak was. Daar kon hij niets aan doen.

Maar toen hij met zijn belastingformulier bezig was, en de juiste prijs van de motorfiets invulde, realiseerde hij zich dat het probleem misschien niet zo gemakkelijk op te lossen was. Wat zou er gebeuren als de naam van de koper en de verkoper op de een of andere manier in de computer met elkaar verbonden waren? En als de belastingdienst om een kopie van de kwitantie zou vragen? Die kans was natuurlijk erg klein, maar daar ging het niet om. Hij kon gewoon niet met die leugen verder leven, ondanks het feit dat het niet zijn eigen leugen was.

De koper van de motorfiets ging terug naar de verkoper en vroeg om een juiste kwitantie. Hij had een

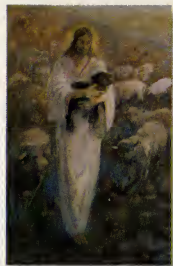

We moeten niet alleen eerlijk zijn in aardse zaken, maar we moeten ook een oprecht getuigenis van onze Heiland Jezus Christus geven.

belangrijke les geleerd: als we oneerlijkheid maar in de minste mate toestaan, zijn we medeplichtig aan het bedrog.

De tien geboden zijn de noodzakelijke fundering van iedere samenleving, en alleen al daarom zouden we er gehoorzaam aan moeten zijn. Maar in het licht van het evangelie is de ethische motivatie niet de belangrijkste. De belangrijkste reden is het feit dat het ons door onze Heer en Heiland Jezus Christus geboden is. Als we niet gehoorzaam zijn, zullen we de eeuwige gevolgen moeten dragen.

Het niet spreken van valse getuigenissen is een van de verlossende leerstellingen van de Heer. Uit alle kennis over onze hemelse Vader en zijn koninkrijk, kunnen we leren dat niets oneerlijks voor Hem aanvaardbaar is – liegen, de waarheid achterwege laten, en de feiten manipuleren. Dergelijk gedrag past niet bij zijn kinderen en bij het zoenoffer van Jezus Christus. Hij is ons lichtbaken van waarheid. Wij moeten 'te allen tijde als getuigen van God [. . .] staan' (Mosiah 18:9) als we bij de wederkomst tot de zijne gerekend willen worden. □

'Hebt gij Mij waarlijk lief? (. . .) Hoed mijn schapen' (Johannes 21:16).

Het honderdste schaap

James Edward Pedersen
MINERVA TEICHERT: DE REDDING VAN HET VERLOREN SCHAAP,
ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

Wij moesten op onze broeder passen. Maar toen raakten we hem kwijt.

Het was een ongewoon warme voorjaarsavond in Port Alberni, het mijnwerkersstadje in British Columbia (Canada). Ik keek uit naar de activiteitenavond waar ik mijn vrienden van de kerk weer zou zien. Ik was een vriendelijke jongen, maar ik had op het sociale vlak nogal wat moeite op school en in de kerk.

Gewoonlijk kwamen we met een groepje in de hal van het kerkgebouw bij elkaar om te kletsen. Ik was nooit zo veel aan het woord. Op een keer kon ik vanaf mijn plekje achteraf goed zien dat er twee zendingzusters met een jongeman het kerkgebouw binnenkwamen. Ik herkende hem. Hij woonde bij mij in de buurt.

Terwijl haar collega met de jongen sprak, kwam zuster Eaton naar ons toe en zei: 'Luister, jongens. We zijn heel enthousiast. We zijn al een paar maanden met deze jongen en zijn huisgenoten in gesprek. Dit is de eerste keer dat hij in de kerk is. Zouden jullie hem een beetje willen opvangen?'

We knikten een beetje onverschillig, zeiden hem gedag en maakten een plaatsje voor hem vrij. Hij zag er vrij onzeker en zenuwachtig uit, en hij keek bijna alleen maar naar de grond. In vergelijking met de meesten van ons zag hij er een beetje verwaarloosd uit. We spraken nog even verder met elkaar totdat de volwassenen ons teveel stoorden. Toen liepen we naar de toiletten waar het wat rustiger was.

We gingen met z'n allen – behalve die nieuwe jongen. We waren zo druk in gesprek dat we niet eens merkten dat hij zich had omgedraaid en naar buiten liep. We misten hem verder ook niet.

Na een paar minuten werden we geroepen omdat het openingsprogramma ging beginnen. We liepen in de richting van de kapel toen zuster Eaton huilend naar ons toekwam.

'Wat zijn jullie voor jongens?' riep ze uit, meer verbaasd dan boos. 'Jullie hoefden alleen maar een beetje aardig voor hem te zijn, zodat hij het gevoel zou hebben erbij te horen. Was dat teveel gevraagd?'

'Waar is hij dan?' vroeg ik domweg.

'Wat kan jou dat schelen?' snauwde ze me toe. 'Over hem hoeven jullie je geen zorgen meer te maken. Hij komt echt niet meer terug.' Ze draaide zich om en liep met haar collega de deur van de kerk uit, op zoek naar de jongen. De kerk lag vijf kilometer bij onze buurt vandaan.

Geschrokken door haar woorden, liepen we haastig de kapel in. Toen de anderen na een tijdje weer praatjes

kregen, bleef mijn geweten aan me knagen. Ik was erg verontrust over wat we gedaan hadden. Toen ik later op de avond thuiskwam, sprak ik er met mijn oudere broer Laurence over. Hij had net zijn studie onderbroken, en zou binnenkort op zending gaan. Ik respecteerde zijn advies op geestelijk gebied.

'Wat zou je eraan kunnen doen', vroeg hij, nadat ik het hele verhaal had verteld.

'Ik heb geen idee', zei ik terneer-geslagen. 'Wat zou ik nu nog kunnen

doen? Zuster Eaton zei dat het te laat was.'

Nu kreeg Laurence in de gaten hoe verdrietig ik me voelde.

'Nou, misschien is het nog niet te laat', zei hij met een sprankje hoop in zijn stem. 'De zendelingzusters zullen nu wel thuis zijn. Ik bel ze wel even op.'

Binnen vijf minuten had Laurence het adres van de jongen en liepen we er samen heen. Het was niet zo ver, maar het begon al wel donker te worden toen we de slecht

We waren zo druk in gesprek dat we niet eens merkten dat hij zich had omgedraaid en naar buiten liep.

verlichte woonwijk van de jongen inliepen. Ik was blij dat mijn grote broer bij me was. Ik wist niet wat ons te wachten stond, en ik was behoort zenuwachtig.

We kwamen bij een oud huis dat nodig geschilderd moest worden. Laurence keek of dat het juiste huis was en wees ernaar.

‘Dat is het huis’, zei hij. Ik haalde diep adem en liep naar de voordeur. Laurence liep naast me. Ik belde snel aan voordat de laatste moed me in de schoenen zou zinken. Mijn hart bonkte helemaal. Even later deed zijn moeder de deur open. Ze zag er ouder uit dan ik had verwacht, en ook erg moe.

‘Hallo, is uw zoon thuis?’ vroeg ik.

‘Wat wil je van hem?’ vroeg ze achterdochtig.

‘Hij was vanavond in de kerk, en we hebben hem min of meer genegeerd’, stotterde ik. ‘Ik wil graag mijn excuses aanbieden en hem van harte uitnodigen.’

Ze vouwde haar armen en keek ons recht aan. Ik kon de afschuw in haar ogen zien omdat we haar zoon niet netjes hadden behandeld.

Ze negeerde mij volledig en zei toen tegen Laurence: ‘Fijn dat u even langskomt, maar ik denk niet dat hij nog terugkomt.’

Terwijl ze de deur dichtdeed, deed Laurence nog een laatste poging om haar duidelijk maken dat we er spijt van hadden. ‘De jongens hebben een fout begaan, en ik weet heel zeker dat ze er spijt van hebben. Ik ken ze vrij goed. Ik weet

dat het nooit meer zal gebeuren.’

Maar de deur was al dicht voordat hij uitgesproken was. Voor de tweede keer die avond voelde ik me verontrust over wat we gedaan hadden.

‘Denk je dat hij ooit nog terug zal komen?’ vroeg ik ongerust.

‘Dat betwijfel ik’, antwoordde Laurence kortaf.

Op weg naar huis zeiden we allebei niet veel. Ik had iets verkeerd gedaan, en dat wist ik drommels goed. Ik had er enorm veel spijt van, en ik had zelfs geprobeerd het goed te maken. Maar daar was ik niet in geslaagd. Ik vroeg me af waarom. Ik had toch alle stappen gevolgd die ik in de kerk had geleerd? De Heer had mijn bekering niet aanvaard en had mijn last niet verlicht. Ik voelde me verschrikkelijk.

Het antwoord kwam uiteindelijk uit mijn hart: ik had nog niet genoeg gedaan. Maar ik was te bang om terug te gaan en het opnieuw te proberen. En dat heb ik ook nooit gedaan.

Dat was voor mij een enorme mislukking, en ik schaam me er nog steeds voor. Toch heb ik op een vreemde manier een belangrijke les geleerd – een die me nog steeds nederig stemt en mij eraan herinnert wat er voor nodig is om een oprechte discipel van Jezus Christus te zijn.

De Heiland heeft gezegd:

‘Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen;

‘maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht – en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen – want hij is een huurling en de schapen gaan hem niert ter harte’ (Johannes 10:11–13).

Of ik het nou wilde toegeven of niet, ik was geen herder. Ik was als de huurling gevluht. Ik ging niet lang genoeg op zoek naar wie er verloren was gegaan. Na één poging liet ik de jongen aan de wolven over. Ik was niet bereid om een echte herder te zijn.

In mijn gedachten zie ik die jongen nog steeds. Ik vraag me af wat er van hem terecht is gekomen. Ik voel me nog steeds verantwoordelijk voor wat ik gedaan, en niet gedaan, heb.

Niet als alle leden van de kerk moet ik een herder zijn. Ik moet vreugde vinden in het dienen van mijn broeders en zusters, en ik moet hen erbij betrekken. Het maakt niet uit wie ze zijn. □

Ik kon de afschuw in haar ogen zien omdat we haar zoon niet netjes hadden behandeld. ‘Fijn dat u even langskomt, maar ik denk niet dat hij nog terugkomt.’

FOTOGRAFIE: GERRY AVANT, NIET DANK AAN „CHURCH NEWS“

Vanuit Barcelona verzorgde het Mormoons Tabernakelkoor zijn wekelijkse televisie-uitzending. Dit was een van de drie uitzendingen die het koor tijdens de tournee van 12 juni t/m 2 juli verzorgde.

Concerten Tabernakelkoor hebben verregaande invloed

Gerry Avant

Het Mormoons Tabernakelkoor heeft van 12 juni t/m 2 juli door Europa getoerd. Het verzorgde concerten in Londen, Brussel, Genève, Turijn, Rome, Marseille, Barcelona, El Escorial, Madrid en Lissabon.

De tournee van het koor mag dan op 2 juli beëindigd zijn, de invloed van de concerten die in die drie weken gegeven zijn, zal nog lang gevoeld worden, naar zeggen van de zendingspresidenten die in de steden waar de concerten zijn gehouden, werkzaam zijn.

Rex J. Allen, president van het zendingsgebied Genève, verwoordde het zo: 'Het concert was hemels; iedereen was in hoger sferen. Er ontvouwde zich een vergezicht van al het goede van de kerk. Men kon zien en voelen waar de kerk voor staat.

'Ik weet van minstens twee mensen die serieus overwogen om lid van de kerk te worden, die er deel van willen uitmaken door wat zij tijdens het concert in Genève hebben gezien en gevoeld. Ik ben er zeker van dat zij niet de enigen zijn.

'De leden waren zo vol van het concert en velen van onze cultureel verwendende vrienden in de stad waren onder de indruk. Op de receptie na het concert, hoorde ik een vrouw, die een hoge functie bij de Verenigde Naties bekleedt, tegen een lid van het koor zeggen: "Dit moet wel de ware kerk zijn, want hoe kan zoiets moois nou voortkomen uit iets slechts." Ik zag dat het koorlid tranen in haar ogen kreeg toen ze antwoordde: "Ja, het is de ware kerk."

Elbert M. Dansie, president van het zendingsgebied Marseille, zei dat 'het bezoek van het koor een grote opsteker is geweest. De leden kregen de kans om met eigen ogen te zien dat het koor hoge kwaliteit brengt. We kregen na het concert behoorlijk veel publiciteit.'

Hij zei dat twee zendelingzusters met een echtpaar naar het concert waren gegaan. 'Tijdens de pauze begon een van de leden, die naast hen zat en zeer door de muziek geroerd was, spontaan haar getuigenis aan het echtpaar te geven.'

H. Ray Hart, president van het zendingsgebied Brussel, zei dat een koorlid de zendingen een verwijzing had gegeven en dat ze op 15 juli al drie lessen hadden gegeven aan die belangstellende. 'Er gaan deuren open voor de zendingen, en de mensen laten ons binnen, doordat het koor zo'n enorme invloed op het hart van de mensen heeft gehad', zei hij. 'Ze kwamen uit Brussel, Luik, Antwerpen en vele andere steden. Ze keerden naar huis terug met de lofzangen op hun lippen en de Geest in hun ziel. Ze waren gesterkt en gesticht. Niet-leden zeiden dat ze nog nooit zo'n mooie uitvoering hadden gezien. Enkele voormalige onderzoekers hebben de zendingen opgebeld en ze weer gevraagd langs te komen.'

Leone J. Flosi, president van het zendingsgebied Rome, zei na afloop van het concert in Rome: 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen stelt niet veel voor in Rome. Hoewel de kerk er al dertig jaar zendingswerk doet, is ze toch vrij onbekend gebleven bij het grote publiek en de overheid. De geweldige geest die het koor uitstraalde, raakte het hart van velen. Veel journalisten en andere prominenten meldden zich na het concert bij de zendingen voor een afspraak om de lessen te kunnen volgen.

'Het is duidelijk dat de Heer het zendingsgebied gezegend heeft door veel concertgangers aan te raken, onder wie zich Italiaanse regeerders en vertegenwoordigers van de Verenigde Naties bevonden. Het Tabernakelkoor heeft voortgebouwd op het fundament dat wij hebben gelegd en een warme gloed in Italië gebracht dat ons uit de duisternis zal brengen, dat is de grote zegen.'

Steven R. Shallenberger, president van het zendingsgebied Madrid, zei dat de zendingen een onderzoeker lesgeven die wel de kerkdiensten bezocht maar zich niet wilde laten dopen. De zendingen namen hem en zijn vrouw mee naar het concert,

waarna hij hun toevertrouwde dat hij er zeker van was dat hij een getuigenis had. Hij heeft zich op 11 juli laten dopen. Zijn vrouw neemt nu ook de lessen.

'Het concert heeft zowel de leden als de zendingen enorm opgebouwd, en niet alleen wat het zendingswerk betreft, maar ook in evangeliebeleving', zei president Shallenberger opgetogen. 'Ze voelden de geest van het koor. Ze wilden niet dat het koor zou vertrekken. Ze bleven maar applaudisseren, alsof ze wilden zeggen dat ze van ze hielden.

De geest van het koor is bij de leden hier gebleven. De zendingen namen bijna honderd onderzoekers naar het concert, en vele anderen die het concert bijwoonden, kwamen daar voor het eerst met de kerk in aanraking. We zullen de invloed van het koor de komende maanden zeker voelen. Het was in alle opzichten geweldig. We zien dit als een gebeurtenis die maar één keer in de honderd jaar voorkomt.'

Calvin C. Clegg, president van het zendingsgebied Lissabon-Noord, wist te melden dat de zendingen de lessen aan het geven waren aan een gezin. 'Na afloop van het concert in Lissabon kwam een van de gezinsleden naar de zendingen toe

en zei: "Kunt u die lessen niet wat sneller geven. Ik wil lid van de kerk worden."

President Clegg zei dat hij een aantal recensenten had gadeslagen die het concert bezochten. 'Ik zag aan hun lichaamstaal dat het voor hen een van de vele concerten was, maar halverwege het programma gingen ze rechtop zitten. Ze gingen zitten schrijven. Aan het eind van het concert sprongen ze als eersten op en riepen "Bravo!" en "Encore!"'

Ook zei hij dat, hoe zeer het concert ook onderzoekers en andere niet-leden ten goede was gekomen, 'de leden er zelfs meer door waren opgebouwd. Hier in Portugal zijn zij de pioniers. Zij vormen een hele kleine minderheid. En met de publiciteit rond het concert van het Tabernakelkoor voelden zij plotseling dat ze deel uitmaakten van iets veel groter. Dat gaf ze een goed gevoel. De leden kwamen uit alle hoeken van het zendingsgebied naar het concert. De kameraadschap en zo veel heiligen der laatste dagen om hen heen gaf hun een enorme kick, het gaf hun aanzien. Dat hadden ze echt nodig.' ■

*Met dank aan Church News,
18 juli 1998.*

Nieuwe publicaties

In *De Ster* van februari 1998 heb ik de verschijning van *Kinderliedjes* aangekondigd voor april. Dat is te optimistisch gebleken. Voor het ter perse gaan werden er enkele veranderingen in de Engelse versie aangekondigd die nog snel hun weerslag in de Nederlandse versie moesten hebben. Dat heeft voor een vertraging van verscheidene maanden gezorgd. Wanneer u dit leest moet *Kinderliedjes* verkrijgbaar zijn.

Voor de ringen die met data-extractie bezig zijn, zal het van belang zijn te weten dat het *Handboek data-*

extractie in juli beschikbaar is gekomen.

In de meest recente brieven en aankondigingen treft u verwijzingen naar het *Handboek kerkbestuur* aan. Dit handboek is nog niet vertaald, maar de verschijning is wel gepland voor de tweede helft van 1999. Het vervangt het *Algemeen kerkelijk handboek* én de meeste andere handboeken, namelijk die van de priesterschaps- en hulporganisaties. ■

Poul Stolp

President Hinckley kondigt tempel aan in Parijs

In juni, enkele weken voor zijn 88ste verjaardag, bezoekt president Gordon B. Hinckley Europa. Hij sprak tot de leden in Parijs, Frankfurt en Genève en wijdde de Preston-tempel (Engeland) in. Op 4 juni arriveerde president Hinckley in Parijs. 's Middags sprak hij tot de zendelingen die waren vergaderd in het kerkgebouw in Versailles, en 's avonds sprak hij 2.400 leden uit de twee ringen in Parijs en uit de drie districten buiten Parijs toe. Daar het een doordeweekse dag was, dankte president Hinckley de aanwezigen: 'Heel hartelijk dank dat u gekomen bent. Sommigen onder u zijn van ver gekomen en daar wil ik u voor bedanken.' Hij werd vergezeld door ouderling Dieter F. Uchtdorf, president van het gebied Europa-West.

Na kort ingegaan te zijn op het prachtige Franse landschap en de pracht van de stad Parijs, zei president Hinckley: 'Maar het mooiste van alles in deze grootse natie zijn de mensen die in hun hart de overtuiging meedragen dat dit werk waar is. Als u die overtuiging niet hebt, mist u het beste van alles. Ieder van u is in de gelegenheid en heeft de plicht om die overtuiging te krijgen. Hoe? Door uw taak in de kerk te vervullen, door te doen wat er van u gevraagd wordt. De Heer zal u nooit wat opdragen dat u niet aankunt. Wellicht voelt u zich zwak en incapabel. Ga op uw knieën en smeek uw hemelse Vader om hulp, en Hij zal u zegenen. Lees zijn heilige woord en Hij zal u zegenen.'

Later in zijn toespraak bracht president Hinckley het onderwerp van een tempel in Frankrijk ter sprake. 'Toen ik hier na de oorlog was, waren er heel weinig kerkleden, maar nu zijn er ruim dertigduizend', zei hij. 'Ik wil u niet te veel hoop geven, maar de tijd is aangebroken dat u hier een tempel verdient, en we gaan op zoek naar een plek waar we die kunnen bouwen.'

President en zuster Hinckley worden op een luchthaven in Frankrijk toegezongen door een jeugdwerkkoor.

FOTOGRAF: JEAN-MICHEL FITZMANT

De leden in Parijs nemen afscheid van president Hinckley, die daar ruim 2.400 leden heeft toegesproken.

FOTOGRAF: JEAN-MICHEL FITZMANT

Ik weet niet hoe lang het gaat duren voordat we een goede plek hebben gevonden. Ik verzoek iedereen, mijn broeders en zusters, de Heer te bidden, dat Hij ons naar een stuk grond zal leiden in deze grootse stad of haar omgeving, waarop we een huis van de Heer kunnen bouwen, zodat u niet vijf uur naar Frankfurt

of zes uur naar Zollikofen hoeft te reizen. Verenig uw gebeden met die van ons en de tijd zal komen, en ik hoop dat die tijd niet ver weg is, dat we ergens in dit gebied een huis van de Heer, een tempel, kunnen bouwen, die u kunt binnengaan om dat werk te doen dat u alleen in de tempels van de Heer kunt doen.' ■

KORT NIEUWS

Deze rubriek bestaat uit korte berichten van uiteenlopende herkomst. Aan sommige onderwerpen zal uitgebreider aandacht worden besteed in een volgend nummer van 'De Ster'.

President Hinckley spreekt over eerbied

Op weg naar Europa, waar hij verschillende landen zou bezoeken, sprak president Gordon B. Hinckley op 2 juni in Portland (Maine, V.S.) ongeveer 3000 leden toe. Hij wees erop dat de kerk zich steeds verder verspreidt: er zijn nu meer dan 10 miljoen leden in 160 landen.

President Hinckley noemde de kerk 'één grote sociale organisatie'. Hij zei: 'We zijn vrienden van elkaar. We houden zelfs zoveel van elkaar dat we niet erg eerbiedig zijn in de avondmaalsdienst. We praten voortdurend met elkaar in de avondmaalsdienst. Er is niets op tegen om

met elkaar in de hal te praten, maar als we in de kapel zijn, behoren we stil en eerbiedig te zijn, niet oneerbiedig. (...) Laten we eerbiediger zijn in onze avondmaalsdienst, zodat vreemden de geest van dit werk kunnen voelen en de geest van liefde onder onze mensen.'

Prins Bernhard ontvangt Boek van Mormon

Céline Rol uit de gemeente Almelo heeft op 25 juni een exemplaar van de Schriften, waaronder het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden, aangeboden aan prins Bernhard, de vader van de Nederlandse koningin Beatrix. Ze gaf hem de boeken tijdens een receptie in het paleis op de Dam, in Amsterdam, ter gelegenheid van de jaarlijkse uitreiking van de Zilveren Anjers. Ook koningin Beatrix was daarbij aanwezig.

Tabernakelkoor begint zeventigste jaar van wekelijkse uitzendingen

Op zondag 19 juli brak voor het Tabernakelkoor te Salt Lake City een jubileumjaar aan. Dit is namelijk het zeventigste jaar dat het koor regelmatig uitzendingen met muziek en gesproken woord op zondag verzorgt. De uitzendingen zijn iedere zondagmorgen via de radio en, al weer een aantal jaren, tevens via de televisie.

De uitzendingen zijn altijd 'live'; alleen wanneer het koor op tournee is in Europa (zoals in juni) wordt de uitzending op zondagmorgen Europese tijd opgenomen en vervolgens uitgezonden wanneer het in Amerika zondagmorgen is. Aan de uitzending op 19 juli werkte een jongenskoor uit Zürich (Zwitserland) als gast mee.

Zuster June Dixon Oaks

June Oaks overleden

Op 21 juli 1998 overleed June Dixon Oaks, echtgenote van ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ze had meer dan een jaar aan kanker geleden. Zuster Oaks was afkomstig uit Provo (Utah), waar ze aan de Brigham Young University studeerde en haar latere echtgenoot ontmoette. Na hun huwelijk in 1952 woonden ze onder meer in Chicago, waar broeder Oaks werkzaam was als hoogleraar rechten, opnieuw in Provo, waar hij negen jaar president van de Brigham Young University was, en Salt Lake City, waar hij deel uitmaakte van het Hooggerechtshof tot zijn roeping als apostel in 1984. Zuster Oaks had zes kinderen, 23 kleinkinderen en een achterkleinkind.

Nieuw beeld van Moroni voor kleine tempels

De leden in Monticello konden op 14 mei als eersten het nieuwe beeld van de engel Moroni zien dat de kleinere tempels siert. Het is bijna 2 meter hoog en gemaakt van wit fiberglas. Moroni is hier wat jonger afgebeeld dan op de grote tempels, houdt een boekrol in zijn linkerhand

Foto David Firmage

President Hinckley tijdens zijn toespraak aan ongeveer 3.000 luisteraars in Portland (Maine).

en een bazuin in zijn rechterhand. De boekrol symboliseert het eeuwig evangelie waarover de apostel Johannes spreekt in Openbaringen 14:6: 'En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels, en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie.'

Nieuwe tempels

De vorderingen bij de planning en bouw van nieuwe tempels worden goed geïllustreerd door de volgende gebeurtenissen binnen een periode van twee maanden:

- 4 juni: aankondiging kleine tempel in Parijs;
- 7 juni: inwijding Preston-tempel;
- 13 juni: eerste spade Houston-tempel (Texas);
- 20 juni: eerste spade Albuquerque-tempel (New Mexico);
- 20 juli: aankondiging kleine tempels in Kiev (Oekraïne), Tampico

(Mexico) en Hermosillo (Mexico);

- 26 juli: inwijding Monticello-tempel (Utah), de eerste voltooide kleine tempel.

Vijf nieuwe gebieden gecreëerd

Het Eerste Presidium heeft vijf nieuwe gebieden gecreëerd, waarmee het totaal aantal gebieden wereldwijd op 28 komt.

- Het gebied Afrika is gesplitst in het nieuwe gebied Afrika-West, met de hoofdzetel in Accra (Ghana), en het gebied Afrika-Zuidoost, met de hoofdzetel in Johannesburg (Zuid-Afrika).
- De twee gebieden Oceanië en Filipijnen/Micronesië zijn gesplitst in drie gebieden: het gebied Oceanië, met de hoofdzetel in Auckland (Nieuw-Zeeland), het gebied Australië/Nieuw-Zeeland, met de hoofdzetel in Sydney (Australië),

en het gebied Filipijnen, met de hoofdzetel in Manila.

- Het gebied Brazilië is gesplitst in het gebied Brazilië-Noord, met de hoofdzetel in Recife, en het gebied Brazilië-Zuid, met de hoofdzetel in São Paulo.
- Van het gebied Zuid-Amerika-Noord is het gebied Zuid-Amerika-West afgesplitst, met de hoofdzetel in Lima (Peru). De hoofdzetel van het gebied Zuid-Amerika-Noord blijft in Quito (Ecuador).
- Van de gebieden Noord-Amerika-Noordoost en Noord-Amerika-Zuidoost is het gebied Noord-Amerika-Oost afgesplitst. De gebiedspresidiums van de gebieden Noord-Amerika-Noordoost en Noord-Amerika-Oost houden kantoor in Salt Lake City; het gebiedspresidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost zetelt in Atlanta (Georgia). ■

Foto Joyce Woonil

Een koor zingt bij het steken van de eerste spade voor de Houston-tempel (Texas).

Tempelreis

Tijdens de tempelweek voor de ring Den Haag (16 juni t/m 20 juni) hebben twintig leden van de wijk Den Haag Scheveningen de Frankfurt-tempel bezocht. Het bijzondere aan dit bezoek was dat drie nieuwe leden hun begiftiging mochten ontvangen. Ada en Max Driessen, die ruim een jaar geleden zijn gedoopt in de wijk Den Haag Scheveningen sloten tevens een eeuwig huwelijk, en hun pas geboren kindje Eva werd aan hen verzegeld.

Onder de leden uit de wijk die getuige waren van de huwelijksvoltrekking en de verzegeling van de familie Driessen was het derde pas gedoopte lid, Patricia Stroh. Ook zij ontving haar begiftiging en voelde, samen met de andere aanwezigen, de duidelijk de geest van de heilige verzegelingsplechtigheid, die werd voltrokken door onze eigen verzegelaar, broeder M. Blom.

De familie Driessen en Patricia Stroh gaan nu aan hun familiegeschiedenis werken en willen zo snel mogelijk tempelwerk voor hun overleden voorouders doen. De toewijding van deze pas gedoopte leden aan de opbouw van Gods koninkrijk hier op aarde is de leiders van de wijk niet ontgaan. Broeder Driessen is geroepen als tweede raadgever in de bisschop, zuster Driessen als secretaresse in de ZHV. Zuster Stroh is geroepen als ringzendinge en werkt veel samen met de zendingsleider van de wijk en de voltijdzendingen; ze is zeer enthousiast met het zendingswerk bezig en heeft enkele onderzoekers naar de kerk gebracht.

De leiders van de wijk Den Haag Scheveningen zijn overtuigd van de waarheid van de verklaring van het Eerste Presidium, dat intensieve begeleiding van pas gedoopte leden en vriendschapsbanden met hen aangaan zullen leiden tot een hogere graad van toewijding bij deze leden. ■

P. Uyleman

Preston-tempel ingewijd

'Deze magnifieke tempel is gebouwd in dit prachtige gebied waar uw uitverkoren dienstknachten, in alle armoede en met grote opoffering, voor het eerst het herstellende evangelie hebben verkondigd', zei president Gordon B. Hinckley op 7 juni 1998 tijdens de eerste inwijdingsdienst van de Preston-tempel. 'Gedurende 161 jaar heeft dit land, Engeland, samen met Schotland, Wales en Ierland, een grote oogst aan nieuwe leden opgeleverd die de kerk gesterkt hebben en tot zegen zijn geweest.'

Van 7 tot en met 10 juni werden er vijftien inwijdingsdiensten gehouden. Ze werden in totaal bijgewoond door ongeveer achttienduizend mensen. De nieuwe tempel is het

centrale bouwwerk van een kerkelijk gebouwencomplex waartoe een ringcentrum behoort, alsmede een opleidingsinstituut voor zendelingen, een centrum voor familiegeschiedenis, een distributiecentrum, een gastenverblijf voor tempelbezoekers, accommodatie voor tempelzendingen en een loods. President Hinckley presideerde dertien inwijdingsdiensten en president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, presideerde de laatste twee diensten.

President Hinckleys bezoek aan Preston was het laatste bezoek dat hij aflegde tijdens een reis die hem gevoerd had naar Maine [V.S.], Frankrijk, Duitsland en Zwitserland. President Monson had voor zijn

De nieuwe tempel heeft drie verdiepingen en beslaat 6000 m². Bovenop de 45 meter hoge spits staat een beeld van de engel Moroni.

FOTOGRAF: JOHN PHILLIPSON

aankomst in Engeland al gesproken tijdens een regionale conferentie in Rotterdam, en in Kopenhagen een gebed uitgesproken om Dene-marken opnieuw toe te wijden aan de verkondiging van het evangelie.

Tijdens de inwijdingsdiensten werd ook gesproken door president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; de ouderlingen M. Russell Ballard en Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen; ouderling W. Eugene Hansen van het presidium der Zeventig, algemeen bestuurder van de afdeling tempelwerk; en de ouderlingen Cecil O. Samuelson jr, Spencer J. Condie en W. Rolfe Kerr van de Zeventig, allen lid van het presidium van het gebied Europa-Noord.

Er werden vóór de inwijding open dagen gehouden van 16 tot en met 30 mei, die in totaal door ongeveer 123.000 mensen werden bezocht. Ongeveer 70 verslaggevers van kranten, radio- en tv-stations namen deel aan een rondleiding voor de media. En er werden speciale rondleidingen gehouden voor regeringsleiders en omwonenden. Ongeveer 2.500 leden uit 24 ringen deden tijdens de open dagen vrijwilligerswerk. Zendingzusters bemanden informatiebalies en andere voltijdzendingen fungeerden als deurwachter en assisteerden gehandicapten.

De tempel staat in Chorley, een plaats dichtbij Preston, en is vlakbij een knooppunt van snelwegen gelegen. Hij beslaat een oppervlak van 6000 m² en heeft drie verdiepingen.

FOTOGRAFIE: JOHN PHILLIPSON

Ongeveer 123.000 mensen bezoeken de open dagen van 16 tot en met 30 mei.

FOTOGRAFIE: JOHN PHILLIPSON

Een van de nieuwe gebouwen op het terrein van de Preston-tempel is een opleidingsinstituut voor zendingen.

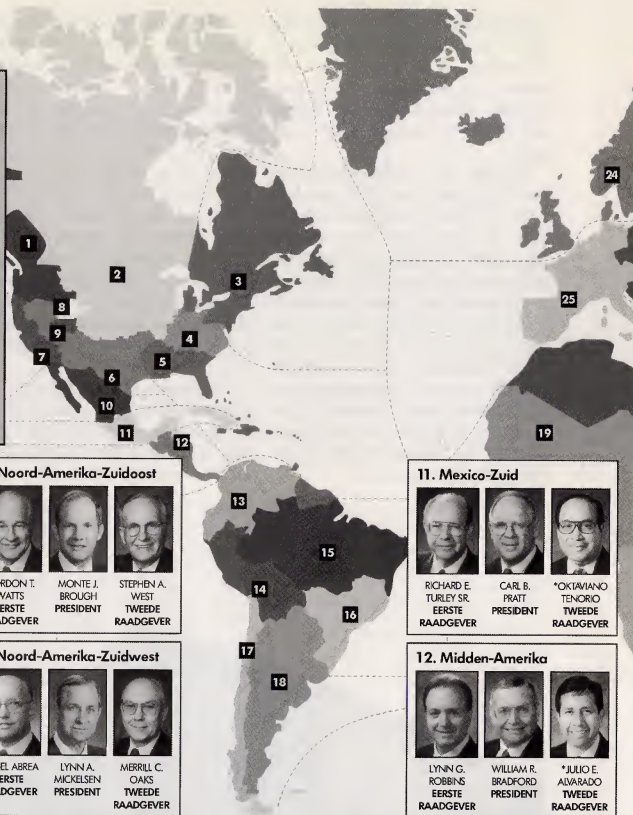
Er zijn vier verordeningenruimten en vier verzegelkamers. Bovenop de 45 meter hoge spits staat een beeld van de engel Moroni. Het tempeldistrict beslaat 21 ringen en twee districten in het noorden van Engeland, het noorden van Wales, Schotland, Ierland en Noord-Ierland.

‘Moge uw volk hier met vreugde in hun hart komen om verbonden met U te sluiten en begiftigd te worden met macht van omhoog’, zei president Hinckley in zijn inwijdingsgebed. ‘Mogen zij aan deze altaren knielen en zich door het gezag van het heilige priesterschap als gezinsleden aan elkaar laten verzegelen. Mogen zij vaak terugkeren om een groot en onzelfzuchtig werk voor de doden voort te sturen, opdat de aarde niet volledig verwoest mag worden voor de komst van Uw Zoon. Mogen de menigten der overledenen door levende plaatsvervangers de verordeningen ontvangen die hier beschikbaar gesteld worden.’ ■

Nieuwe gebiedspresidiums

Het Eerste Presidium heeft wijzigingen in de samenstelling van de gebiedspresidiums bekendgemaakt, geldig vanaf 15 augustus 1998. Alle leden van de gebiedspresidiums zijn lid van de Quorums der Zeventig.

**Een van de gebiedszeventig*

1. Noord-Amerika-Noordwest

REX D. PNEGAR
EERSTE
RAADGEVER

F. MELVIN
HAMMOND
PRESIDENT

D. LEE
TOIBLER
TWEDE
RAADGEVER

GORDON T.
WATTS
EERSTE
RAADGEVER

MONTE J.
BROUGHT
PRESIDENT

STEPHEN A.
WEST
TWEDE
RAADGEVER

2. Noord-Amerika-Midden

KENNETH
JOHNSON
EERSTE
RAADGEVER

HUGH W.
PINNOCK
PRESIDENT

YOSHIHIRO
KIKUCHI
TWEDE
RAADGEVER

ANSEL ABREA
EERSTE
RAADGEVER

LYNN A.
JACKELSEN
PRESIDENT

MERRILL C.
OMS
TWEDE
RAADGEVER

6. Noord-Amerika-Zuidwest

JOHN M.
MAADEN
EERSTE
RAADGEVER

JOHN B.
DICKSON
PRESIDENT

CECIL O.
SAMUELSON
TWEDE
RAADGEVER

3. Noord-Amerika-Noordost

DONALD L.
STAHELI
EERSTE
RAADGEVER

JAY E.
JENSEN
PRESIDENT

GARY J.
COLEMAN
TWEDE
RAADGEVER

4. Noord-Amerika-Oost

LOREN C.
D'ANN
EERSTE
RAADGEVER

JOHN K.
GARWICK
PRESIDENT

W. DON
LADD
TWEDE
RAADGEVER

8. Utah-Noord

ROBERT K.
DELLER-BACH
EERSTE
RAADGEVER

ALEXANDER B.
MORRISON
PRESIDENT

JOHN H.
GROBERG
TWEDE
RAADGEVER

9. Utah-Zuid

DENNIS B.
NEUNSHWANDER
EERSTE
RAADGEVER

BEN B.
BANKS
PRESIDENT

NEIL L.
ANDERSEN
TWEDE
RAADGEVER

10. Mexico-Noord

DALE E.
MILLER
EERSTE
RAADGEVER

ERAN A.
CALL
PRESIDENT

*THOMAS
VALDES
TWEDE
RAADGEVER

11. Mexico-Zuid

RICHARD E.
TURLEY SR.
EERSTE
RAADGEVER

CARL B.
PRATT
PRESIDENT

*OCTAVIANO
TENORIO
TWEDE
RAADGEVER

12. Midden-Amerika

LYNN G.
ROBBINS
EERSTE
RAADGEVER

WILLIAM R.
BRAXFORD
PRESIDENT

*JULIO E.
AMADOR
TWEDE
RAADGEVER

13. Zuid-Amerika-Noord

ROBERT J.
WHETTEN
EERSTE
RAADGEVER

FRANCISCO J.
VINAS
PRESIDENT

*WALTER F.
GONZALEZ
TWEDE
RAADGEVER

14. Zuid-Amerika-West

NED B.
ROUCHE
EERSTE
RAADGEVER

RICHARD J.
MAYNES
PRESIDENT

*JUAN
UCEDA
TWEDE
RAADGEVER

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN VAN DE LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 1998

Vuur op de

Prairieplak!' riep Roxanna uit. 'Heb je zin om prairieplak te gaan zoeken?' 'Jazeker,' zei Rachel. Ze had juist een paar kilometer gelopen, de afstand tussen haar plaggenhuis – een huis van gras, of graszoden – en dat van Roxanna. Maar haar zes jaar oude beentjes wilden best nog verder als er

prairieplak te krijgen was. Dat plakkerige goedje zat aan de afgebroken topjes van de harshoudende struiken overal in dit gebied.

In het voorjaar droegen deze struikjes bloemen als kleine zonnebloemetjes, maar nu was het herfst en alles op de prairie was bruin en droog. De veldbloemetjes die als dikke klodders rood, oranje en paars op de groene zee van gras waren geweest, waren nu allemaal weg.

De meisjes liepen hand in hand door het droge gras. Ze waren blij dat ze zo dicht bij elkaar woonden; veel mensen op de prairie hadden geen nabije buren. Het gouden land was heel uitgestrekt en de huizen waren verspreid. Nu Rachel en Roxanna daar liepen, konden ze geen enkel ander plaggenhuis zien.

prairie

Rebecca Todd

Gebaseerd op een ware gebeurtenis

ILLUSTRATOR: DICK BROWN

Ze huppelden van de ene struik naar de andere; hun lange vlechten dansten op hun rug. Overal plukten ze kleine stukjes kleurloze hars en probeerden er genoeg van te vinden om er een flinke bonk van te maken. Steeds zochten ze een nieuw struikje en schraapten daar de hars vanaf, en hadden het daar zo druk mee, dat ze niet door hadden dat ze alweer een kilometer gelopen hadden. Toen ze iemand in de verte hoorden roepen, stonden de twee vriendinnen stokstijf.

'Hoor eens! Wat is dat?' Rachels bruine ogen werden groot van angst. Allebei deden ze hun best om beter te horen. Toen zagen ze Roxanna's vader aan komen rennen. 'Het is je vader! Hij wil dat we iets doen. Wat, Roxanna? Kun je hem verstaan?' vroeg Rachel angstig.

'Rennen!' schreeuwde Roxanna's vader wanhopig. 'Ren naar het scheurland!' Roxanna zag direct waar

haar vader het prairiegras met de scheurploeg had omgeploegd. Prairieland was het eerste jaar nooit bruikbaar; het moest los gemaakt worden en dan moest het zo blijven liggen om te rotten. In de herfst en winter verteerden de taai graswortels, zodat de grond daarna met een gewone ploeg kon worden bewerkt. Roxanna greep Rachels hand en begon de halve kilometer naar het scheurland te rennen. Soms struikelden ze over het lange, droge prairiegras.

'Gauw naar het scheurland! Rennen!' Roxanna en Rachel konden nog vaag vaders blauwe overhemd en zijn wild zwaaiende armen zien. 'Rennen! Rennen!' Zijn wanhopige stem was nog steeds veraf, maar de woorden waren duidelijk verstaanbaar.

'Roxanna, wat is er? Wat gebeurt er?' vroeg Rachel hijgend en in paniek.

'Ik weet het niet', puffte Roxanna. De meisjes renden

door. Hun ouders hadden ze geleerd dat ze direct moesten gehoorzamen, dus ploeterden ze verder, zo snel als hun beentjes ze dragen konden.

Het leek wel of het prairiegras ze steeds probeerde vast te grijpen om ze te laten struikelen. Roxanna stapte in het hol van een grondeekhoorn, maar Rachel trok haar overeind. Rachels longen deden pijn en ze had het gevoel dat ze geen lucht meer kreeg, maar ze rende door.

Eindelijk kwamen ze aan de rand van het scheurland. Roxanna's vader kwam ze tegemoet rennen. Hij trok de beide meisjes in zijn armen en naar het midden van het zwarte stuk grond.

'Liggen!' hijgde hij en hij ging over hen heen liggen ter bescherming. De zwarte aarde was hard en schaafde hun gezicht.

'Wat is er?' zuchtte Rachel.

Een knetterend geluid was het antwoord. Ze keek op en zag grote vlammen over de prairie woeden. Het oranje vuur slokte het droge gras en de struikjes op zijn pad razendsnel op, ook op de plek waar Rachel en Roxanna een paar minuutjes daarvoor nog hadden gestaan! De sissende vlammen schoten hoog de lucht in

en klonken als kwaadaardig gelach. De lucht werd dik met grijze rook en rondvliegende, rode sintels.

Roxanna's ogen en longen brandden van de rook.

Rachel dacht dat haar vel zou smelten van de intense hitte die hun bevangen had.

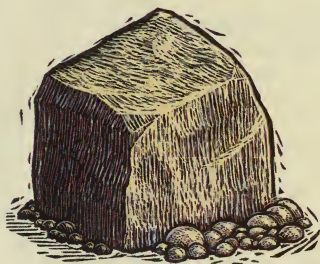
'Houd vol, meisjes', drong vader aan.

En toen was het gevaar voorbij. Het vuur bewoog zich snel voort over de prairie, maar Rachel, Roxanna en Roxanna's vader waren ongedeerd, want er was om hen heen geen gras, en dus niets om te verbranden. Ze kwamen overeind en staarden naar het verdwijnende vuur. Rachel veegde met de achterkant van haar hand het zweet en vuil van haar gezicht. Roxanna zuchtte van opluchting.

'Dat ging maar net goed', verzuchtte Roxanna's vader. 'We hebben het gehaald!' Hij keek achterom en zag een brede, zwarte streep over de prairie lopen, het pad van het vuur. De grond rondom het scheurland was ook zwart en siste nog na. Hij haalde diep adem. 'We hebben het gehaald omdat jullie mij zo snel gehoorzaamden.' Toen boog hij zijn hoofd en dankte onze Vader in de hemel dat de meisjes gehoorzaam waren geweest en niet door het vuur waren geraakt. □

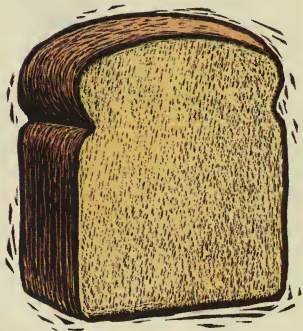
EEN DANKBAAR HART

President James E. Faust ✠ Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Tijdens de economische depressie van de jaren dertig zijn er bepaalde waarden in onze ziel gebrand. Een daarvan was dankbaarheid voor wat wij hadden, omdat we zo weinig hadden. In plaats van jaloers of boos te worden over wat we niet hadden, waren we meestal dankbaar voor de schaarse, eenvoudige zaken waarmee we werden gezegend, zoals warm, zelf gebakken brood en haver-moutpap.

Ik herinner me dat mijn lieve oma Mary Caroline Roper Finlinson op de boerderij zelf zeep maakte. De zeep had een heel scherpe geur en was bijna zo hard als steen. Er was niet genoeg geld om zachte, lekker-ruikende zeep te kopen. Op de boerderij was er altijd wel een lading wasgoed vol met stof en zweet en veel mensen die 's

zaterdagds dringend in het bad moesten. Als je met die zelfgemaakte zeep in het bad ging, werd je heerlijk schoon, maar je rook na het bad erger dan daarvoor. Daardoor waardeer ik nu elke dag weer onze zachte, lekker-ruikende zeep.

Een dankbaar hart is het begin van grootheid. Het is een teken van nederigheid. Wij kunnen daardoor beter deugden als gebed, geloof, moed, tevredenheid, geluk, liefde en mededogen ontwikkelen. De Heer heeft gezegd: 'En hij, die alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt, en de dingen der aarde zullen hem worden toegevoegd, zelfs honderdvoudig, ja, en meer dan dit' (Leer en Verbonden 78:19). □

Naar een toespraak tijdens de algemene conferentie in april 1990.

DANKEN

Sydney Reynolds

'Gij moet de Here, uw God, in alles danken' (Leer en Verbonden 59:7).

Op hoeveel manieren kunnen jullie 'dankjewel' zeggen? Welke mensen zeggen *gracias*? Waar zeggen ze *danke*? En weten jullie waar ze *mallo* of *tak* of *merci* of *kansha shimasu* zeggen? Kinderen over de hele wereld zeggen in hun eigen taal 'dankjewel' (zie 'Kinderen overal ter wereld', *Kinderliedjes*, blz.4). Onze hemelse Vader hoort ze en begrijpt ze. Hij vindt het heel fijn als Hij hoort hoe kinderen hun ouders, hun vrienden en vooral Hem bedanken.

Wij kunnen dankbaarheid tonen door het te zeggen, door het op te schrijven, door erover te zingen of door het in ons hart te voelen. Onze Vader in de hemel vraagt ons om onze dankbaarheid vaak te uiten, omdat Hij weet dat wij gelukkiger zijn met een dankbaar hart.

In het Boek van Mormon staat dat Jakob, de broer van Nephi, het erg moeilijk vond om in de platen te graveren, maar hij deed het toch graag omdat de platen vele jaren goed zouden blijven. Hij hoopte dat de mensen die zijn woorden zouden lezen dat met een dankbaar hart zouden doen (zie Jakob 4:3). Zijn woorden maken nu deel uit van de Schriften en wij kunnen ze allemaal met dankbaarheid lezen.

Het volk van Alma bedankte de Heer dat Hij hun uit slavernij had bevrijd en hun lasten licht had gemaakt toen zij slaven waren. Je denkt misschien dat je als slaaf niet veel hebt om dankbaar voor te zijn, maar het volk van Alma wist dat de Heer hun had getroost. In de vallei Alma verhieven zij hun stem in dankbaarheid en lof tot God (zie Mosiah 24:20–22).

In de tijd van Jezus moesten mensen met lepra (melaatsheid) ver van andere mensen vandaan blijven zodat niemand met die ziekte besmet zou worden. Op zekere dag stonden tien melaatsen Jezus van een afstandje te roepen en vroegen Hem om hun te genezen. Jezus zei dat ze zichzelf aan de priesters moesten gaan tonen. Terwijl zij op weg waren, gebeurde

er een wonder – zij werden genezen. Tien mannen werden genezen, maar jammer genoeg ging maar een van hen terug om te bedanken. Laat wij er altijd aan denken dat wij 'de Here, [onze] God, in alles [moeten] danken' (LV 59:7).

Instructies

In sommige delen van de wereld is de hoorn des overvloeds een teken van zegeningen en dankbaarheid. Plak bladzijde 7 op karton en knip de hoorn des overvloeds, de gleuf en de plaatjes van dingen waarvoor we dankbaar zijn, uit. Plak een enveloppe achter de gleuf en hang de hoorn des overvloeds thuis op. Vraag de gezinsleden om dingen waarvoor ze dankbaar zijn op papiertjes te schrijven of te tekenen, en die papiertjes door de gleuf te doen. Maak de enveloppe op de gezinsavond of tijdens het eten open; lees of bespreek om de beurt wat erop geschreven of getekend staat.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat de kinderen LV 59:7 uit het hoofd leren. Zeg de tekst daartoe eerst gezamenlijk op. Vraag dan een kind om 'Ik ben dankbaar voor (zijn of haar keuze)' te zeggen. Vervolgens herhaalt dit kind de tekst samen met u. Vraag dan een ander kind dat zinnetje te zeggen en in te vullen waar hij of zij dankbaar voor is. Ga zo door tot een heleboel kinderen de tekst samen met u opzeggen. Laat ze over dankbaarheid nadenken door enkele antwoorden met ze te bespreken en ook te vertellen waar u dankbaar voor bent.

2. Bespreek goede manieren om onze dankbaarheid te tonen, waaronder brieven schrijven. Laat de kinderen bedankbrieven aan een gezinslid, een huisonderwijzer, een juffrouw op school, een zending enzovoorts, schrijven. (Kleine kinderen kunnen een tekening maken van iemand of iets waar zij dankbaar voor zijn.) Vraag de kinderen om zich in te denken dat zij een bedankbriefje aan onze Vader in de hemel schrijven. Wat zouden ze daarin willen zeggen? Herinner ze eraan dat ze onze hemelse Vader iedere keer kunnen bedanken als ze bidden. Zing een liedje over dankbaarheid, bij voorbeeld 'Ik dank U, mijn Vader' (*Kinderliedjes*, blz. 9). □

Ik ben dankbaar voor...

UITKNIPPEN

ONS HUIS

VRIENDEN

DE WERELD

DE HEILAND

DE SCHRIFTEN

VOEDSEL

ONS GEZIN

DE KERK

DE TEMPEL

ROBBIE DENKT ERAAN

Matthew en Danielle Kennington

Robbie', riep mama, 'etenstijd!' Robbie vergat de auto's waar hij mee zat te spelen en rende naar de tafel. Papa en Carlo zaten al op hun plaats. Robbie rook spaghetti, zijn lievelingseten. Hij klom op zijn stoel en wilde de stomende schaal met glibberige slierten pakken.

'Robbie, ben je niet iets vergeten?' vroeg papa.

Robbie liet zich weer van zijn stoel afglijden en racete naar de gootsteen. Hij was zijn handen en droogde ze snel af. Mama ging ook net aan tafel zitten, toen hij terugkwam. Hij klom op de stoel naast haar en wilde de spaghetti weer pakken.

Dit keer hield Mama hem tegen. 'Robbie, ben je niet iets vergeten?' Robbie keek eens om zich heen. Iedereen had zijn handen gevouwen en Carlo boog zijn hoofd. Robbie vouwde ook zijn handen en boog zijn hoofd ook. Papa vroeg Carlo om het gebed uit te spreken.

Robbie hoorde dat Carlo onze Vader in de hemel voor het eten bedankte, maar daarna begon hij aan mama's verrukkelijke spaghetti te denken en hij luisterde niet meer naar de rest van het gebed. Zodra Carlo 'amen' had gezegd, pakte Robbie de opscheplepel. Hij wilde steeds meer sliertjes op zijn bord doen, maar Mama nam hem de lepel af.

'Eet dat eerst maar eens op', zei ze. 'Als je daarna nog trek hebt, kun je meer krijgen.'

Toen hij zijn bord had leeggegeten, had Robbie helemaal geen honger meer. Er kon geen hap meer in, zelfs niet toen Mama de pudding op tafel zette, die ze als toetje had gemaakt. Hij bekeek Carlo die met een blij

gezicht pudding in zijn schaaletje deed. Robbie wou dat iedereen opschoot, zodat hij weer naar zijn speelgoed kon gaan.

Eindelijk leunde papa achterover en lachte mama toe. 'Dat was heerlijk!', zei hij. 'Dankjewel.'

'Ja, dankjewel, mama', zei Carlo.

'Mag ik van tafel af?' vroeg Robbie.

Robbie speelde totdat het bedtijd was. Carlo kwam gebouwen en huizen van blokken met hem bouwen. Ze maakten tunnels waar hun speelgoedautootjes onderdoor konden rijden. Ze hadden bijna een hele stad af, toen Mama zei: 'Bedtijd.'

Nadat Robbie en Carlo gebeden hadden, vertelde papa hun een verhaal. Het was een verhaal uit de Bijbel waarin Jezus tien melaatsen hielp. 'Weet je wat een melaatse is, Robbie?' vroeg papa. Toen legde hij het uit: 'Melaatsen zijn heel zieke mensen – zo ziek dat ze soms weg moeten gaan en niet bij andere mensen kunnen wonen. De Heiland maakte de tien melaatsen beter, zodat ze naar huis konden gaan en weer bij hun gezinsleden wonen. Maar er was er maar

één die eraan dacht om “dankjewel” te zeggen.’

‘O,’ zei Robbie. ‘Waarom?’

‘Ik weet niet waarom ze Jezus niet bedankten. Wat denk jij ervan, Carlo?’ vroeg papa.

Carlo dacht even na. ‘Ik denk dat ze zo blij waren dat ze naar huis konden gaan, dat ze het helemaal vergaten.’

Papa knikte. ‘En wat denk jij, Robbie?’

Robbie sprong uit zijn bed. ‘Wacht eventjes’, zei hij. ‘Ik dacht ergens aan.’ Hij rende de trap af.

Mama ruimde het serviesgoed op. Ze keek verbaasd naar Robbie. ‘Moet jij niet in je bed liggen?’

‘Eerst moet ik nog iets zeggen. Je had mijn lievelings-eten klaargemaakt en ik was vergeten je te bedanken’, legde Robbie uit.

Mama glimlachte. ‘Ik heb het graag gedaan. Ik doe altijd graag iets voor jou, in het bijzonder als je eraan denkt om “dankjewel” te zeggen.’

Robbie rende weer de trap op naar zijn slaapkamer. Carlo zat nog naar het verhaal van papa te

luisteren. ‘Dankjewel dat je vandaag met me hebt gespeeld’, zei Robbie tegen Carlo. ‘En dank je, papa, dat je me de verhalen van Jezus vertelt.’

‘Graag gedaan’, zei papa en deed het licht uit. ‘Welterusten, Robbie. Welterusten, Carlo.’

Maar Robbie viel niet direct in slaap. Hij lag heel stil en dacht na over alles waar hij dankbaar voor was. Hij voelde zich gelukkig en hij wou dat hij zijn Vader in de hemel even kon knuffelen. Uiteindelijk stapte hij uit zijn bed en bad nog een keer. Dit keer meende hij het echt toen hij onze hemelse Vader bedankte voor de spaghetti, voor mama, papa, en Carlo – en voor zijn lesje over bedanken. □

WAT MOZES ZIJN VOLK LEERDE

Vivian Paulsen

God riep Mozes als profeet om de kinderen van Israël uit hun slavernij in Egypte te halen. Hij splitste de Rode Zee zodat Mozes het volk er doorheen kon leiden en aan het Egyptische leger kon ontsnappen. Toen er geen eten meer was, gaf de Heer hun manna. Dat verzamelden ze iedere dag vers, behalve op de sabbatdag. Toen ze water nodig hadden, zorgde Hij daarvoor. De Heer zegende zijn volk en zij waren er dankbaar voor.

Na twee maanden reizen door de woestijn, kwamen ze bij de berg Sinai. Mozes beklom de berg en de Heer sprak tot hem en gaf hem deze boodschap voor het volk: 'Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn [. . .]' (Exodus 19:5). Het volk antwoordde: '[. . .] Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen' (Exodus 19:8).

De Heer zei tegen Mozes dat hij het volk onderaan de berg bij elkaar moest laten komen. Toen ze bij elkaar waren, werd de berg met een rookwolk bedekt en de hele berg beefde. Toen sprak de Heer:

'Ik ben de Here, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb.

'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.

'Gij zult u geen gesneden beeld maken [. . .]

'Gij zult den naam van den Here, uw God, niet ijdel gebruiken [. . .]

'Gedenk den sabbatdag, dat gij dien heiligt [. . .]

'Eer uw vader en uw moeder [. . .]

'Gij zult niet doodslaan.

'Gij zult niet echtbreken.

'Gij zult niet stelen.

'Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

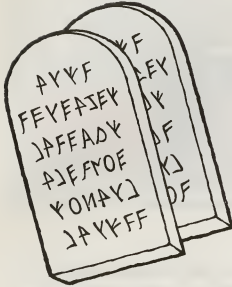
'Gij zult niet begeren [. . .]' (Exodus 20:2-4, 7-8, 12-17).

In de daarop volgende veertig jaar zwierven de Israëlieten door de woestijn op weg naar het beloofde land. In die tijd legde Mozes hun veel uit en gaf hun raad. Hij hielp hen bij het gehoorzamen van deze geboden, die God op stenen tafelen had geschreven. Wij kennen ze als 'de tien geboden'.

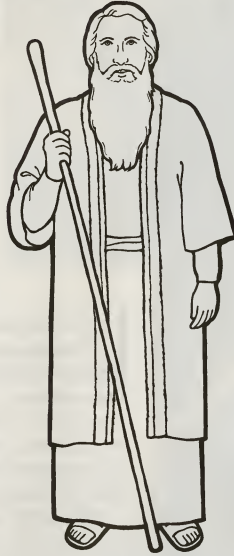
Hoewel wij niet bij de berg Sinai aanwezig waren, toen deze geboden werden gegeven, is het voor ons nu even belangrijk om ze te gehoorzamen als het toen, in Mozes' tijd, voor de Israëlieten was. Wanneer we dit verhaal in de Schriften lezen, kunnen we doen alsof de stem van God tot ons spreekt en alsof de stem van Mozes ons aanraadt om de geboden van Sinai te gehoorzamen. □

Instructies

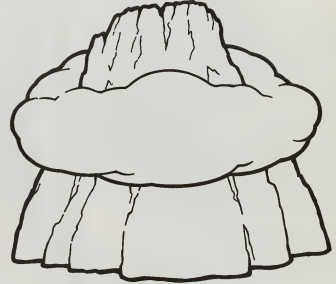
Plak de flanelbordplaatjes op stevig papier, kleur ze, knip ze uit en gebruik ze bij het verhaal van Mozes en de tien geboden.

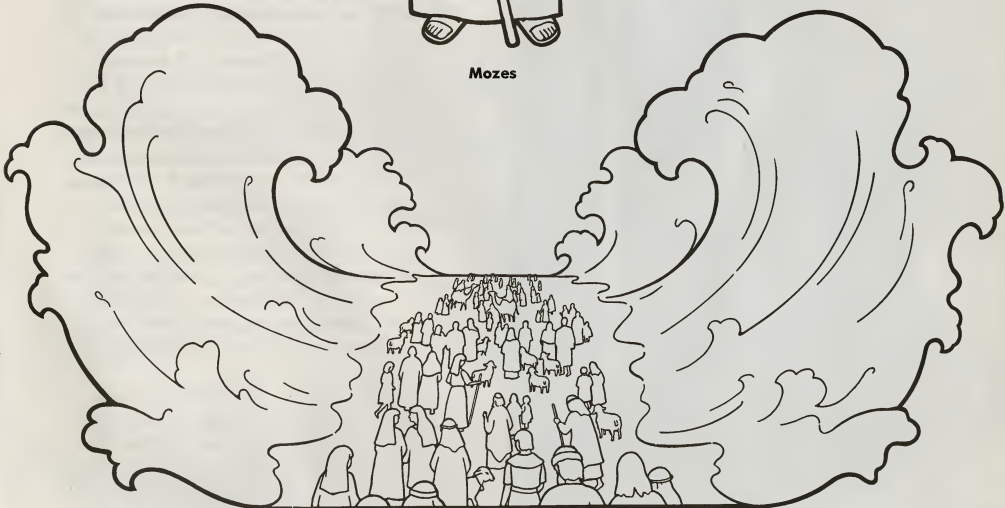
De stenen tafelen met de tien geboden

Mozes

De berg Sinai in een wolk

De kinderen van Israël lopen door de Rode Zee

E E N VOORBEELD Z I J N

Natalie Russi Silva

OP JEZUS GAAN LIJKEN

Ik heet Natalie. Ik ben op 4 mei 1988 in Alidorf (Zwitserland) geboren. Ik ben erg blij dat ik tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen behoor.

Mijn zusje Christin en ik leren 's zondags veel in de kerk. Christin is mijn beste vriendinnetje. Onze leerkrachten geven ons les uit het Boek van Mormon en de Bijbel. Die lessen zijn fijner dan de lessen op school!

Vorig jaar liet ik me dopen. Ik had het gevoel dat ik opnieuw geboren werd en een nieuw leven begon. Nu wil ik de geboden en de verbonden die ik met mijn Vader in de hemel heb gesloten, naleven, al is dat niet altijd gemakkelijk.

Ik zit in groep zes. Mijn school is in Obfelden. Soms lijkt het of ik de enige op mijn school ben die van Jezus Christus houdt en eerbied voor Hem heeft. Sommige van mijn schoolvriendinnen onderhouden het woord van wijsheid niet en praten heel veel over wereldse zaken. Veel kinderen daar gebruiken lelijke woorden. Het is zo gewoon om slechte taal te gebruiken dat ik me soms niet thuis voel bij mijn vrienden en vriendinnen. Het is best wel moeilijk om die gewoonte niet over te nemen en soms moeten mijn ouders me thuis verbeteren.

Mijn moeder zegt dat kinderen die lid zijn van de kerk een licht voor de wereld moeten zijn; wij moeten het goede voorbeeld geven aan kinderen die het evangelie niet kennen. Ik probeer daarom goed te leven en vriendschap te sluiten met kinderen die niet veel vrienden hebben.

Toen ik nog in groep één en twee zat, had ik een

vriendinnetje dat anders was dan anderen. Ze was verstandelijk gehandicapt en de andere kinderen plaagden haar. Ik speelde met dat meisje, maar sommige andere kinderen waren gemeen. Soms sloegen ze haar zelfs.

Op een goede ochtend keek ik naar haar uit, maar kon haar in de klas niet vinden. Dus ging ik naar buiten. Toen ik haar vond, zat ze gras te eten. Een paar kinderen hadden tegen haar gezegd dat het sla was en

dat ze het maar eens moest proberen. Ik was zo boos dat ik begon te huilen. Ik haalde het gras uit haar mond en monterde haar een beetje op. Daarna waren we goede vrienden. Nu gaat ze naar een bijzondere school en zie ik haar niet meer, maar ik zal haar nooit vergeten.

Iedere dag vraag ik mijn Vader in de hemel om hulp, zodat ik anderen kan helpen, van mijn broeders en zusters kan houden en op school een goed voorbeeld kan zijn. □

Op de bladzijde hiernaast: Natalie Russi Silva, rechts, en haar zusje Christin, links, zijn boezemvriendinnen.

ROBERT T BARRETT: CHRISTUS STILT DE STORM

WAT WIL JEZUS CHRISTUS DAT IK DOE?

D. J. en Linda Sherwood

Vraag je je wel eens af wat je moet doen? Ik wel. En dan probeer ik aan de Heiland te denken. Ik vraag me af: wat wil Jezus Christus dat ik doe?

Ik ga liever televisie kijken en computerspelletjes spelen dan mijn huiswerk doen en met ons gezin de Schriften lezen. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

En omdat niet allen geloof hebben, moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken en deze elkander onderwijzen; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof (LV 88:118).

DEL PARSON: JEZUS ALS JONGEMAN IN DE TIMMERMANSWERKPLAATS

Ik word al gauw acht. Ik ben een beetje bang voor de doop. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

Welnu dit is het gebod: Bekeert u, al gij eindt der aarde, en komt tot Mij en wordt in Mijn naam gedoopt, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest moogt worden geheiligd, opdat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mij moogt staan (3 Nephi 27:20).

HARRY ANDERSON: JOHANNES DOOPT JEZUS

Ik heb voor een nieuwe fiets gespaard. Als ik deze maand mijn tiende niet betaal, heb ik genoeg. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u worden toegeworpen (3 Nephi 13:33).

HARRY ANDERSON: DE BERGREDE

ROBERT T. BARRETT: HEM ALTIJD INDCHTIG

Meestal ga ik 's zondags wel graag naar de kerk, maar af en toe wil ik liever met mijn vriendjes buiten spelen. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

En opdat gij uzelf meer onbesmet van de wereld moogt bewaren, moet gij op mijn heilige dag naar het huis des gebeds gaan en uw sacramenten opofferen (LV 59:9).

Toen ik boodschappen deed, heb ik in de winkel kauwgom gepikt. Het smaakt lekker, maar ik weet dat ik iets verkeerd heb gedaan. Ik wil echter niet dat iemand het te weten komt. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

[...] Ik, de Here, vergeef zonden en ben barmhartig tegen hen, die hun zonden met een nederig hart belijden (LV 61:2).

DEL PARSON: DE GROOTSTE VAN ALLEN

Naast mij woont de gemeenste pestkop van de hele school. Hij zit me altijd te plagen. Wat wil Jezus Christus dat ik doe?

Maar ziet, Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief, zegent hen, die u vervloeken, doet wel aan hen, die u haten, en bidt voor hen, die u geweld aandoen en u vervolgen (3 Nephi 12:44).

ROBERT T. BARRETT: WAT MOET IK DAN DOEN MET JEZUS?

ROMNEY CLAWSON: JEZUS VERSCHIJNT AAN VIJFHONDERD MENSEN

Mijn oma is overleden. Ik mis haar heel erg – ik wil alleen nog maar in mijn kamertje zitten en huilen. Wat wil Jezus dat ik doe?

Gij moet zo in liefde tezamen leven, dat gij het verlies van hen, die sterven, moet bewenen [. . .] En het zal geschieden, dat zij, die in Mij sterven, de dood niet zullen smaken, want deze zal hun zoet zijn (LV 42:45–46).

Indien gij bedroefd zijt, roept dan de Here, uw God, in smeekebeden aan, opdat uw ziel verheugd moge zijn (LV 136:29).

FOTOGRAFEN: WELDEN ANDERSEN EN LONGJINA LONCZYNA

Wat moet ik doen?
Wat moet jij doen?

24. Europa-Noord

W. ROLFE KERR
EERSTE
RAADGEVER

SPENCER J.
CONDIE
PRESIDENT

*JOHN
MAXWELL
TWEEDE
RAADGEVER

26. Europa-Oost

E. ENZO
BUSCHE
EERSTE
RAADGEVER

CHARLES
DIDIER
PRESIDENT

WAYNE M.
HANCOCK
TWEEDE
RAADGEVER

27. Azië-Noord

L. EDWARD
BROWN
EERSTE
RAADGEVER

L. LIONEL
KENDRICK
PRESIDENT

E. RAY
BATMAN
TWEEDE
RAADGEVER

25. Europa-West

GENE R.
COOK
EERSTE
RAADGEVER

DIETER F.
UCHTDORF
PRESIDENT

E. BURTON
HOWARD
TWEEDE
RAADGEVER

28. Azië

RICHARD E.
COOK
EERSTE
RAADGEVER

CREE-L.
KOFFORD
PRESIDENT

H. BRYAN
RICHARDS
TWEEDE
RAADGEVER

15. Brazilië-Noord

J. KENT
JOLLEY
EERSTE
RAADGEVER

CLAUDIO R. M.
COSTA
PRESIDENT

*RAJA B.
SOARES
TWEEDE
RAADGEVER

16. Brazilië-Zuid

ATHOS M.
AMORIM
EERSTE
RAADGEVER

W. CRAIG
ZWICK
PRESIDENT

*ADHEMAR
DAMIANI
TWEEDE
RAADGEVER

18. Zuid-Amerika-Zuid

RICHARD D.
ALRED
EERSTE
RAADGEVER

CARLOS H.
AMADO
PRESIDENT

*HUGO A.
CATRON
TWEEDE
RAADGEVER

20. Afrika-Zuidoost

RAY H. WOOD
EERSTE
RAADGEVER

DENNIS E.
SIMMONS
PRESIDENT

*CHRISTOFFEL
GOLDEN JR.
TWEEDE
RAADGEVER

22. Oceanië

RONALD T.
HAUFERSON
EERSTE
RAADGEVER

QUENTIN L.
COOK
PRESIDENT

EARL W.
MCINSON
TWEEDE
RAADGEVER

17. Chili

JERALD L.
TAYLOR
EERSTE
RAADGEVER

DALLAS N.
ARCHIBALD
PRESIDENT

*EDUARDO A.
IAMARTINI
TWEEDE
RAADGEVER

19. Afrika-West

GLENN L.
PACE
EERSTE
RAADGEVER

JAMES O.
MASON
PRESIDENT

*EMMANUEL
O. OPERE SR.
TWEEDE
RAADGEVER

21. Filipijnen

DUANE B.
GERRARD
EERSTE
RAADGEVER

SHELDON F.
CHILD
PRESIDENT

VAL R.
CHRISTENSEN
TWEEDE
RAADGEVER

23. Australië/Nieuw-Zeeland

BRUCE C.
HAFFEN
EERSTE
RAADGEVER

VAUGHN J.
FEATHERSTONE
PRESIDENT

*BRUCE
MITCHELL
TWEEDE
RAADGEVER

Omgeving van Preston van groot belang voor groei van de kerk

De in juni ingewijde Preston-tempel is gebouwd in een streek die van groot belang is geweest voor de groei van de kerk in de begintijd. Engeland was het eerste Europese land waar het evangelie werd verkondigd, en in Preston werden de eerste leden in dat land gedoopt. Toen de kerk, in de jaren rond 1840, in Kirtland en Missouri te lijden had onder vervolging en avalligheid, werd ze uitermate versterkt door de komst van duizenden leden uit Groot-Brittannië, die een krachtig getuigenis hadden verkregen en er alles voor over hadden om zich bij de leden in de Verenigde Staten te voegen.

De eerste zendingen naar Engeland

Het is 4 juni 1837 wanneer Heber C. Kimball, een van de twaalf apostelen, in de Kirtland-tempel wordt benaderd door de profeet Joseph Smith. Deze fluistert hem toe: 'Broeder Heber, de Geest des Heren heeft mij ingefluisterd: Laat mijn dienstknecht Heber naar Engeland gaan en mijn evangelie verkondigen, en de deur tot verlossing voor dat land openen.' Broeder Kimball is overweldigd door deze roeping, en voelt zich helemaal niet geschikt voor deze taak. Maar hij begrijpt dat zijn hemelse Vader hem zal helpen; als de Heer hem heeft geroepen om het evangelie te verkondigen, is dat belangrijker dan wat dan ook.

Na zijn aanstelling als president van de zending in Engeland gaat ouderling Kimball dagelijks naar de tempel om de Heer om bescherming en kracht te vragen. Kort voor zijn vertrek krijgt hij tijdens het houthakken plotseling een hevige pijn in zijn rug. Terwijl hij in bed ligt, nauwelijks in staat zich te bewegen, wordt hij bezocht door Joseph Smith en bisschop Edward Partridge. Ze bidden voor hem en zegenen hem. Dan neemt Joseph hem bij de hand en zegt: 'Broeder Heber, ik neem u bij

de rechterhand in de naam van Jezus Christus van Nazareth, en door het gezag van het heilige priesterschap waarmee ik bekleed ben, beveel ik u in de naam van Jezus Christus om op te staan, en dat u mag worden genezen.' Hij staat op van zijn bed, kleedt zich aan, gaat met de broeders mee en voelt geen pijn meer.')

Op 13 januari 1837 geeft Heber C. Kimball zijn vrouw en kinderen een zegen en gaat op weg, vergezeld door Orson Hyde, Willard Richards en Joseph Fielding. In New York ontmoeten ze John Goodson, Isaac Russell en John Snyder, bekeerlingen uit Canada die ook op zending naar Engeland zijn geroepen. Op 20 juli ko-

men ze in Liverpool aan. De Geest zegt hun dat ze naar Preston moeten gaan, een tamelijk grote industriestad.

Koningin Victoria, die net de week daarvoor de Engelse troon heeft bestegen, heeft verkiezingen voor een nieuw parlement bevolen. Wanneer de broeders in Preston aankomen, vinden daar juist verkiezingsoptochten plaats. Op een vlag lezen ze de woorden: 'Truth will prevail': *De waarheid zal zegevieren* – en daar zijn ze het van harte mee eens.

De zendingen vinden gehoor

Joseph Fielding heeft een broer die predikant is in Preston. Hij no-

De obelisk op het marktplein van Preston: een van de plaatsen waar de zendingen vaak het evangelie verkondigden.

Op deze plek in de Ribble werden, op 30 juli 1837, de eerste negen Engelse leden gedoopt.

digt de broeders uit om daar te prediken; ze treffen een gemeente aan die zeer ontvankelijk blijkt voor het evangelie. Als sommigen te kennen geven dat ze zich willen laten dopen, wil dominee Fielding zijn kerk niet meer beschikbaar stellen – of, zoals de profeet Joseph Smith het later zou beschrijven: ‘velen waren overtuigd van de waarheid; maar de heer Fielding, die het verlies van zijn gemeente meer vreesde dan het on-

genoegen van God, sloot vanaf dat moment zijn deuren voor de broeders en verzette zich uit alle macht tegen het werk. De ouderlingen werden [toen] uitgenodigd om in verschillende wijken van Preston bij mensen thuis te prediken.’⁴⁾

Niet alleen de boodschap van de broeders spreekt de Engelsen aan, maar ook hun manier van doen. De meeste Engelse geestelijken in deze periode voelen zich hoog boven het volk verheven en laten zich goed betalen. Maar deze zendelingen gaan vriendschappelijk met de mensen om en nemen geen beloning voor hun prediking aan. Al spoedig willen veel mensen zich laten dopen.

De ouderlingen aangevallen

De eerste dopen in Engeland zullen plaatsvinden op zondag 30 juli 1837. Op de vroege ochtend van die dag worden de zendelingen aangevallen door Satan en zijn engelen. Ouderling Russell, die beneden slaapt, gaat naar ouderling Kimball om te worden verlost van de kwelling door boze geesten, die hem doodziek maken. Wanneer de ouderlingen Hyde en Kimball hem de handen opleggen om hem een zegen te geven, wordt ouderling Kim-

ball door een onzichtbare macht bewusteloos geslagen en valt hij op de grond. Wanneer hij weer bijkomt, ziet hij de andere broeders voor hem bidden. Ze helpen hem naar zijn kamer, waar ook hij in gebed gaat.

‘Ik kwam overeind en ging recht op op het bed zitten,’ vertelt Heber C. Kimball later, ‘waarop zich een visioen ontrolde voor onze geest, en we duidelijk de kwade geesten konden zien die met schuim op de mond op hun tanden knarsten. We staarden hen ongeveer anderhalf uur aan. (...) Ze kwamen op ons af als legers die zich naar het slagveld haastten. (...) Ik zal nooit de wraakzuchtige blik van haat vergeten die op hun gezicht te zien was toen ze me in de ogen keken; en iedere poging om het tafereel dat zich toen afspeelde te beschrijven, of hun boosaardigheid en vijandigheid te beschrijven, zou nutteloos zijn.’⁴⁾

Ook Orson Hyde zal dit voorval nooit vergeten. Later schrijft hij in een brief aan president Kimball: ‘De vreselijke manier waarop ze op me af stormden met messen, bedreigingen, vervloekingen en helse grimassen, overtuigde me er ruimschoots van dat het mijn vrienden niet waren. Terwijl u schijnbaar levenloos op bed lag, (...) stond ik tussen u en de duivels en vocht met hen en streed van aangezicht tot aangezicht met hen, totdat hun aantal kleiner werd en ze zich uit de kamer terugtrokken. De laatste duivel draaide zich bij zijn vertrek naar me om en zei, alsof hij zich verontschuldigde (...): ‘Ik heb niets slechts over je gezegd!’ Ik antwoordde hem: ‘Het maakt me niet uit of je dat wel of niet hebt gedaan; je bent een leugenaar van het begin af aan! In de naam van Jezus Christus, ga heen!’ Hij ging onmiddellijk weg, en de kamer was weer gezuiverd.’⁵⁾

Joseph Smith geeft later het volgende commentaar op deze gebeurtenis: ‘Toen ik het hoorde, gaf dat me grote vreugde, want toen wist ik dat het werk van God wortel had geschoten in dat land. Dat is wat de

In dit huis in de St. Wilfred Street werden de ouderlingen door Satans volgelingen aangevallen.

duivel ertoe bracht zo'n moeite te doen om u te doden. (...) Hoe dichter iemand bij de Heer komt, hoe grotere macht zal de tegenstander gebruiken om te voorkomen dat zijn doeleinden worden bereikt.⁶⁾

Dominee Fielding, die ziet dat zijn kudde vermindert, gaat naar het huis waar de ouderlingen logies hebben en verbiedt apostel Kimball de leden van zijn gemeente te dopen. Hij antwoordt hem: 'Ze zijn volwassen en kunnen doen wat ze willen; ik zal iedereen dopen die me dat vraagt.' Bij die woorden begint de predikant te beven alsof hij koorts heeft.

De eerste dopelingen

Hoewel ouderling Kimball door alles wat hij deze nacht en ochtend heeft meegemaakt, lichamelijk verzwakt is, doopt hij nog dezelfde och-

tend negen personen in de rivier de Ribble. Twee dopelingen hebben zo'n haast dat ze, zo hard ze maar kunnen, naar het water rennen om als eerste te worden gedoopt. De jongste, George Watt, is als eerste in het water en wordt zo de eerste dopeling van de laatste bedeling in dit werelddeel. De nieuwsgierigheid onder de bevolking van Preston is zo groot, dat zo'n 7000 tot 9000 mensen de doopdienst gadeslaan vanaf de oevers van de Ribble.

's Middags predikt ouderling Russell tot een menigte van ongeveer vijfduizend op het marktplein van Preston. Heber C. Kimball bezoekt Thomas Walmesley, die ook die ochtend is gedoopt, en wiens vrouw al jaren aan tuberculose lijdt. Ze is als vel over been, en heeft volgens de artsen niet lang meer te leven. Ouderling Kimball verkondigt

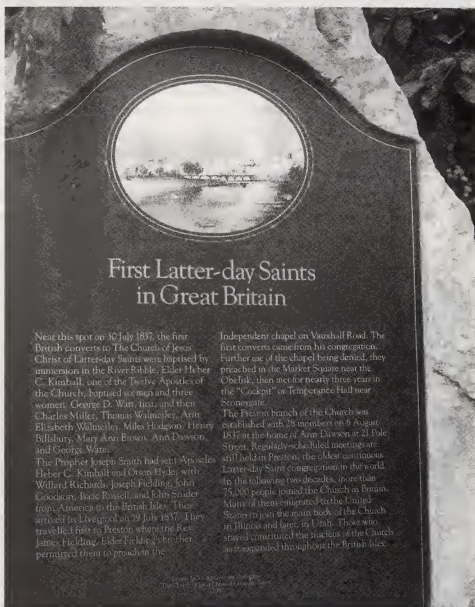
haar het evangelie en belooft haar, in de naam van de Heer Jezus Christus, dat ze, als ze gelooft, zich bekeert en wordt gedoopt, zal worden genezen. Ze wordt naar het water gedragen, en begint na haar doop beter te worden. Bij de bevestiging ontvangt ze een zegen en wordt haar ziekte bestraft. Dan herstelt ze onmiddellijk, en binnen een week is ze weer in staat om het huishouden te doen.

De kerk breidt zich uit

Drie van de zendingen blijven in Preston, waar binnen drie weken na hun aankomst al een gemeente van 27 leden is. De anderen gaan twee aan twee naar andere plaatsen. Een van de dopelingen van die eerste weken is Jennetta Richards, dochter van een predikant in Walkerfold. Ze weet haar vader over te halen de ouderlingen uit te nodigen. Binnen

Op dit plein in het centrum van Preston hebben duizenden mensen naar de zendingen geluisterd.

In het park aan de Ribble bij Preston onthulde president Hinckley op 30 juli 1987 deze gedenksteen. De steen vermeldt de namen van de eerste zendingen in Engeland, de namen van de negen eerste dopelingen en het feit dat de gemeente Preston de oudste ononderbroken bestaande gemeente van de kerk ter wereld is.

Next this spot on 30 July 1837, the first British converts to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints were baptized by immersion in the River Ribble. Elder Heber C. Kimball, one of the Twelve Apostles of the Church, baptized women and three women: George D. Watt, first, and then Charles Miller, Thomas Wainman, Ann Elizabeth Walmesley, Miles Holman, Henry Billshury, Mary Ann Brown, Ann Dawson, and Georale Wate.

The Prophet Joseph Smith had sent Apostles Heber C. Kimball and Owen Heide with Willard Richards, Joseph Fielding, John Cooksey, Bease Russell, and Pam Senter accompanying to the British Isles. They arrived in Liverpool on 29 July 1837. They traveled first to Preston, where they met James F. King, Elder for Africa. An Act permitted them to proselyte in the

Independent chapel on Moorfield Road. The first converts came from his congregation. Further east, if the chapel being denied, they preached in the Market Square near the Clock, then in the nearby town center in the "Cockpit" or Temporary Hall near Scroggery.

The Preston branch of the Church was established with 28 members on 6 August 1837 at the home of Ann Dawson at 21 Fole Street. Progress was achieved in meeting with William Preston, the oldest continuous Latter-day Saint congregation in the world. In the following two decades, just over 5,000 people joined the Church in Britain. Many of them emigrated to the United States and joined the main body of the Church in Illinois and later in Utah. Some who stayed established fine branches of the Church and continued their labors in the British Isles.

Foto © Frans Heilmann

een week prediken ze vijf maal in het kerkje van Walkerfold, en veel mensen laten zich dopen. Na de doop van Jennetta zei broeder Kimball tegen Willard Richards, die er niet bij aanwezig was geweest: 'Willard, vandaag heb ik jouw vrouw gedoopt.' Het jaar daarop maakt ouderling Richards nader kennis met enkele van de zusters die toen waren gedoopt. Tijdens een wandeling zegt hij: 'Richards is een mooie naam; ik zou nooit een andere willen hebben – jij wel, Jennetta?' 'Nee,' zei ze. In 1839 trouwen Willard en Jennetta.⁷⁾

In de tijd dat Heber C. Kimball de Engelse zending presideert, vinden nog veel andere opmerkelijke gebeurtenissen plaats – te veel om hier te noemen. In 1838 roept Joseph Smith alle apostelen voor een zending in Groot-Brittannië. Door de moeilijke omstandigheden in Missouri en Ohio kunnen ze nog niet direct vertrekken. In januari 1840 komen John Taylor en Wilford Woodruff als eersten in Engeland aan. Het succes van hun zending is enorm: alleen al Wilford Woodruff doopt binnen een jaar wel 336 mensen.⁸⁾

Op 15 april 1840, nog geen drie jaar na de aankomst van de eerste groep zendelingen, wordt er in Preston een conferentie gehouden waarbij bijna 2000 leden uit 33 gemeenten aanwezig zijn. Een maand later verschijnt het eerste nummer van een maandblad voor de leden van de kerk dat in Engeland wordt uitgegeven, de *Millennial Star*, een voorloper van ons tijdschrift *De Ster*. In dat eerste nummer publiceert Parley P. Pratt, de redacteur, het gedicht *The morning breaks*: 'De morgen daagt, de nacht vliedt heen; zie, Zions vaandel wappert fier.'⁹⁾

In de loop van de jaren gaan de zendelingen ook naar andere delen van Engeland en naar Wales en Schotland. Rond 1850 is het aantal leden in Groot-Brittannië twee maal zo groot als dat in de Verenigde Staten.

Deze brug over de Ribble bevindt zich niet ver van de plaats van de eerste doopdienst in Preston.

Het eerste jaar in Engeland hadden de zendelingen ook groot succes in de dorpen Chatburn en Downham. In deze (nog steeds kleine) plaatsen doopten Heber C. Kimball en Joseph Fielding binnen vijf dagen meer dan honderd mensen.

Emigranten

Al vóór 1840 zijn de eerste groepen Engelse leden naar de Verenigde Staten gegaan om de profeet te zien en zich bij de leden daar te voegen. Daarna laten zich, dertig jaar lang, gemiddeld meer dan duizend leden per jaar in Liverpool inschepen om naar Amerika te gaan. Tijdens de moeilijke periode van vervolging in Nauvoo, rond de dood van de profeet Joseph Smith, bij de trek van de heiligen der laatste dagen naar het westen en de ontginning van de streek rond het Grote Zoutmeer, betekent dat een enorme versterking van de kerk. Tegen 1870 is meer dan de helft van de leden in Utah van Britse herkomst.

President Hinckley

Evenals verschillende van zijn voorgangers, waaronder Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff en Lorenzo Snow, is president Gordon B. Hinckley in Engeland op zending geweest. Ook zijn voorouders kwam daar vandaan. Een deel van zijn zending werkte hij in Preston. In 1987 onthulde hij, als raadgever in het Eerste Presidium, een gedenksteen in Preston bij de viering van anderhalve eeuw zendingswerk in Groot-Brittannië.

De bouw van de Preston-tempel werd door president Hinckley bekendgemaakt bij de herinwijding

van de Londen-tempel in 1992. Toen hij de Preston-tempel inwijdde, sprak hij over de groei die de kerk in Engeland sinds zijn zending heeft doorgemaakt: er waren toen 65 zendingelingen in heel Groot-Brittannië, nu zijn er meer dan 1600. 'Ik had nooit gedroomd dat er nog eens 45

ringen en twee huizen des Heren zouden zijn.' De laatste 25 jaar zijn ook tientallen jonge ouderlingen en zusters vanuit Nederland en België in Groot-Brittannië en Ierland op zending geweest. ■

Frans Heijdemann

Jeugd wijk Apeldoorn naar de Frankfurt-tempel

De jeugd van de wijk Apeldoorn bij de Frankfurt-tempel, vergezeld van hun ouders en bisschop Mulder.

Het laatste weekend van juni bezocht een groot deel van de jeugd van de wijk Apeldoorn de Frankfurt-tempel. Deze keer gingen ze samen met hun ouders. Op vrijdagavond verzamelden ze zich in het gloednieuwe onderkomen bij de tempel, het voormalig brandweergebouw. Met op de begane grond het centrum voor tempelkleding aan de voorkant en de eetzaal aan de achterkant, en op de eerste verdieping slaapgelegenheid en douche-/toilettruimte voor ongeveer veertig personen. Op de tweede verdieping is woonruimte voor tempelzendingelingen.

We deden een spel dat een ieder moest laten begrijpen welke betekenis de plaatsvervangende doop voor onze overleden voorouders heeft, en hoe zij waarschijnlijk zouden reage-

ren als er wél, maar ook als er niét voor hen gedoopt wordt. De avond werd afgesloten met een korte getuigenisvergadering.

Zaterdagochtend gingen we na een gezamenlijk ontbijt naar de tempel. Er werd gedoopt en verzegeld, er werden tempeldiensten bezocht, ieder had zo het zijne of hare bij te dragen.

Een met zorg bereide maaltijd gaf weer genoeg energie om het weekend te besluiten met een partij voetbal in het natuurpark Hochttaunus. Het was een van de weinige echt warme en zonnige weekends in juni, dus het was dubbel genieten.

Met een dank aan de leiding spreek ik de hoop uit dat zo'n 'gezinsreis' een jaarlijks terugkerend evenement zal worden. ■

Sebelia A. Knudsen

Noten

1. Orson F. Whitney, *The Life of Heber C. Kimball*, Salt Lake City 1888, herdruk 1992, blz. 104.
2. Idem, blz. 106.
3. Joseph Smith, *History of The Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints*, herziene uitgave, Salt Lake City 1978, deel 2, blz. 502.
4. *The Life of Heber C. Kimball*, blz. 130; geciteerd in *De geschiedenis van de kerk in de volheid der tijden*, 1995, blz. 175.
5. *The Life of Heber C. Kimball*, blz. 131.
6. Idem, blz. 132.
7. Idem, blz. 143-144.
8. *De geschiedenis van de kerk in de volheid der tijden*, 1995, blz. 226, 228-230.
9. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, Salt Lake City 1938, herdruk 1994, blz. 264. Zie ook lofzang 1.

Aanvullende ideeën voor de participatieperiode, november 1998

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de ideeën voor de participatieperiode in De Kinderster van november 1998 die de Jeugdwerkleidsters kunnen gebruiken. Zie 'Danken' op blz. 6-7 voor de les, de instructies en de activiteit die bij deze ideeën horen.

1. Leer de kinderen de liedjes 'Wij danken U voor 't dagelijks brood' (*Kinderliedjes*, blz. 18) en 'Voor uw zegeningen' (*Zing maar mee*, A-15). Vervaardig voor elke klas kaarten met de volgende verwijzingen: (1) Jakob 4:3 - Jakob hoopt dat we dankbaar zijn voor Gods woord; (2) Ether 6:8-9 - De Jaredieten zijn dankbaar voor de bescherming en het licht op hun reis; (3) Mosiah 24:20-22 - De mensen van Alma de oude waren dankbaar, omdat hun lasten waren verlicht en ze uit gevangenschap waren bevrijd; (4) LV 89:10-12 - We behoren God dankbaar te zijn voor het voedsel dat wij krijgen; (5) LV 59:7 - We behoren de Heer voor alles te danken (zie ook LV 59:15-21). Schrijf op het bord: 'Dankbaar voor _____.' Geef de eerste verwijzing aan elke klas. Vraag de kinderen de tekst op te zoeken, te lezen en vast te stellen waar de mensen in de tekst dankbaar voor waren (of waartoe de tekst ons aanmoedigt om dankbaar voor te zijn). Schrijf het juiste antwoord op de streep op het bord. Laat de klas die het eerst het goede antwoord geeft, de groep voorgaan in het zingen van een van de liedjes over dankbaarheid. Herhaal deze gang van zaken bij de andere verwijzingen.
2. De psalmen zijn loftuitingen en zijn vaak op muziek gezet. Vraag een volwassene of een kind uit uw wijk of gemeente 'De Heer is mijn Herder' (lofzang 76) of 'Mijn goede Herder is de Heer' (lofzang 77) te zingen terwijl de kinderen psalm 23 in hun Schriften meelezen. Bedank de zanger(es). Leg uit dat veel psalmen in prachtige beeldspraak uiting geven aan dankbaarheid en lof aan de Heer (zie Psalmen 24:1-4; 27:1; 100). Vraag de kinderen als psalm 23 gezongen of gelezen is of ze een tekening willen maken van wat ze voor zich zien bij die psalm. Sommige kinderen kunnen misschien de hele psalm in een tekening vervatten. Anderen kunnen er de voorkeur aan geven om elk vers in een kleine tekening uit te drukken. Laat de pianiste onder het tekenen zachte muziek spelen.
3. Laat elke klas een toneelstukje opvoeren waarin de hele groep geholpen wordt, maar slechts één van de groep dankbaarheid toont. Bijvoorbeeld: Aan het eind van de les bedankt maar één leerling de leerkracht voor de gegeven les. Bij aankomst op het voetbalveld bedankt maar één van de spelers de chauffeur. Aan het eind van een feestje neemt maar één van de gasten de moeite om de gastheer te bedanken. Aan het eind van een wedstrijd bedankt maar één van de spelers de trainer. Aan het eind van de maaltijd bedankt maar één gezinslid de kok. Vraag de kinderen aan welk bijbelverhaal deze toneelstukjes hen doen denken. Vertel het verhaal van de tien melaatsen (zie Lucas 17:11-19). Leg uit dat we veel liever willen lijken op de 'ene' die terugkwam om Jezus te bedanken. De Heer wil dat we dankbaar zijn omdat dat goed is, en omdat Hij weet dat we ons beter voelen als we dankbaar zijn. Laat elke klas het toneelstukje overdoen, waarbij iedereen zijn dank uitspreekt.
4. Voor aanvullende bronnen over danken, zie 'Een dankbaar hart', *De Kinderster*, november 1998, blz. 5; 'Dankjewel', *De Kinderster*, februari 1995, blz. 6-7; 'Het mooiste om dankbaar voor te zijn', *De Kinderster*, april 1998, blz. 14; 'Robbie denkt eraan', *De Kinderster*, november 1998, blz. 5 ■

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

**Elizabeth Bakker,
Henriëtte van der Heijden**
*Deutschland-Mission Düsseldorf,
Mörsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf*

■ ENGELAND

Henk Prins/Mark Stigter
*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland*

Sander Uyleman/Daniel Woodman
*England Manchester Mission,
Trafalgar House, 110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire, WA14 1NU,
Engeland*

Marvin Bijkerk
*England London South Mission,
482-484 London Road,
Mitcham, Surrey CR4 4ED, Engeland*

**Ben Janssen/Arno Kruisman/
Walter van der Donk/Sven-Olaf Gout**
*England Bristol Mission,
Southfield House, 2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH Engeland*

■ FRANKRIJK

Carolyn Lefrandt
*Mission française de Paris,
23 Rue du Onze Novembre,
F-78110 Le Vesinet*

■ GRIEKENLAND

**Luit de Jonge/Hermen van Beek/
Aart Schutte/Bas Holstee/Jan Prins**
*Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ NEDERLAND

Benjamin van Impelen/Paul de Jong
*Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
1211 BG Hilversum*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte
*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East, Suite 102,
Salt Lake City, Utah 84106, USA*

Petra Broekzitter/Merlinda Craet
*Washington D.C. North Mission,
904 Wind River Lane 103,
No. Potomac, MD 20878, USA*

Debbie Reijnders
*Washington Spokanee Mission,
P.O. Box 14808,
Spokane, WA 99214-0808, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
*South Africa Cape Town Mission,
P.O. Box 217, Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Het adres van de redactie staat voorin *De Ster*.

Houd ons ook op de hoogte van bijzondere dingen die je meemaakt tijdens je zending.

Nieuwe zendingen

Naam:
Henriëtte van der Heijden

Unit:
Leiden (ring Den Haag)

Aanvang zending:
juli 1998

Zendingsgebied:
Deutschland-Mission
Düsseldorf

Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)

Naam: Angelo Leman
Unit:
Kortrijk (ring Antwerpen)

Aanvang zending:
2 juni 1998

Zendingsgebied:
South Africa Cape
Town Mission

Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)

‘OPDAT IK U MOGE GENEZEN’

Na de kruisiging van Christus, hoorden de Nephieten uit de duisternis een stem die zei: ‘Wilt gij nu niet tot Mij wederkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer worden gebracht, opdat Ik u moge genezen?’ (3 Nephi 9:13).

‘DE GODDELIJKE BALSEM VAN VERGEVING’

Door zonden raken we geestelijk verwond. Maar de Heiland geeft ons dezelfde belofte als de Nephieten – als we ons bekeren, zal Hij ons genezen. Ouderling Robert L. Backman van de Zeventig heeft uitgelegd: ‘Jezus nam de zonden van ons allen op zich in Getsemane en aan het kruis. Hij stierf opdat wij zouden leven. Wie onder ons heeft de pijn van zonde niet ervaren? Wie heeft de balsem van goddelijke vergeving ter genezing van zijn verwonde ziel niet heel hard nodig’ (*De Ster*, januari 1992, blz. 8).

Vroeger gebruikten de mensen balsem, een aromatische hars, als geneesmiddel. Als wij genezing nodig hebben, kan de verzoening van de Heer balsem voor onze ziel zijn. Als wij door de macht van de Heer zijn gedoopt en zijn geboden onderhouden, kunnen we – door middel van oprechte bekering – de goddelijke balsem van vergeving ontvangen.

‘U KUNT VERGEVING ONTVANGEN’

Voor bekering is verandering nodig – het verzaken van zondige daden, woorden en gedachten en deze door rechtvaardige vervangen. Er is berouw en vaak schadeloosstelling

voor nodig. En soms moeten we onze zonden aan een priesterschapsleider bekijken.

Helaas denken sommige mensen dat hun zonden zo ernstig zijn dat ze nooit vergeving kunnen krijgen. President Spencer W. Kimball heeft eens over een vrouw verteld die een ernstige zonde had begaan. Ze zei: ‘Ik weet dat ik nooit vergeving kan ontvangen.’

President Kimball antwoordde: ‘U kunt wel degelijk vergeving ontvangen.’ Samen lezen ze teksten waaruit de vergevensgezindheid van de Heiland blijkt, zoals Matteüs 12:31–32. In deze teksten zegt de Heer dat Hij iedere zonde zal vergeven, behalve ‘de lastering van de Geest.’

Met hernieuwde hoop keek ze president Kimball aan en zei: ‘Ik geloof u. Ik zal die vergeving ontvangen.’ Enige tijd later kwam ze terug als ‘een nieuw persoon – de hoop sprak uit haar ogen en haar houding.’ Ze had zich bekeerd en de genezende vergeving van de Heer gevoeld (*The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 340–342).

DAGELIJKE BEKERING

Meestal brengt bekering geen dramatische veranderingen teweeg. Het zijn vaak de kleine, dagelijkse veranderingen die ons tot God brengen. President Brigham Young heeft gezegd: ‘Er is geen enkel ander bewijs te geven (. . .) dat een volk getrouw hun godsdienst naleeft, dan dat zij zich bekeren van hun zonden, de wet van de doop voor de vergeving van zonden gehoorzamen, en vervolgens dag in dag uit de werken der gerechtigheid blijven doen’ (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 75).

Bekering is een goddelijke gave, en heeft tot doel ons vreugde te brengen. ‘Nadat Aäron [het heilsplan] aan hem had uitgelegd, zeide de koning: Wat zal ik doen, opdat ik dit eeuwige leven, waarvan gij hebt gesproken, deelachtig moge worden? (. . .) Alles wat ik bezit wil ik prijsgeven (. . .) om deze vreugde te mogen ontvangen.’

Aäron zei dat hij zijn geloof moest oefenen en zich moest bekeren. En de koning was bereid het belangrijkste op te geven dat wij allemaal moeten opgeven om tot Christus te komen: ‘O God, (. . .) ik zal al mijn zonden nalaten om U te kennen’ (Alma 22:15–18).

Zowel de grote als de kleine zonden verwonden onze ziel. Gelukkig hebben we een Heiland. Als we ons tot Hem wenden en ons voortdurend bekeren, zal Hij onze bekering aanvaarden en ons genezen.

- Wat moeten we doen om ons oprecht van onze zonden te bekeren?
- In hoeverre leidt oprechte bekering tot geestelijke genezing? □

Ieder huwelijk heeft zijn beproevingen en moeilijkheden, maar als echtparen de geboden onderhouden en voor de influisteringen van de Geest opstaan, zijn ze in staat om een sterke eenheid te vormen die de stormen des levens kan weerstaan. De kerkelijke tijdschriften hebben hun lezers gevraagd om ervaringen in te sturen over de manier waarop zij aan de hand van het evangelie hun huwelijk hebben verbeterd. Hier volgt een aantal inzendingen.

goed voorbeeld zouden geven.

Later bespraken we thuis waardoor het komt dat we bij elkaar blijven. Als eerste omdat we in de tempel zijn getrouwd, en omdat we geregeld naar de tempel gaan. Minimaal één keer per jaar doen we mee aan verzegelingen, zodat we onze verbonden aan het altaar zullen onthouden. We bespraken ook dat er geen ontsnappingsclausules in ons huwelijk aanwezig zijn. We werken samen aan onze problemen in plaats van ze te ontvluchten. We betrekken de Heer altijd in onze beslissingen.

FOTOGRAF: BRIAN K. KELLY

Echtparen vertellen hoe zij aan de hand van evangeliebeginselen aan hun huwelijk hebben gewerkt.

Aan een succesvol huwelijk werken

Voortbouwen aan een tempelhuwelijk. Mijn man John was invalleeërkracht op een middelbare school. Op een dag werd er over het huwelijk gesproken. De leerlingen zeiden dat hij op zijn leeftijd al gescheiden had moeten zijn, getrouwd, en op weg naar zijn derde huwelijk. Ze zeiden dat hij zijn kinderen de kans ontnam om met stiefbroers en -zussen te leren omgaan, en dat ze zich op deze manier niet op hun eigen echtscheiding konden voorbereiden!

John antwoordde dat het huwelijk zelfs in deze tijd stand kan houden, en legde uit dat onze ouders en onze grootouders nooit gescheiden waren. Hij zei dat zij hem een goed voorbeeld hadden gegeven, en dat wij op onze beurt onze kinderen een

Er zijn kleine punten waaraan we werken om onze beloften niet te vergeten. We zoeken niet naar fouten bij elkaar; er zijn genoeg andere mensen in de samenleving die dat voor ons doen. We maken ons niet druk over futiliteiten. Wie maakt zich over honderd jaar nog zorgen over het feit dat de afwas niet iedere avond was gedaan? Maar het belangrijkste is dat we er altijd naar uitkijken om weer bij elkaar thuis te komen. Als echtpaar hebben wij het doel om ons hemelse thuis te bereiken, zodat we altijd bij elkaar thuis kunnen komen. — *Maria en John Bates*

Bestudeer de Schriften. Op een lentedag kwam ik vrolijk thuis, maar daar trof ik mijn vrouw in tranen

aan. Ik vroeg wat er gebeurd was. Ze legde uit dat mijn vader, die me een aantal jaren eerder al had ontfermd omdat ik actief in de kerk was, had opgebeld. Hij had haar ervan geprobeerdd te overtuigen dat ik als echtgenoot een mislukking was. Ik was woedend omdat hij mijn vrouw zodanig had gekwetst dat ze in huilen was uitgebarsten.

Ik wilde mijn vader meteen opbellen. Ik besloot echter om te wachten totdat ik was gekalmeerd. Ik bleef twee dagen lang kwaad en verbitterd. Aan het eind van de tweede dag knielden mijn vrouw en ik neer om te bidden. Omdat ik mezelf niet in staat voelde om te bidden, vroeg ik of zij het gebed wilde uitspreken.

Ze pakte mijn hand beet en zei: 'Voordat we gaan bidden, wil ik je een tekst voorlezen.' Ze sloeg het Boek van Mormon open en las: 'Hebt uw vijanden lief, zegent hen, die u vervloeken, doet wel aan hen, die u haten, en bidt voor hen, die u geweld aandoen en u vervolgen' (3 Nephi 12:44).

Mijn hart begon te bonken. Ik kreeg plotseling het gevoel dat de Heiland tegen mij sprak. De woorden drongen diep in mijn hart door. Toen begon ik te huilen en ik voelde mijn hart verzachten.

Toen ik mijn vrouw aankeek, zei ze iets dat ik nooit zal vergeten: 'Weet je waarom ik je die tekst heb voorgelezen? Omdat ik wil dat je het beste uit jezelf haalt.'

Ik stond perplex. Mijn lieve vrouw had een schriftuurlijke deur opengezet waardoor het licht van het evangelie in mijn hart kon schijnen. Toen was ik in staat om

mijn vader te vergeven. En ik ben mijn vrouw nog meer gaan waarderen. Het evangelie verschaft ons huwelijk een stevige fundering als wij elkaar zo goed mogelijk blijven helpen. — *Anoniem*

Streef naar geestelijke gaven.

Het evangelie van Jezus Christus is op verschillende manieren een belangrijk instrument in ons huwelijk. Ik riep mijn hemelse Vader in gebed aan toen mijn man en ik met bepaalde problemen te kampen hadden. Ik kreeg het gevoel dat ik met de bisschop moest praten. Door de macht van het priesterschap heeft hij mij gezegend met de gave om beter met mijn man te communiceren. Deze zegen is van grote waarde in ons huwelijk.

We hebben ook allebei gebeden dat de Heer ons hart zou verzachten en dat we, waar nodig, onze eigen fouten onder ogen zouden zien. Alleen de Geest van de Heer kan veranderingen in ons hart aanbrengen en ons bevattingsvermogen vergroten. — *Anoniem*

Vertrouw op de Heer. Ik kan me de gevoelens nog herinneren toen ik naast mijn bruid in de verzeglkamer van de tempel zat: gevoelens van opwinding, vreugde, en angst. Voordat we aan het altaar neerknielden, gaf de tempelpresident ons nog wat raad over deze belangrijke stap in ons leven. Hij legde uit dat we moeilijkheden in ons huwelijk zouden krijgen. Op dat moment vond ik zijn woorden onbelangrijk.

Nu mijn vrouw en ik ons jaren later inspanssen om onze tieners op te voeden, hebben die woorden van de tempelpresident een nieuwe betekenis gekregen. Ik liep op een avond

door het huis, deed alle lichten uit, en ging op de bank zitten om te wachten totdat de laatste tiener thuis zou komen. Op de klok boven de televisie kon ik zien dat onze zoon niet op tijd thuis zou zijn. De minuten trokken voorbij. Gek genoeg viel ik niet in slaap.

Toen het kwart voor drie was, begon ik me steeds meer zorgen te maken. *Was mijn zoon gewond? Lag hij ergens op straat?* Uiteindelijk hoorde ik hem binnenkomen. *Wat moest ik zeggen?* De confrontatie duurde maar een paar minuten, maar het leek wel een eeuwigheid. Daarna begonnen mijn vrouw en ik ernstiger na te denken over onze rol in het leven van onze kinderen.

Uit de angst van die nacht en andere conflictsituaties met onze tieners zijn we gegroeid en hebben we onze aanpak veranderd. We zijn gaan beseffen dat we onze houding moesten veranderen – van bezorgdheid dat het gedrag van onze kinderen ons in diskrediet zou brengen, naar een oprechte zorg voor het eeuwige welzijn van de kinderen. We veranderden van ouders die problemen in de doofpot stopten, in ouders die hun geloof oefenden, de opmerkingen van familieleden en bureu voor kennisgeving aannamen en de Heer om leiding vroegen.

Door al deze problemen werd ons huwelijk steeds sterker. We weten dat onze geliefde hemelse Vader een stappenplan voor onze groei heeft ontwikkeld: 'Hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe' (LV 50:24).

Doordat we vertrouwen in de Heer stelden, hebben we dankzij dit groeiproces een beter begrip van het evangelie gekregen, en zijn we beter in staat om de leringen van de Heiland in ons leven toe te passen.

— Ron Hansen

Steun op het evangelie. Er zijn maar weinig huwelijken die van problemen gevrijwaard blijven, die geen last hebben van de gevolgen van verkeerde beslissingen, of maar weinig echtelieden die zich nooit afvragen 'waarom ze in hemelsnaam met elkaar getrouwd zijn'. Al deze punten zijn ernstig genoeg om onze

relatie te vernietigen, maar wij hebben ontdekt dat het onderhouden van de geboden en het op de eerste plaats stellen van ons huwelijk ons een stevige fundering heeft gegeven.

Niets in het leven komt vanzelf. We hebben 'aan ons huwelijk werken' op ons prioriteitenlijstje gezet. Net zoals we ons getuigenis dagelijks in stand moeten houden, moeten we ook ons huwelijk in stand houden door vriendelijke woorden, vergeving en zorgzaamheid. We zorgen er ook voor dat we overal zijn waar we moeten zijn, en dat we doen

wat we moeten doen. Op zondag gaan we naar de kerk. Elke ochtend lezen we uit de Schriften en bidden we. We herinneren onszelf eraan dat we niet hetzelfde hoeven te denken, maar dat we wel samen moeten nadenken. Mijn man en ik realiseren ons hoe verschillend we zijn. We werken eraan om elkaars meningen te begrijpen. Ons doel is om ons hele leven keer op keer verliefd op elkaar te worden.

Doordat onze relatie is gebaseerd op het evangelie, biedt dat ons thuis een hechte verankerung in de rots waar onze Heiland over heeft gesproken: 'En de regen viel neder, en de stromen kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis aan; en het is niet gevallen, want het was op een rots gegrond' (3 Nephi 14:25). — Shondra Imler Yeager

Bestudeer juiste beginselen. Toen we trouwden hadden we allebei

Net zoals ouders erop letten dat ze tijd met hun kinderen doorbrengen, moet ook een echtpaar de gelegenheid te baat nemen om samen te zijn, om hun relatie te koesteren en het liefdesvuur op te stoken.

FOTOGRAF: MATT REIER (BOVEN);
FOTOGRAF: JERRY GARNIS (ONDER)

weinig zelfvertrouwen, en waren we allebei eenlingen. Op een avond liet mijn vrouw twee zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen binnen omdat ze vanwege de sneeuwstorm medelijden met ze had. Ik kreeg een getuigenis van de waarheid van de kerk – ondanks mijn aanvankelijke afkeer – en we werden lid van de kerk. Als lid van de kerk leerden we dat we kinderen van God zijn en vooruitgang kunnen maken. We aanvaardden het feit dat we zwakheden hebben gekregen om nederigheid te leren, en dat onze zwakheden

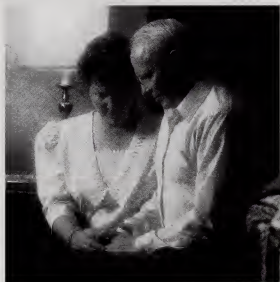
sterke punten konden worden (zie Ether 12:27). Hierdoor kregen wij de moed om samen verder te gaan, en de juiste beginselen te bestuderen waardoor we de nodige veranderingen konden aanbrengen.

Toen ik jaren later als bisschop werkzaam was, besprak ik met veel mensen de bronnen die mijn vrouw en ik hadden bestudeerd: beginselen uit de Schriften, artikelen uit de kerkelijke tijdschriften, boeken die ik had gelezen, en verhalen die ik had gehoord waaruit bleek hoe we ons huwelijk door middel van de evangeliebeginselen

konden verbeteren. Alle verhalen waren van belang omdat ze allemaal op evangeliewaarheden gebaseerd waren. Door middel van deze effectieve hulpmiddelen, ervaringen en verhalen – naast de Schriften – hebben niet alleen mijn vrouw en ik, maar ook vele anderen hun huwelijk kunnen verbeteren. Zoveel onderdelen van het evangelie zijn erop gericht om onze relatie met onze huwelijkspartner te verbeteren.

— Robert N. Allen

Uw huwelijkspartner aankleven. Een aantal maanden na ons huwelijk

Als echtparen de geboden onderhouden en voor de influisteringen van de Geest openstaan, zijn ze in staat om een sterke eenheid te vormen die de stormen des levens kan weerstaan.

verhuisden mijn man en ik ver bij onze ouders vandaan. Daarom konden we niet geregeld bij onze ouders aankloppen. We waren gedwongen om de raad van de Heer op te volgen – we moesten onze huwelijkspartner ‘aankleven’ en ‘geen ander’ (LV 42:22). ‘Aankleven’ betekent standvastig zijn en vasthouden.

In die eerste huwelijksjaren hebben we aan het militaire leven moeten wennen, aan elkaar, aan lange perioden zonder elkaar, en uiteindelijk aan een baby. Maar we hebben die stormen doorstaan, en we zijn elkaar steeds steviger vast gaan houden. Onze liefde is ondanks al die stormen gegroeid.

Aangezien al het andere in het leven ondergeschikt is aan ons huwelijk en aan ons doel om de verhoging te ontvangen, hechten we niet teveel aan materiële zaken, carrières en vrijwilligerswerk, hoewel we daar af en toe wel mee bezig zijn. Soms hebben we het zelfs wat rustiger aan gedaan met onze taken in de kerk om aan ons huwelijk te werken.

Onze momenten van aankleven zijn soms kort. Ze worden vaak gecombineerd met andere taken, zoals naar een vergadering rijden of samen boodschappen doen, zonder de kinderen. We zoeken momenten uit om met onze kinderen door te brengen, maar we zoeken ook naar gelegenheden om samen te zijn.

Andere momenten van aankleven worden gepland. Het advies om wekelijks samen uit te gaan is geïnspireerd. Het hoeft niet duur te zijn; het hoeft zelfs niet buiten de deur te zijn, maar wel zonder de kinderen. Het is onze tijd om onze relatie te koesteren en

ons liefdesvuur op te stoken.

Ondanks alle invloeden die ons ervan proberen te weerhouden om de verhoging te ontvangen, weten we dat alles wat ons huwelijk probeert te ontwrichten, niet van God afkomstig is. Ons huwelijk heeft standgehouden omdat we de raad om elkaar aan te kleven en God te dienen, hebben opgevolgd. — *Becky E. Ludlow*

Bidden. Toen onze pasgeboren baby Chad steeds meer tijd van mijn vrouw eiste, stoorde me dat behoorlijk. Met de geboorte van Chad gingen ook nog eens de uitgaven omhoog, en ik voelde de druk toenemen. Ik had het gevoel dat mijn vrouw me niet begreep. Doordat ik mij onbegrepen voelde, overwoog ik elders naar vriendschap en geestelijke steun te zoeken. Toen herinnerde ik me het gevoel dat ik had gehad toen ik mijn vrouw in een verzegeldkamer van de Boise-tempel bij de hand nam. De Geest van de Heer had toen duidelijk van de heiligheid van ons huwelijk getuigd. Dat moment zal ik ook nooit vergeten.

Iemand heeft me eens gevraagd of we voor een succesvol huwelijk bidden. Nu doen we dat inderdaad. Aan het eind van iedere dag knielen we met onze zoon neer voor het gezinsgebed. Het evangelie heeft veel hulpmiddelen om in een huwelijk steun te verlenen. Een sterke relatie met onze hemelse Vader is de ruggegraat van ons huwelijk. — *Scott A. Carlson*

Wees dankbaar en vergevensgezind. Het was al laat. Mijn man en ik waren allebei uitgeput, het huis was een troep, en onze peuter zat de baby te plagen. Toen kregen mijn man en

ik ook nog ruzie. Er werden over en weer gevoelens gekwetst. Ik zat al snel in de ene kamer en mijn man in de andere. Er heerste nu volkomen stilte in het huis.

Ik legde de kinderen in bed, en nog steeds werd er geen woord gesproken. Ons thuis was gewoon een huis geworden: leeg, koud en stil. Ik kon niet slapen. Mijn kussen was nat van de tranen, en mijn gedachten gingen uit naar mijn man die in de huiskamer zat, met wie ik nu zes jaar getrouwd was.

Ik begon om leiding te bidden. Ik wilde dat hij de eerste stap zou zetten en zijn excuses zou aanbieden. Maar ik wilde de vriendelijke sfeer eigenlijk nog meer terughebben. Terwijl ik zat te bidden, moest ik aan allerlei fijne zaken denken: onze trouwerij, onze tempelverbonden, en al mijn zegeningen. Toen kreeg ik de volgende gedachte – *Wat zou de Heer van me verwachten?* Ik moest nog harder huilen, en voordat ik het wist, zat ik naast mijn man en maakte hem zachtjes wakker.

Hij sloeg zijn armen om me heen en zei: ‘Je hoeft niet te huilen.’ We boden allebei verscheidene malen onze verontschuldiging en zeiden hoeveel we van elkaar hielden. Onmiddellijk was er weer een fijne sfeer bij ons thuis.

In gedachten bedankte ik mijn hemelse Vader, die me naar mijn hart had laten luisteren, me nederig liet zijn en me de vele zegeningen liet inzien die mijn man in mijn leven had gebracht. Vanaf die avond proberen mijn man en ik voorzigtiger te zijn als we moe zijn. Ook proberen we onze zegeningen voor ogen te houden en geduldiger te zijn. — *Kelly Smith* □

Paul Cox De scheppingen van God beschermen

Anne Billings

FOTOGRAFIE: MARK A. PHILBRICK/BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

Paul Cox wist niet dat het regenwoud bij hun dorp Falealupo (West-Samoa) op het punt stond met de grond gelijk gemaakt te worden, totdat hij op een ochtend in 1987 de bulldozers hoorde.

De dorpsbewoners hadden meer dan twaalfduizend hectaren bosgebied verkocht om een nieuwe school te kunnen bouwen. De bouw van de school was door de regering van Samoa opgelegd, maar het geld moest door het dorp zelf worden opgebracht. 'De dorpsbewoners wilden helemaal niet dat de houthakkers naar het woud zouden komen', legt broeder Cox uit. Hij is op dit moment met verlof van de Brigham Young University en is directeur van de National Tropical Botanical Garden in Hawaï, en hij is als professor in Uppsala (Zweden) werkzaam. 'In feite hebben ze de houthakkers tien jaar lang kunnen afhouden. Maar ze hadden geen andere manier om aan geld voor de school te komen. Ze hadden het gevoel dat ze tussen hun kinderen en hun regenwoud moesten kiezen. Het was een afschuwelijke beslissing voor hen.'

Veel mensen zouden zich in een dergelijke situatie machteloos voelen, maar in die moeilijke periode nam broeder Cox een besluit. 'Ik bood hen aan om het geld voor de school bij elkaar te krijgen, als de dorpsbewoners het regenwoud zouden beschermen. (. . .) Ik had geen idee hoe ik het geld bij elkaar moest krijgen.'

Paul Cox heeft de inwoners van Falealupo (Samoa) geholpen om een school te bouwen (onder) zonder dat zij hun waardevolle regenwoud aan houthakkers (rechts) hoefden te verkopen.

Als etnobotanist verzamelt broeder Cox monsters van planten en bomen om te zien of ze voor medische doeleinden gebruikt kunnen worden.

Maar een veel grotere uitdaging dan het inzamelen van het geld was het overtuigen van de dorpsbewoners. Veel hoofdmannen waren achterdochtig, maar hoofdman Fuiono Senio vertrouwde hem en overtuigde de andere hoofdmannen om het aanbod van broeder Cox te accepteren.

De houthakkers waren al met hakken begonnen toen de hoofdmannen hun definitieve medewerking gaven. Hoofdman Senio rende met een groot jagersmes in zijn hand een aantal kilometer naar de plaats waar de houthakkers bezig waren, en joeg ze weg.

De volgende dag vloog broeder Cox, na overleg met zijn vrouw, naar Apia (Samoa) om een lening af te sluiten voor het bedrag waarmee de school gebouwd kon worden. Toen 'ging ik terug naar mijn vrouw met goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws was dat we twaalfduizend hectaren regenwoud hadden gered; het slechte nieuws was dat we ons huis en onze auto moesten verkopen en dat we dan waarschijnlijk nog steeds niet genoeg geld hadden.

'Op dat moment wist ik dat ik een goed huwelijk had, omdat mijn vrouw mijn hand beetpakte en zei: "Paul, hoe vaak zullen we in ons leven de kans krijgen om zoiets geweldigs te doen? Ik vind het fantastisch!"'

Broeder en zuster Cox begonnen de verkoop van hun huis in Utah te regelen. Maar al snel waren er studenten van de Brigham Young University, familieleden en

mensen uit de gemeenschap die van het project hoorden en voldoende geld bij elkaar brachten zodat de familie Cox hun huis en auto niet hoefde te verkopen.

Broeder Cox heeft een overeenkomst met de inwoners van Falealupo gesloten die erop neerkomt dat het regenwoud 50 jaar ongemoeid zal blijven. De dorpsbewoners kunnen het woud net als altijd naar believen gebruiken: voedsel en geneeskundige kruiden verzamelen, en materiaal om huizen en kano's te bouwen. Houthakkers of andere commerciële ontwikkelaars kunnen het regenwoud op geen enkele manier schade toebrengen.

DE AARDE BESCHERMEN

Maar broeder Cox liet het daar niet bij. In 1997 kregen hij en hoofdman Senio voor het werk dat zij hadden gedaan de Goldman Environmental Prize, die weleens de nobelprijs van het milieu wordt genoemd. Broeder Cox heeft zijn gedeelte van de prijs gebruikt om een fonds op te richten waarmee het voortbestaan van het regenwoud van Falealupo gewaarborgd is, ook als de 50 jaar zijn verstreken.

In 1997 heeft hij ook de stichting 'Seacology' opgericht. Deze stichting heeft tot doel om 'de wereld dorp voor dorp te redden'. Zij verschaft hulp aan andere dorpen op eilanden in Oceanië bij de bouw van scholen, watervoorzieningen, gezondheidscentra, en andere faciliteiten, zonder dat er regenwouden verkocht hoeven worden.²

'Het zijn kleine projecten die we in die dorpen hebben opgezet', zegt broeder Cox. 'Maar voor de plaatselijke bevolking zijn ze heel belangrijk.' Deze projecten veranderen niet de hele wereld, maar verhogen wel het levenspeil van de dorpelingen. En daar besteed ik graag mijn tijd aan.

Ik hoop dat als ik dit aardse leven verlaat, ik deze wereld een klein beetje beter kan achterlaten dan toen ik hier kwam. Want het regenwoud van Falealupo is tenslotte maar een klein onderdeel van het geheel. En Samoa is maar een klein land. Maar ik heb in ieder geval iets kunnen betekenen. En daar gaat het tenslotte om – voor ons allemaal. We kunnen allemaal op onze eigen manier iets betekenen.’

FAMILIETRADITIE IN STAND HOUDEN

Met zijn werk in milieubeheer houdt broeder Cox een familietraditie in stand. Zijn ouders hebben hem geleerd om de Heer en zijn scheppingen lief te hebben. Pauls vader is als boswachter werkzaam geweest, en zijn moeder was biologe – gespecialiseerd in wilde dieren en vissen. Ze waren allebei actieve leden van de kerk. ‘Al van jongs af aan bad ik voor de planten en dieren die onze hemelse Vader had geschapen’, zegt Paul.

Tegenwoordig probeert broeder Cox zijn gezin dezelfde liefde voor het evangelie, de aarde en alle mensen bij te brengen, die hij van zijn ouders heeft meegekregen.

‘Onze kinderen bidden voor de oerwouden en de dieren’, zegt hij. ‘Het is een soort zending – doen wat mogelijk is om de aarde te beschermen. Onze kinderen hebben allemaal veel liefde voor de natuur, en een enorme waardering voor culturele verschillen. Ze leren graag iets over de manier waarop mensen in andere delen van de wereld leven. Ze gaan ook graag met leden van de kerk uit andere delen van de wereld om.’

Paul, zijn vrouw, en hun vijf kinderen hebben veel van de wereld gezien. Hij heeft in Samoa, Australië, Nieuw-Zeeland, Hawaii en Zweden gewerkt. In Zweden werkt hij nu als professor milieukunde aan de universiteit in Uppsala.

HET GELOOF BEHOUDEN

De uitnodiging om aan de universiteit in Zweden te doceren was een enorme academische eer, maar ook een persoonlijke eer. Tijdens eerdere bezoeken aan Zweden is zijn toewijding aan zijn normen op de proef gesteld.

‘Ik had een toespraak gehouden

tijdens een formeel diner ter ere van de koning en koningin’, zegt broeder Cox. Hij zat naast de koningin toen iemand opstond om een drank op haar uit te brengen. ‘Er waren ongeveer 600 mensen aanwezig. Ik keek rond, en zag dat iedereen het wijnglas oppakte. Ik wist niet wat ik moest doen, en pakte mijn glas water op. Er ging een zucht door de zaal – de mensen waren uitermate verbaasd dat ik dat deed.

Na de drank richtte de koningin zich tot mij en fluisterde in mijn oor: “U bent een verstandig man.” Dat was acht jaar geleden, en nu hebben ze me opnieuw uitgenodigd. Ik ben van mening dat mensen ons respecteren als we ons aan onze principes houden.’

Hoewel broeder Cox altijd veel tijd aan wetenschappelijk onderzoek heeft besteed, is dat nooit ten koste van zijn andere onderzoek gegaan – zijn streven naar geestelijke kennis. Hij is van mening dat de wetenschap en het evangelie hand in hand kunnen gaan. ‘Er zijn veel mensen die vinden dat geloof en wetenschap niet samengaan’, zegt hij. ‘Sommige mensen zeggen dat als je teveel kennis krijgt, je je getuigenis kunt kwijtraken. Anderen zeggen dat als je teveel bidt, je gek kunt worden.’³ Professor Cox is echter van mening dat iemand zowel een ontwikkeld getuigenis als een

Broeder Cox heeft er in de jaren dat hij met de Samoanen heeft samengewerkt veel vrienden bijgekregen.

In zijn onderzoek naar traditionele geneesmiddelen heeft broeder Cox geprobeerd om het ergoed van de Samoaanse geneesheren te behouden voordat hun kennis verloren zou gaan.

ontwikkeld stel hersenen kan hebben. De woorden van Jakob komen in zijn leven tot uitdrukking: 'Geleerd te zijn is goed, indien men naar Gods raadgevingen luistert' (2 Nephi 9:29).

CULTUUR BESCHERMEN

Mede door deze evenwichtige benadering van kennisvergaring, is broeder Cox zo succesvol in Samoa. 'Veel mensen komen naar Samoa om veranderingen aan te brengen', zegt dr. Namulauulu Tavana, president van de ring Pesega (Samoa), en van de LDS Church College of Western Samoa. 'Maar Paul Cox is anders. Hij komt en begeeft zich onder het volk; hij slaapt als een Samoiaan, op de grond; en hij eet en praat als een Samoiaan.'

Broeder Cox is de Samoaanse cultuur gaan waarderen toen hij in 1973 in Samoa op zending was. Maar het was niet altijd even gemakkelijk volgens Daniel Betham, eerste raadgever in het presidium van de Apia-tempel. 'Zijn moeder had tegen hem gezegd dat het beleefd was om alles op te eten wat hem aangeboden werd. Zijn eerste dorp was Savai'. Daar kreeg hij gekookte broodvruchten aangeboden. Hij at alles op, ook de pitten van de vruchten.

'Hij begreep niet dat er in het midden van de vruchten een gedeelte zat dat de Samoanen niet opeten – maar dat ze weggooien. Ze noemen het *fine*. Maar hij

at alles op. Terwijl hij zat te eten, moesten de kinderen in het dorp wel om hem lachen. Toen hij die dag met zijn zendingswerk bezig was, noemde iedereen hem "de *palangi* (de witte man) die de *fine* opeet.'" De mensen waren echter onder de indruk van het feit dat hij zich aan hun cultuur probeerde aan te passen. Vanaf die tijd was hij uitermate populair bij de plaatselijke bevolking', zegt broeder Betham.

Tijdens zijn zending heeft een van de hoofdmannen, die ook gemeentepresident was, iedere avond met de jonge broeder Cox ogenschijnlijk onbelangrijke medeklinkers zitten oefenen. Uiteindelijk begreep Paul dat de hoofdman hem de formele taal van de hoofdmannen leerde.⁴ Nu opeent zijn kennis van de taal van de Samoaanse leiders heel wat deuren.

President Tavana zegt dat broeder Cox door de Samoanen wordt gerespecteerd omdat hij hen respecteert. 'Hij wil onze cultuur en ons milieu in stand houden, en hij wil de bevolking duidelijk maken dat ze moeten waarderen wat ze hebben – hij vindt dat wij rijk zijn in cultuur, milieu en taal. Daarmee betekent hij iets voor ons. Hij werkt samen met de bevolking om hen hun identiteit te laten waarderen en om hen een gevoel van eigenwaarde te geven. Hij zegt altijd: "Kijk naar jezelf, je bent geweldig!"' Daarom is hij zo succesvol. Ik mag die man heel graag.'

Na de heldhaftige redding van het regenwoud heeft de bevolking van Falealupo broeder Cox tijdens een traditionele ceremonie tot hoofdman benoemd. Hij heeft de naam 'Hoofdman Nafanua' gekregen, een van de hoogste titels in Samoa. Nafanua is in de Samoaanse legende de godin die van het oerwoud hield, de dorpeelingen in hun strijd ondersteunde, en hen van hun onderdrukkers bevrijdde. De titel past goed bij hem.

GENEZENDE KENNIS VASTLEGGEN

Het culturele begrip van broeder Cox is een belangrijk onderdeel van zijn etnobotanische onderzoek. Toen zijn moeder in 1984 aan kanker overleed, besloot hij onderzoek te doen naar de geneeskraft van bepaalde planten.

Later dat jaar verhuisde hij naar West-Samoa om de traditionele werkwijze van de Samoaanse geneesheren te bestuderen, die bij de ziektebestrijding van bepaalde geneeskrachtige planten gebruikmaken. Broeder Cox was van mening dat die geneesheren hem konden leiden naar planten met medicinale waarde. Hij wilde die kennis vastleggen voordat het beroep zou uitsterven en alle planten van het regenwoud vernietigd zouden worden.

Veel plantensoorten die broeder Cox heeft ontdekt, hebben inderdaad genezende kracht. De Samoaanse geneesheren hebben bijvoorbeeld eeuwenlang een bepaalde boomschors gebruikt om virussen te bestrijden. Uit die schors hebben wetenschappers nu prostratin onttrokken. Het Amerikaanse National Cancer Institute heeft ontdekt dat dit middel de groei van het HIV-virus in gezonde cellen afremt. De boom waar prostratin uit voortkomt groeit alleen in een geïsoleerd gebied in Samoa – een gebied dat bijna was gekapt.

Als prostratin op de markt wordt gebracht, zal het Samoaanse volk de helft van de opbrengst ontvangen. Deze overeenkomst om de rechten en het bezit van de oorspronkelijke bevolking te beschermen is de eerste in zijn soort.

RESPECT VOOR DE SCHEPPING BEHOUDEN

Maar het behoud van de regenwouden omwille van nieuwe medicijnen is niet broeder Cox enige beweegreden. Hij is van mening dat de zorg voor de aarde het respect weergeeft voor de 'God (. . .) Die de hemelen en de aarde schiep, en alle dingen, die er in zijn' (Mormon 9:11).

Hij legt uit: 'Ik ben van mening dat we in een prachtig schilderij leven, een meesterwerk. Als we van de kunstenaar houden die het geschilderd heeft, zullen we het schilderij niet vernielen.'

Paul zegt dat mensen van verschillende culturen geloven dat de wereld heilig is. 'Als ze door het oerwoud lopen, en naar de zonnestralen kijken die

door de takken schijnen, zien ze het gezicht van God.' Hij is van mening dat het herstellen van deze eerbied in alle culturen de manier is om de wereld te beschermen.

'Als we respect hebben voor deze planeet, deze schepping, als we een nederige en zachtmoedige houding ten opzichte van de scheppingen van onze hemelse Vader hebben, zullen we allemaal ons steentje bijdragen. Het kunnen vaak eenvoudige dingen zijn: het dichtdraaien van een lopende kraan, het opknappen van huis en tuin, of het besparen van energie ten behoeve van het milieu. Of aardiger zijn voor dieren, of zoveel mogelijk vuil opruimen en onze woonomgeving schoonhouden. Het gaat er volgens mij niet om *wat* we doen; het gaat erom dat we *iets* doen; en dat we het ter ere van God doen.' □

NOTEN

1. Verschillende citaten in dit artikel zijn afkomstig uit gesprekken die Julie Walker van de Brigham Young University met Paul Cox heeft gehouden. Met toestemming gebruikt.

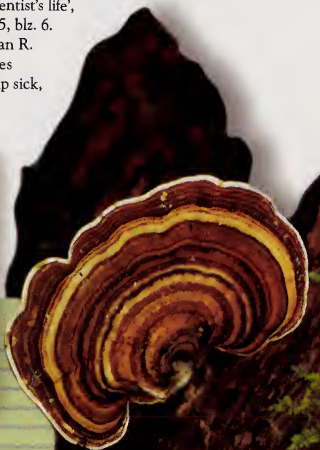
2. Geciteerd door Sharon M. Haddock, 'Saving rain forests is professor's forte', *Deseret News*, 14 april 1997.

3. Geciteerd door Greg Hill, 'International acclaim doesn't skew priorities in BYU scientist's life', *Church News*, 20 mei 1995, blz. 6.

4. Verteld door Sheridan R. Sheffield, 'Botanist's studies motivated by desire to help sick, afflicted', *Church News*, 5 september 1992.

Met de hulp van hoofdman Fulono Senio (rechts) was broeder Cox in staat om de andere hoofdmannen ervan te overtuigen dat het regenwoud moest worden behouden.

HOE KAN IK ME TEGEN DE NEGATIEVE INVLOEDEN IN HET LEVEN VERWEREN?

In een wereld met zoveel problemen is het gemakkelijk om een negatieve kijk op het leven te krijgen. Hoe kan ik me tegen de negatieve invloeden om me heen verweren?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

Het kan ontmoedigend zijn als alleen de negatieve gebeurtenissen in de wereld aan de orde komen. Het lijkt wel of we omringd zijn door negatieve invloeden, op school, op ons werk, en soms zelfs thuis. Maar dergelijke invloeden hoeven niet de boventoon te voeren. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was er een populair liedje waarin de mensen werden aangespoord om nadruk op het positieve te leggen, en het negatieve te negeren. Dat kunnen we doen door het evangelie na te leven, en alles te doen wat de Heer van ons verwacht.

Uiteraard is het naleven van het evangelie geen garantie voor een probleemloos leven. Dat feit hebben we in het voorsterfelijk bestaan aanvaard. Tijdens de raadsvergadering in de hemel hebben we ingestemd met het plan om op aarde een proeftijd te ondergaan. We wisten dat er 'tegenstelling in alle dingen' zou zijn (zie 2 Nephi 2:11). Maar we wisten ook dat onze hemelse Vader ons een manier zou geven om de frictie die deze tegenstelling teweegbrengt, te

neutraliseren, namelijk zijn eniggeboren Zoon Jezus Christus (zie Johannes 14:6).

Er zijn in feite verschillende manieren waarop de Heiland ons helpt bij het neutraliseren van de negatieve invloeden. Ten eerste heeft Hij de verzoening tot stand gebracht, zodat wij niet hoeven te lijden zoals Hij heeft geleden (zie LV 19:16). Vervolgens heeft Hij ons geboden: 'Leer van Mij, en luister naar mijn woorden; wandel in de ootmoed van mijn Geest, en in Mij zult gij vrede hebben' (LV 19:23).

Ten tweede heeft Jezus tijdens zijn leven een goed voorbeeld gegeven. 'Hij onderging verzoekingen, maar schonk er geen aandacht aan' (LV 20:22).

Ten derde kan de Heiland ons, doordat Hij verdriet, pijn, ziekte en verleidingen heeft doorstaan, beter hulp verlenen. 'Hij zal uitgaan en pijnen en smarten en allerlei verzoekingen doorstaan', heeft Alma geprofeteerd. En daar heeft hij aan toegevoegd dat de Heiland ook 'de pijnen en krankheden van

zijn volk op Zich [zou] nemen.

'(...) en Hij zal hun krankheden op Zich nemen, zodat naar het aardse lichaam zijn hart van barmhartigheid moge worden vervuld, opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:11-12).

Soms vergeten we dat Hij naast de verzoening van onze zonden ook 'de pijnen en krankheden' van de mensheid op Zich heeft genomen. Uit persoonlijke ervaring weet Hij hoe Hij ons, ongeacht onze omstandigheden, moet zegenen.

Als we geloven dat de Heiland de macht heeft om ons te zegenen en te helpen, hebben we het noodzakelijke geloof om 'alle goede dingen aan [te] hangen' (Moroni 7:28). Uiteraard is de Heiland zelf het levende symbool van 'alle goede dingen', daarom moeten we Hem ook aanhangen. Om dat te kunnen doen, moeten we 'daders des woords en niet alleen hoorders' zijn (Jakobus 1:22).

Een van onze lezers heeft gezegd dat als we het woord van de Heer in ons leven koesteren, onze angsten en twijfels zullen verdwijnen. Helaman heeft tegen zijn zoons gezegd: 'Bedenk, bedenk, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen, opdat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, (...)

wanneer al zijn hagel en zijn krachtige storm u zullen striemen, dit geen macht over u zal hebben, om u mede te sleuren naar de golf van ellende en eindeloos wee' (Helaman 5:12).

Voor hen die tegen de krachtige storm van de tegenstander vechten, is de belofte van de Heer een troost: 'Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld' (Mattëus 28:20).

ANTWOORDEN VAN LEZERS:

Iedere keer dat ik zijn hulp heb ingeroepen, is mijn geloof in de Heer sterker geworden. Ik weet dat er negatieve invloeden in mijn leven zijn; zonder tegenwerking is er geen vooruitgang mogelijk. Maar de Heer zal mij niet boven mijn krachten laten beproeven. Dat betekent dat Hij mij kent. Door deze zekerheid groeit mijn geloof in de Heiland en wordt mijn getuigenis van het evangelie gesterkt.

*Feauini Lomu,
wijk Ha'ateiho 2,
ring Nuku'alofa-Zuid
(Tonga)*

Door het gedrag van anderen worden we voortdurend aan het kwaad blootgesteld – televisie, films, kranten en andere publicaties. Naarmate de wederkomst van de Heer dichterbij komt, worden we als heiligen der laatste dagen steeds meer beproefd. Maar met de hulp van de Heilige Geest kunnen we

verleidingen weerstaan en de beginselen van het evangelie naleven. We moeten openstaan voor de raad van onze kerkleiders, die ons voortdurend tegen de valse denkbelden in de wereld waarschuwen. Als wij hun raad opvolgen, kunnen we de problemen om ons heen het hoofd bieden.

*Maria Mounzer, gemeente
Licata,
district Palermo (Italië)*

Ik probeer het kwaad te overwinnen door goede werken te verrichten en iedere dag over het leven van de Heiland na te denken. Hij wil dat ik bij Hem terugkeer; dat is de grote zegen van het heilsplan. Als ik mijn Heiland liefheb, kan ik mijzelf niet toestaan om aan verleidingen toe te geven of iets verkeerd te doen dat Hem pijn zou doen.

*Joan T. Taha'uli,
wijk Mu'a 2,
ring Nuku'alofa Mu'a
(Tonga)*

Op de universiteit ben ik omringd door vrienden die geen lid van de kerk zijn. Mijn beginselen en normen worden voortdurend op de proef gesteld. Doordat ik de normen van het evangelie naleef, krijg ik echter de kracht om verleidingen te weerstaan. En als ik dat doe, wordt mijn leven met vreugde vervuld, word ik door

anderen gerespecteerd, en krijg ik de kans om mijn getuigenis te geven.

*Yung Gun Li,
wijk Taichung 3,
ring Taichung (Taiwan)*

Ik weet dat de Schriften en de raad die we van de profeten van de Heer ontvangen, op deze laatste dagen van toepassing zijn. Als we de Schriften lezen, begrijpen en in ons leven toepassen, kunnen we ons geloof in de Heer zodanig ontwikkelen dat we ons tegen de negatieve invloeden om ons heen kunnen verzetten.

*Ohmar T. Moises,
wijk Binalonan,
ring Urdaneta (Filipijnen)*

Om de negatieve invloeden van de wereld te neutraliseren, bestudeer ik iedere ochtend de Schriften. Daardoor staat mijn hart open voor de positieve invloed van de Heilige Geest; en voel ik me geïnspireerd als ik de Heer in gebed aanroep. Door vasten en bidden wordt mijn geest geopend en wordt mijn eeuwig perspectief verruimd.

*Carolina A. Nachtigall,
wijk Itambe,
ring Santa Maria (Brazilië)*

We moeten niet verbaasd zijn als we door problemen ontmoedigd raken of door andere mensen slecht

behandeld worden. De Heiland heeft al deze problemen ondergaan, en is als overwinnaar uit de strijd gekomen. Daarom kan de Heiland ons nu zo goed helpen. Als wij ons hart voor Hem openstellen zal Hij ons met enorme liefde vervullen. Hij zal ons troosten en kracht geven.

We mogen niet vergeten dat 'de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben' (2 Nephi 2:25), en dat wij allemaal waardevol in de ogen van de Heer zijn.

*Elisabetta Marangon,
gemeente Treviso,
ring Venetië
(Italië)*

Als zending kom ik met veel mensen in aanraking. Als zij inzien dat zij kinderen van een liefhebbende God zijn, wordt hun geloof versterkt. Als ze beseffen dat het leven een doel heeft en dat de Heer hen wil leiden, krijgen ze het verlangen om de beloofde vrede in dit leven en de eeuwige vooruitgang in het volgende leven waardig te zijn.

*Ouderling Miguel Marcelo
Benítez,
zendingsgebied Rosario
(Argentinië)*

Door de Schriften, liefdevolle en geïnspireerde kerkleiders, en mijn getuigenis van de verzoening van Jezus Christus krijg ik het verlangen, de kracht en het geloof om negatieve

invloeden te weerstaan. Als voltijd-zending moet ik temidden van problemen en tegenstand een positieve houding ontwikkelen. Mijn geloof in de Heer én mijn werken brengen wonderen voort.

*Zuster Aldênia Emiliano
Mendes,
zendingsgebied Belo
Horizonte-Oost (Brazilië)*

Onze problemen kunnen worden opgelost door schriftstudie, het navolgen van de raad van de algemene autoriteiten, vasten, de Heer in gebed aanroepen en door de Heilige Geest.

We moeten nederige, liefdevolle en gehoorzame leden van de kerk zijn. We moeten zijn werk niet alleen willen doen, maar er ook naar verlangen.

*João Batista de Oliveira,
gemeente Paranoá,
ring Brasília (Brazilië)*

Als ik negatieve invloeden in mijn leven ervaar, probeer ik aan de Heer te denken die zijn leven voor mij heeft gegeven. Mijn problemen vallen in het niet ten opzichte van zijn lijden. Ieder leven kent zijn beproevingen, ook dat van mij, maar ze zijn de moeite waard als ik uiteindelijk bij Hem kan terugkeren.

*Clara Lourdes Diaz Magaña,
wijk Elio,
ring Lima Magdalena (Peru)*

De beste manier om negatieve invloeden te weerstaan, is volgens mij de Heer in gebed om hulp vragen, actief in de kerk zijn en aan het seminarie en instituut deelnemen, en de Schriften bestuderen. Als we dat doen, zal ons geloof in de Heer toenemen; en als ons geloof in Hem toeneemt, ontvangen we de geweldige gave van hoop waardoor we alle negatieve invloeden kunnen weerstaan.

*Nelma A. Andales,
gemeente Allen 1,
district Catamaran
(Filipijnen)*

Je kunt tot deze rubriek bijdragen door onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord – het moet uiterlijk 1 januari 1999 binnen zijn – naar QUESTIONS AND ANSWERS, International Magazines, Floor 25, 50 East North Temple Street, Utah 84150-3223, USA. Typ of schrijf je antwoord in je eigen taal. Vermeld je volledige naam, leeftijd, adres, wijk/gemeente en ring/district. Voeg er, zo mogelijk, een foto van jezelf bij. Die foto wordt niet teruggestuurd. Als je antwoord van persoonlijke aard is, kun je de redactie verzoeken om je naam niet te vermelden. We zullen een aantal van de ingezonden antwoorden publiceren.

**Ik begrijp de stappen in het beke-
ringsproces. Maar hoe kan ik te
weten komen of ik vergeving heb
ontvangen?** □

DE HEER OP DE EERSTE PLAATS ZETTEN

Linda Van Orden

FOTO'S: MET DANK AAN MANCHESTER UNITED EN MATTHEW VAN ORDEN;
DEL PARSON; DE HEER JESUS CHRISTUS

Stel je eens voor dat 55.500 schreeuwende supporters jouw naam roepen. De adrenaline wordt door je lichaam gepompt als je een verdediger uitspeelt en de bal in het net schiet. 'GOAL!' juichen de supporters massaal. Je kijkt naar de tribunes en steekt je armen omhoog.

David Brown (18 jaar) uit de wijk Leigh, in de ring Liverpool (Engeland) hoeft zich dat niet voor te stellen; hij maakt het zelf mee.

Op 17-jarige leeftijd is David binnengehaald als het grootste voetbaltalent van Engeland. Hij kreeg een hoop publiciteit. Hij speelt nu als spits in de jeugd bij Manchester United. Als reservespeler maakt hij de opwinding mee om voor het eerste van de wereldberoemde voetbalclub uit te komen.

Het enthousiasme over zijn dagelijkse training met het eerste elftal straalt van zijn gezicht. Het is een droom die uitkomt. 'De training is heel zwaar, want ze willen dat we in topvorm zijn. Ik train vier dagen per week bij de club, en ga ook nog naar school. Het is wel vermoeiend, maar ik vind het heerlijk.

'Als onderdeel van mijn voetbalopleiding moet ik de schoenen van de spelers van het eerste elftal schoonpoetsen', zegt David met een glimlach. 'We zorgen ook voor het stadion en ik zorg ervoor dat de ballen zijn opgepompt. Het is een traditie en een voorrecht.' Het poetsen van de schoenen van de voetbalsterren herinnert David aan de voetsporen die hij wil volgen. Hij hoopt dat zijn talent en zijn harde werk net zoveel succes zal voortbrengen als David Beckham en Ryan Giggs hebben genoten.

Deze jongeman heeft als een van de beste spitsen van zijn leeftijdsgroep het vermogen om vanuit elke positie te scoren. Toen hij nog jong was, had hij eigenlijk helemaal geen interesse in voetbal. 'Mijn oudere broers dwongen me om mee te spelen, omdat ze anders niet genoeg spelers hadden', herinnert hij zich.

Op 11-jarige leeftijd was zijn talent overduidelijk. Hij bleek de beste speler van zijn school te zijn en werd gevraagd om voor het elftal van de stad Bolton te spelen. Als een van de beste spelers van Bolton werd hij gevraagd om voor Oldham Athletic te spelen. Toen zijn vierjarige contract met Oldham afliep, stond Manchester United klaar om hem te contracteren.

Als enige heilige der laatste dagen van zijn elftal heeft hij de kans om een goed voorbeeld te geven. 'De andere spelers respecteren mijn geloofsovertuiging. Ze pesten me niet als ik niet meega naar de kroeg. Ze weten dat ik niet drink, en respecteren die beslissing.'

Om zijn sterke getuigenis op peil te houden, doet David actief aan de zondagse bijeenkomsten en de wekelijkse activiteiten mee. 'Ik ben pas geroepen als ringzending, en ik ben huisonderwijzer', zegt hij. Zijn werk als ringzending zal een positief effect op de bewoners van het gebied Manchester hebben – velen volgen Manchester United en zullen David zeker herkennen.

'De kerk speelt een belangrijke rol in mijn leven', zegt David. 'Door het seminarie is mijn getuigenis gegroeid.' Vier jaar lang heeft David dagelijks aan het ochtendseminarie deelgenomen. Zijn moeder die dertien jaar lang seminarieles heeft gegeven, heeft ook zijn oudere broers lesgegeven.

'Mijn broers zijn een goed voorbeeld, en zij bouwen mij op', zegt David. De broers stoeien met elkaar en plagen elkaar, maar ze zijn een hechte eenheid. Ze zorgen voor elkaar en willen dat iedereen succesvol is. Een voor een zijn zijn drie oudere broers op zending gegaan: Bryce naar Oklahoma (VS), Gary naar Londen, en Paul naar Leeds. Toen de broers een voor een op zending gingen, werd de seminarieklas steeds kleiner. In zijn laatste seminariejaar was David nog de enige leerling in zijn moeders klas. Dat vond hij echter niet erg. Door schriftstudie

bleef hij zijn getuigenis versterken.

Als zijn leerkracht en moeder heeft zuster Brown het getuigenis van David zien groeien. 'Hij heeft de moed om ongeacht de mening van anderen het evangelie na te leven', zegt ze.

Een lievelingstekst waardoor David in moeilijke tijden staande blijft, is Leer en Verbonden 82:10: 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.' David zegt: 'Ik weet dat als ik dat beginsel in mijn leven toepas, al het andere op zijn pootjes terecht zal komen.'

Een van de gebieden waarin hij de Heer op de eerste plaats stelt is het spelen op zondag. Hoewel voetbaltoernooien vaak op zondag worden gehouden, heeft David al op 11-jarige leeftijd besloten om niet op zondag te spelen. Zijn coach en manager respecteren zijn beslissing en houden er rekening mee. David vertelt hoe de Heer hem voor zijn gehoorzaamheid heeft gezegend: 'In Engeland worden wedstrijden vaak door het slechte weer afgelast. Aan het eind van een seizoen werden alle zondagse wedstrijden die waren afgelast doordeeweeks gespeeld. Ik kon in alle zes wedstrijden meespelen en heb 32 doelpunten gescoord.' Daarmee werd hij topscorer van de competitie en kreeg hij de reputatie: 'De jongen die nooit op zondag speelt.'

David vindt het fijn om het beetje vrije tijd dat hij heeft thuis met zijn ouders en broers door te brengen. Hij zegt: 'Mijn broers zijn mijn beste vrienden.' Hun leeftijden liggen redelijk dicht bij elkaar: Bryce is 25, Gary is 22, Paul is 21, David is 18, en Stephen is 15. Aangezien er in hun wijk geen andere priesterschapdraggers tussen de 15 en 20 jaar zijn, moedigen ze elkaar aan om actief in het evangelie te blijven.

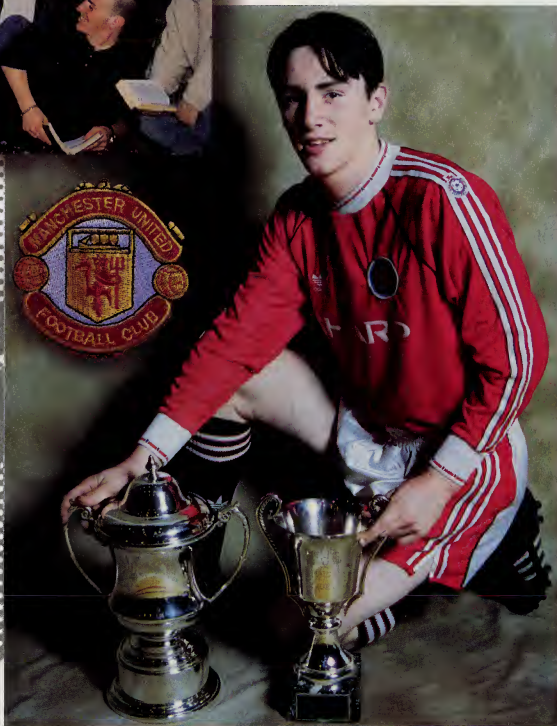
De sleutel tot Davids succes is hard werken. Zijn moeder herinnert zich nog hoe onafhankelijk David als kleine jongen was. 'Hij is altijd een harde werker geweest', zegt ze. 'Of het nu om zijn huiswerk of om het seminarie ging, hij bleef er net zolang aan werken totdat het af was. David heeft altijd gezegd: "Ik doe het zelf." Daar wordt hij thuis ook altijd mee geplaagd. David werkt altijd hard aan alles wat hij doet.'

Aan anderen die naar succes streven in wat dan ook, geeft David het volgende advies: 'Werk hard aan wat je wilt bereiken, en zet de Heer op de eerste plaats.' Door zijn vastbeslotenheid om een groot voetballer te worden, is hij op de goede weg. Maar zijn grootheid komt niet

alleen uit zijn atletische vermogen voort. Door het voorbeeld van zijn ouders, broers en teamleden te volgen, zal David doen waar hij het beste in is – hard werken, de Heer op de eerste plaats stellen, en zijn oog op het doel houden. □

David put veel geestelijke kracht uit de tijd die hij met zijn huisgenoten doorbrengt en het evangelie bestudeert. Onder: Hij laat een aantal van zijn trofeën zien.

J I J M

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als je ervoor kiest om iemand te volgen, dan kies je automatisch ook zijn of haar eindbestemming. Ik vertel je nu wat de drie beste keuzen zijn.

Door het herstelde evangelie van Jezus Christus weten we met grote zekerheid dat wij door een liefhebbende hemelse Vader naar deze aarde zijn gestuurd om van onze ervaringen, zowel de goede als de slechte, te leren. Onze Vader heeft ons met keuzevrijheid gezegend. Het vermogen om te kiezen, om ons eigen lot te bepalen, was zo belangrijk dat er in de hemel oorlog over werd gevoerd. Doordat je voor de Heiland gekozen hebt, ben je niet uitgeworpen, maar in deze aardse proeftijd gekomen.

O E T K I E Z E N

Laat mij je drie eenvoudige richtlijnen geven. Ze zijn eenvoudig en bekend, maar je zult er veel baat bij hebben, net zoals je voortouders dat hebben gehad en je nakomelingen dat nog zullen hebben:

- Volg de Christus
- Volg de profeet
- Volg de Geest

VOLG DE CHRISTUS

De Heiland wenkt liefdevol naar iedereen; naar alle kinderen van onze Vader altijd en overal. Zijn uitnodiging 'Kom, volg Mij na' (lofzang 82) is algemeen.

In onze huidige wereld is de enige bescherming tegen 'alle vurige pijlen van de tegenstander' (Leer en Verbonden 3:8) onze keuze om 'de gehele wapenrusting Gods aan te doen' (Efeziërs 6:11).

Satan is een meester in het misleiden en de vader van alle leugens. Slechts geloof in de Heiland en zijn verzoening, en het onderhouden van alle geboden beschermt je tegen Satans onophoudelijke, verraaderlijke pogingen om je langzaam maar zeker in zijn macht te krijgen.

Je kunt het evangelie niet als een buffet benaderen en hier en daar een hapje kiezen. Je moet voor het hele diner aanzitten en de liefdevolle geboden van de Heer volledig naleven.

De geboden zijn jullie uitgelegd. Je weet wat je te doen staat: bidden, de Schriften bestuderen, vasten,

tienden en andere gaven betalen, de diensten bijwonen, van het avondmaal nemen, je roeping groot maken, anderen dienen, je kerkleden steunen, heilige verbonden sluiten en nakomen, het evangelie uitdragen en eerlijk, trouw, kuis, welwillend en deugdzzaam zijn.

VOLG DE PROFEET

De Heiland heeft verklaard dat, of wij het woord van God door zijn eigen stem of door de stem van zijn dienstknechten ontvangen, dat hetzelfde is (zie LV 1:38). Als wij Christus willen volgen, moeten wij de profeet, de spreekbuis van de Heer op aarde, volgen.

Toen ik gebiedsresident in Europa was, maakten zuster Wirthlin en ik eens een lange reis door Finland, Zweden, Denemarken en Noorwegen en hielden daar bijeenkomsten en conferenties met de leden en de zendelingen. Tegen het eind van onze reis kwamen we met president en zuster Langeland van het zendingsgebied Oslo in het stadje Alta (Noorwegen). We waren blij dat we de moeite hadden genomen om de leden in zo'n afgelegen plaats te bezoeken. Maar toen we een beetje met de plaatselijke kerkleden aan het praten waren, ontdekten we dat er nog een kleine gemeente was helemaal in Hammerfest, een van de meest noordelijke gelegene steden ter wereld.

Tot onze verrassing hoorden we

dat ouderling Howard W. Hunter de gemeente Hammerfest enkele jaren daarvoor als eerste algemeen autoriteit had bezocht. Door het verslag van dat bezoek begrijpen we beter waarom de Heer deze man later als zijn profeet, ziener en openbaarder koos:

'Hammerfest is moeilijk met normale transportmiddelen te bereiken. Oorspronkelijk zouden de bezoekers met een watervliegtuig komen. Maar door een verandering in de weersomstandigheden werd het onmogelijk om te vliegen, zoals vaak het geval is. Ze besloten vanaf Alta, de dichtstbijzijnde stad met een vliegveld, met de auto te gaan. Er lag sneeuw op de wegen en ouderling Hunter en [president Leo M.] Jacobsen moesten de auto verscheidene keren duwen. Toen het erop leek dat we niet meer vooruit konden komen, kwam er een vrachtwagen langs die ons over de top van de berg naar Hammerfest sleepte.

'Uiteindelijk arriveerden ze die avond om half elf voor een bijeenkomst die om zeven uur had moeten beginnen. Gelukkig hadden de meeste leden op hen gewacht' (zie *Howard W. Hunter* [1994], blz. 175-176, door Eleanor Knowles).

De leden in Hammerfest wilden graag met een apostel kennis maken en de stem horen van iemand die als bijzondere getuige geroepen was, dus wachtten zij drie en een half uur op ouderling Hunter. Hun geloof, hoop

en gebeden werden beloofd, want hij gaf hen zijn machtige getuigenis van de Heiland.

Op de dag dat wereldkundig werd gemaakt dat president Hunter de nieuwe profeet van de kerk was geworden, zei hij: "Ten eerste wil ik alle leden van de kerk uitnodigen immer aandacht te schenken aan het leven en het voorbeeld van de Heer Jezus Christus, in het bijzonder de liefde, hoop en barmhartigheid die Hij ten toon heeft gespreid" (zie "Kostbare en zeer grote beloften," *De Ster*, januari 1995). Om kort te gaan, hij vroeg ons om christelijk gedrag te ontwikkelen en ten toon te spreiden in onze omgang met anderen. Nu vraagt president Hinckley ons hetzelfde.

VOLG DE GEEST

In de periode dat zuster Wirthlin en ik voor de kerk in Hawaï werkzaam waren, bezochten we het eiland Molokai. Toen we na een wandeling door de bergen terugliepen naar onze auto, kwamen we een jongeman tegen die op weg was naar het uitkijkpunt. Ik groette hem beleefd. Uit zijn antwoord kon ik opmaken dat hij uit Duitsland kwam.

Hij leek mij iemand met een oprecht hart en een open persoonlijkheid. Ik sprak zijn taal en wist wel wat van zijn cultuur, daar ik in een Duitstalig gebied op zending was geweest. De Geest inspireerde mij om met hem over het evangelie te

praten. Maar andere mensen die daar ook liepen, verstoorden ons korte contact voordat ik ook maar een woord over het herstelde evangelie van Jezus Christus had kunnen zeggen. Ik was niet de zending geweest die ieder lid van de kerk van de Heiland behoort te zijn.

Toen we wegreden, had ik het vervelende gevoel dat ik had gefaald in mijn plicht om het evangelie te verkondigen. Ik bleef erover tobben tijdens onze rondrit langs de prachtige watervallen van Molokai. Toen we weer ergens uitstapten, kwam er een auto aanrijden die stilhield. De jongeman van daarnet stapte uit, glimlachte en stak enthousiast zijn hand uit. Terwijl ik zijn hand vastpakte, dacht ik: *dit keer zal ik mijn plicht vervullen.*

Wij stelden onszelf aan elkaar voor en hij vertelde mij dat hij aan een universiteit in een stadje ten zuiden van Düsseldorf studeerde. We praatten over mijn goede herinneringen aan Duitsland en mijn bewondering voor het Duitse volk. Het bespreken van mijn werk in Europa bood mij een ideale gelegenheid om enkele evangeliebeginselen uit te leggen. Toen we afscheid namen, vroeg ik hem om zijn adres en telefoonnummer, en die gaf hij graag. Ik had echt het gevoel dat ik een nieuwe vriend gevonden had.

Terug in Salt Lake City schreef ik een brief naar het zendingsgebied Düsseldorf, waarin ik president John F. Charles vroeg om zendingen

naar die jongeman toe te sturen. Ik ben van mening dat mijn vrouw en ik deze jongeman niet bij toeval twee keer tegenkwamen.

Maar de Heer geeft ons niet altijd een tweede kans om het evangelie uit te dragen. Ik had niet naar de Geest geluisterd toen de zachte stem voor de eerste keer onmiskenbaar tot mijn hart en mijn verstand sprak. Het had mijn enige kans kunnen zijn, maar de Heer was zo genadig mij er nog een te geven.

Wij moeten tot daden overgaan wanneer de Geest spreekt. Toen ik dat deed, reageerde die jongeman positief op mijn boodschap. Het was eigenlijk niet eens mijn boodschap. Het was Gods boodschap die door de Geest van de Heer tot mij kwam. Ik was slechts een middel in handen van de Heer.

De Geest zal ons altijd ten goede leiden. Hij zal je tegen verleidingen beschermen, je verstand verlichten en je in je hart toosten. Volg de Geest zodat je je energie op de juiste prioriteiten kunt richten.

De waarheid van het evangelie verandert niet. Als je de Christus, zijn profeet en zijn Geest volgt, kies je altijd het goede. Als gevolg van je verstandige keuzen zal je getuigenis sterker worden en grote zegeningen van vreugde, geluk en vrede zullen je ten deel vallen. □

Naar een toespraak die op 4 september 1994 gehouden is tijdens een haardvuuravond aan de Brigham Young University.

Wij genieten voorrechten die niemand anders op het oppervlak der aarde geniet. (...) Als ik hierover nadenk, zou ik met een stem als van zeven donderslagen willen spreken om de mensen wakker te schudden.
- Brigham Young

(Leringen van kerkpresidenten:
Brigham Young [1997], blz. 299.)

Abonneer u op *De Ster* en kom in het genot van de raad en het inzicht van de profeten van God. Ga niet half slapend door het leven. Ontwaak! Abonneer u vandaag!

De Ster bevat onder andere:

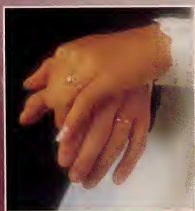
- 'Boodschap van het Eerste Presidium'
- 'De profeet aan het woord'
- Toespraken van algemene conferenties
- Artikelen van kerkleiders en -leden
- 'Huisbezoekboodschap'
- Ideeën voor de participatieperiode van het jeugdwerk
- Artikelen voor jongeren en kinderen
- 'Kerknieuws'

Wilt u meer informatie over een abonnement?

- Neem contact op met het distributiecentrum of uw wijk- of gemeenteadministrateur.
- Kijk op bladzijde 1 van deze uitgave.
- In de VS en Canada: bel 1-800-537-5971.

ONTWAAK!

*Net zoals we dagelijks
aan ons getuigenis moeten
werken, moeten we ook
werken aan ons huwelijk
door vriendelijke woorden,
vergeving en zorgzaamheid.*

*(. . .) Ons doel is om ons
hele leven keer op keer
verliefd op elkaar te worden'
(zie 'Aan een succesvol
huwelijk werken', blz. 26).*

DUTCH

4 02989 91120 7